2024/1781

28.6.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/1781 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 13 iunie 2024

de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Pactul verde european prezentat în comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 este strategia de creștere durabilă a Europei și are drept scop transformarea Uniunii într-o societate echitabilă și prosperă, cu o economie modernă, competitivă, neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei și circulară și cu un mediu fără substanțe toxice. Acesta stabilește obiectivul ambițios de a se asigura că Uniunea va deveni primul continent neutru din punct de vedere climatic până în 2050. Pactul recunoaște avantajele investițiilor în sustenabilitatea competitivă a Uniunii prin construirea unei Europe mai echitabile, mai verzi și mai digitale. Produsele joacă un rol esențial în această tranziție verde. Subliniind faptul că procesele de producție și modelele de consum actuale rămân prea liniare și dependente de un flux de materiale noi extrase, comercializate, transformate în bunuri care sunt eliminate în cele din urmă, sub formă de deșeuri sau emisii, Pactul verde european subliniază nevoia urgentă de a trece la un model de economie circulară și subliniază progresele semnificative care mai trebuie realizate. De asemenea, aceasta identifică eficiența energetică drept o prioritate pentru decarbonizarea sectorului energetic și pentru atingerea obiectivelor climatice în 2030 și 2050.

(2) Pentru a accelera tranziția către un model de economie circulară, Comisia a elaborat o agendă orientată spre viitor în comunicarea sa din 11 martie 2020 privind un nou plan de acțiune privind economia circulară pentru o Europă mai curată și mai competitivă (CEAP), cu obiectivul de a pregăti cadrul de reglementare pentru un viitor sustenabil. CEAP subliniază că „pentru cetățeni, economia circulară va furniza produse de înaltă calitate, funcționale și sigure, eficiente și cu prețuri accesibile, cu o durată de viață mai îndelungată și concepute pentru a fi reutilizate, reparate și reciclate la un nivel de înaltă calitate”. Astfel cum se specifică în CEAP, nu există un set cuprinzător de cerințe pentru a se asigura că toate produsele introduse pe piața Uniunii devin din ce în ce mai sustenabile și rezistă testului circularității. În special, proiectarea produselor nu promovează suficient sustenabilitatea pe parcursul întregului ciclu de viață. Prin urmare, produsele sunt înlocuite frecvent, ceea ce implică o utilizare semnificativă a energiei și a resurselor pentru a produce și a distribui produse noi și pentru a le elimina pe cele vechi. Este în continuare prea dificil pentru operatorii economici și cetățeni să facă alegeri sustenabile în ceea ce privește produsele, având în vedere că lipsesc informațiile relevante și opțiunile accesibile în acest sens. Acest lucru duce la pierderea unor oportunități de sustenabilitate și de menținere a valorii, la o cerere limitată de materiale secundare și la obstacole în calea adoptării unor modele de afaceri circulare.

([1]) JO C 443, 22.11.2022, p. 123.
([2]) Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 27 mai 2024.

(3) O piață internă pe deplin funcțională pentru produse sustenabile este o condiție prealabilă indispensabilă pentru instaurarea unei economii circulare în Uniune. Cerințele comune în materie de proiectare ecologică la nivelul Uniunii ar permite dezvoltarea, implementarea și extinderea noilor modele de afaceri ale economiei circulare pe întreaga piață internă. Astfel de măsuri ar ușura și sarcina ce apasă asupra întreprinderilor și ar oferi industriei și consumatorilor acces la date fiabile și clare, dând astfel posibilitatea de a se face alegeri mai sustenabile.

(4) Comunicarea Comisiei din 10 martie 2020 privind o nouă strategie industrială pentru Europa stabilește ambiția generală a Uniunii de a promova o „dublă tranziție" către neutralitatea climatică și poziția de lider în domeniul digital. Aceasta reflectă Pactul verde european, subliniind rolul de lider pe care industria europeană trebuie să îl joace în acest sens, prin reducerea amprentei sale de carbon și a amprentei de materiale și prin integrarea circularității în întreaga economie, și subliniază necesitatea de a renunța la modelele tradiționale și de a revoluționa modul în care concepem, producem, utilizăm și eliminăm produsele, precum și necesitatea de a dispune de o aprovizionare securizată cu materii prime. Reciclarea și utilizarea materiilor prime secundare vor contribui la reducerea dependenței Uniunii. Comunicarea Comisiei din 5 mai 2021 intitulată „Actualizarea noii Strategii industriale 2020: construirea unei piețe unice mai puternice pentru a sprijini redresarea Europei" consolidează principalele mesaje ale Strategiei din 2020 și se axează pe învățămintele trase în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19, inclusiv pe necesitatea de a promova reziliența.

(5) În absența unei reglementări în dreptul Uniunii, au apărut deja abordări naționale divergente în îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, variind de la cerințe de informare referitoare la durata compatibilității programelor informatice ale dispozitivelor electronice la obligații de raportare privind manipularea produselor durabile nevândute. Acesta este un indiciu al faptului că eforturile suplimentare depuse la nivel național pentru a atinge obiectivele urmărite de prezentul regulament ar conduce probabil la o fragmentare și mai mare a pieței interne. Prin urmare, pentru a contribui la funcționarea pieței interne, asigurând în același timp un nivel ridicat de protecție a mediului, este necesar un cadru de reglementare ambițios pentru a introduce treptat cerințe în materie de proiectare ecologică pentru produse. Prezentul regulament va stabili un astfel de cadru, făcând ca abordarea în materie de proiectare ecologică stabilită inițial în Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([3]) să fie aplicabilă unei game cât mai largi de produse.

(6) Prezentul regulament va sprijini modelele de producție și de consum care sunt aliniate la obiectivele generale de sustenabilitate ale Uniunii, inclusiv la obiectivele privind clima, mediul, energia, utilizarea resurselor și biodiversitatea, respectând totodată limitele planetei, prin instituirea unui cadru legislativ care să contribuie la promovarea produselor adecvate pentru o economie neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei, eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor și circulară, la reducerea cantității de deșeuri și la asigurarea faptului că performanța principalilor lideri în materie de sustenabilitate devine treptat norma. Acesta ar trebui să prevadă stabilirea de noi cerințe în materie de proiectare ecologică pentru a îmbunătăți durabilitatea produselor, fiabilitatea, potențialul de reparare, de modernizare, de reutilizare și de reciclare și pentru a îmbunătăți posibilitățile de recondiționare și întreținere a produselor, pentru a aborda prezența substanțelor chimice periculoase în produse, pentru mări eficiența produselor din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor, inclusiv în ceea ce privește posibilitatea de recuperare a materiilor prime strategice și critice, pentru a reduce generarea preconizată de deșeuri și pentru a spori conținutul de materiale reciclate din produse, asigurând totodată performanța și siguranța acestora, permițând refabricarea și reciclarea la un nivel de înaltă calitate și reducerea amprentei de carbon și a amprentei de mediu.

(7) Cerințele în materie de proiectare ecologică ar trebui să se ocupe și de practicile asociate obsolescenței premature. Astfel de practici au un impact negativ global asupra mediului, sub forma creșterii cantității de deșeuri și a utilizării energiei și materialelor, impact care poate fi redus prin cerințe în materie de proiectare ecologică, contribuind în același timp la un consum sustenabil.

(8) În rezoluția sa din 25 noiembrie 2020 intitulată „Către o piață unică mai sustenabilă pentru întreprinderi și consumatori" ([4]), Parlamentul European a salutat promovarea produselor durabile care pot fi reparate, reutilizate și reciclate mai ușor. În rezoluția sa din 10 februarie 2021 referitoare la noul Plan de acțiune pentru economia circulară ([5]), Parlamentul European a subliniat că pe piața Uniunii produsele și materialele sustenabile, circulare, sigure și netoxice ar trebui să devină norma, și nu excepția, și ar trebui văzute ca fiind opțiunea implicită, atractivă, abordabilă ca preț și accesibilă pentru toți consumatorii. Parlamentul European a mai cerut să se stabilească obiective obligatorii la nivelul Uniunii pentru a reduce substanțial amprenta de materii prime și de consum a Uniunii. Acesta a considerat că tranziția către o economie circulară poate oferi soluții pentru a aborda provocările de mediu actuale și criza economică generată de pandemia de COVID-19. În concluziile sale intitulate „Pentru o redresare circulară și verde", adoptate la 11 decembrie 2020, Consiliul a salutat, de asemenea, intenția Comisiei de a prezenta propuneri

([3]) Directiva 2009/125/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 octombrie 2009 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic (JO L 285, 31.10.2009, p. 10).
([4]) JO C 425, 20.10.2021, p. 10.
([5]) JO C 465, 17.11.2021, p. 11.

legislative ca parte a unui cadru cuprinzător și integrat de politică privind produsele sustenabile, care să promoveze neutralitatea climatică, eficiența energetică și utilizarea eficientă a resurselor și o economie circulară netoxică, să protejeze sănătatea publică și biodiversitatea, să capaciteze și să protejeze consumatorii și achizitorii publici.

(9) Prezentul regulament va contribui la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă și energie. În conformitate cu obiectivele stabilite în Acordul de la Paris, adoptat la 12 decembrie 2015 în cadrul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice ([6]) (denumit în continuare „Acordul de la Paris"), aprobat de Uniune la 5 octombrie 2016 ([7]), Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]) stabilește un angajament intern obligatoriu al Uniunii de reducere a emisiilor nete de gaze cu efect de seră cu cel puțin 55 % până în 2030 și consacră în legislație obiectivul neutralității climatice la nivelul întregii economii până în 2050. În 2021, Comisia a adoptat pachetul „Pregătiți pentru 55" pentru ca politicile Uniunii în domeniul climei și al energiei să fie adecvate pentru atingerea acestor obiective. În acest scop, în conformitate cu principiul „eficiența energetică înainte de toate" consacrat în Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului ([9]), îmbunătățirile în materie de eficiență energetică trebuie intensificate în mod semnificativ, ajungând la aproximativ 36 % în ceea ce privește consumul final de energie până în 2030. Cerințele privind produsele stabilite în temeiul prezentului regulament vor juca un rol semnificativ în atingerea obiectivului respectiv prin reducerea substanțială a amprentei energetice a produselor. Cerințele respective în materie de eficiență energetică vor reduce, de asemenea, vulnerabilitatea consumatorilor la creșterile prețului energiei. Astfel cum se recunoaște în Acordul de la Paris, îmbunătățirea sustenabilității consumului și a producției va juca, de asemenea, un rol important în abordarea schimbărilor climatice.

(10) Prezentul regulament va contribui, de asemenea, la realizarea obiectivelor de mediu mai ample ale Uniunii. Al 8-lea Program de acțiune pentru mediu instituit prin Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și al Consiliului ([10]) consacră într-un cadru juridic obiectivul Uniunii de a respecta limitele planetei și identifică condițiile favorabile pentru atingerea obiectivelor prioritare, printre care se numără tranziția către o economie circulară netoxică. Pactul verde european solicită, de asemenea, Uniunii să monitorizeze, să raporteze, să prevină și să remedieze mai bine poluarea aerului, a apei, a solului și a produselor de consum. Aceasta înseamnă că substanțele chimice, materialele și produsele trebuie să fie sigure și sustenabile din momentul conceperii și pe parcursul ciclului lor de viață, conducând la cicluri de materiale netoxice, astfel cum se prevede în Comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Plan de acțiune al UE: «Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului»" și comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulată „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice – Către un mediu fără substanțe toxice", care solicită adoptarea obiectivelor de reducere la zero a poluării în producție și consum. În plus, atât Pactul verde european, cât și CEAP recunosc faptul că piața internă a Uniunii oferă o masă critică care poate influența standardele globale privind sustenabilitatea produselor și proiectarea produselor. Prin urmare, prezentul regulament va juca un rol semnificativ în atingerea mai multor ținte stabilite în cadrul obiectivelor de dezvoltare durabilă ale Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă a Organizației Națiunilor Unite, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii, în special a țintelor din cadrul obiectivului de dezvoltare durabilă nr. 12 („Consum și producție responsabile").

(11) Directiva 2009/125/CE a instituit un cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic. Împreună cu Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]), a redus în mod semnificativ cererea de energie primară a Uniunii pentru produse și se estimează că economiile respective vor crește în continuare. Măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE au inclus, de asemenea, cerințe privind aspectele legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, potențialul de reparare și de reciclare. În același timp, instrumente precum eticheta UE ecologică, introdusă prin Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ([12]) sau criteriile UE privind achizițiile publice verzi stabilite în comunicarea Comisiei din 16 iulie 2008 privind achizițiile publice pentru îmbunătățirea condițiilor de mediu au un domeniu de aplicare mai larg, dar au un impact redus din cauza limitărilor abordărilor voluntare.

([6]) JO L 282, 19.10.2016, p. 4.
([7]) Decizia (UE) 2016/1841 a Consiliului din 5 octombrie 2016 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de la Paris adoptat în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (JO L 282, 19.10.2016, p. 1).
([8]) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei") (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).
([9]) Directiva (UE) 2018/2002 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 328, 21.12.2018, p. 210).
([10]) Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 (JO L 114, 12.4.2022, p. 22).
([11]) Regulamentul (UE) 2017/1369 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2017 de stabilire a unui cadru pentru etichetarea energetică și de abrogare a Directivei 2010/30/UE (JO L 198, 28.7.2017, p. 1).
([12]) Regulamentul (CE) nr. 66/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind eticheta UE ecologică (JO L 27, 30.1.2010, p. 1).

(12) Directiva 2009/125/CE a reușit, în general, să promoveze eficiența energetică și unele aspecte legate de circularitate ale produselor cu impact energetic, iar abordarea sa axată pe proiectarea ecologică are potențialul de a aborda treptat sustenabilitatea tuturor produselor. Pentru a îndeplini angajamentele asumate în cadrul Pactului verde european, această abordare ar trebui extinsă la alte grupe de produse și ar trebui să abordeze în mod sistematic aspectele-cheie pentru îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului cu cerințe obligatorii. Prin asigurarea faptului că numai produsele care îndeplinesc cerințele respective sunt introduse pe piața Uniunii, prezentul regulament va trebui nu numai să îmbunătățească libera circulație a acestor produse prin evitarea disparităților naționale, ci și să reducă impactul negativ asupra mediului pe durata ciclului de viață al produselor pentru care sunt stabilite astfel de cerințe.

(13) Pentru a crea un cadru de reglementare eficace și armonizat, adaptat exigențelor viitorului, este necesar să se permită stabilirea unor cerințe în materie de proiectare ecologică pentru toate bunurile fizice introduse pe piață sau puse în funcțiune, inclusiv pentru componente, precum cauciucurile, și pentru toate produsele intermediare. Conținutul digital care face parte integrantă dintr-un produs fizic ar trebui să fie inclus în domeniul de aplicare. Acest lucru ar trebui să permită Comisiei să ia în considerare cea mai largă gamă posibilă de produse atunci când acordă prioritate stabilirii cerințelor în materie de proiectare ecologică, maximizând astfel eficacitatea acestora. Atunci când este necesar, ar trebui să se prevadă scutiri specifice la stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică, în special în cazul în care cerințele în materie de proiectare ecologică nu sunt necesare pentru a contribui la sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului a anumitor produse sau, de exemplu, pentru produsele cu o anumită utilizare, produsele cu un anumit scop care nu ar putea fi îndeplinite atunci când se respectă cerințele în materie de proiectare ecologică sau produsele fabricate în cantități foarte mici sau ținând seama de particularitățile caracteristice și dimensiunea pieței produsului. În plus, prezentul regulament nu ar trebui să se aplice produselor în cazul cărora este deja clar că cerințele în materie de proiectare ecologică nu ar fi adecvate sau în cazul în care alte cadre prevăd stabilirea unor astfel de cerințe. Acesta ar trebui să fie cazul produselor alimentare și al hranei pentru animale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ([13]), al medicamentelor, astfel cum sunt definite în Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([14]), al produselor medicinale veterinare, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului ([15]), al plantelor, animalelor și microorganismelor vii, al produselor de origine umană și al produselor de origine vegetală și animală care sunt direct legate de reproducerea lor viitoare și al vehiculelor, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([16]), la articolul 2 alineatul (1) Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([17]) și la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului ([18]) în ceea ce privește acele aspecte referitoare la produs pentru care sunt stabilite cerințe în actele legislative ale Uniunii din fiecare sector aplicabile vehiculelor respective. Vehiculele respective fac obiectul mai multor cerințe specifice fiecărui produs și al unor sisteme de omologare de tip armonizate diferite în temeiul actelor juridice ale Uniunii, cum ar fi Directivele 2000/53/CE ([19]) și 2005/64/CE ([20]) ale Parlamentului European și ale Consiliului și Regulamentul (UE) 2018/858. Cerințele armonizate suplimentare pentru vehicule ar trebui să se limiteze la aspecte care nu sunt tratate în prezent, de exemplu, cerințele de mediu pentru pneuri. Cu toate acestea, bicicletele și trotinetele electrice nu ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentului regulament.

(14) Directiva (UE) 2024/1275 a Parlamentului European și a Consiliului ([21]) le impune statelor membre obligația de a stabili cerințe minime de performanță energetică pentru elementele de clădiri care fac parte din anvelopa clădirii și cerințele de sistem referitoare la performanța energetică globală, instalarea adecvată și dimensionarea corespunzătoare, ajustarea și controlul sistemelor tehnice de construcții din clădirile noi sau din clădirile existente. Aceste cerințe pot, în anumite situații și în conformitate cu obiectivele prezentului regulament, să limiteze instalarea

([13]) Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, 1.2.2002, p. 1).

([14]) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

([15]) Regulamentul (UE) 2019/6 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind produsele medicinale veterinare și de abrogare a Directivei 2001/82/CE (JO L 4, 7.1.2019, p. 43).

([16]) Regulamentul (UE) nr. 167/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 februarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele agricole și forestiere (JO L 60, 2.3.2013, p. 1).

([17]) Regulamentul (UE) nr. 168/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2013 privind omologarea și supravegherea pieței pentru vehiculele cu două sau trei roți și pentru cvadricicluri (JO L 60, 2.3.2013, p. 52).

([18]) Regulamentul (UE) 2018/858 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind omologarea și supravegherea pieței autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și ale sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 715/2007 și (CE) nr. 595/2009 și de abrogare a Directivei 2007/46/CE (JO L 151, 14.6.2018, p. 1).

([19]) Directiva 2000/53/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 septembrie 2000 privind vehiculele scoase din uz (JO L 269, 21.10.2000, p. 34).

([20]) Directiva 2005/64/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind omologarea autovehiculelor în ceea ce privește posibilitățile de reutilizare, reciclare și recuperare a acestora și de modificare a Directivei 70/156/CEE a Consiliului (JO L 310, 25.11.2005, p. 10).

([21]) Directiva (UE) 2024/1275 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 aprilie 2024 privind performanța energetică a clădirilor (JO L, 2024/1275, 8.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1275/oj).

de produse cu impact energetic care respectă prezentul regulament și actele delegate ale acestuia, cu condiția ca astfel de cerințe să nu reprezinte o barieră de piață nejustificată.

(15) Pentru îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și pentru a asigura libera circulație a produselor pe piața internă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor cerințe în materie de proiectare ecologică. Ca regulă, respectivele cerințe în materie de proiectare ecologică ar trebui să se aplice unor grupe specifice de produse, cum ar fi mașinile casnice de spălat rufe și uscătoarele casnice de rufe. Pentru a maximiza eficacitatea cerințelor în materie de proiectare ecologică și pentru a îmbunătăți în mod eficient produsele din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, ar trebui să fie posibil, de asemenea, să se stabilească una sau mai multe cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică pentru o gamă mai largă de grupe de produse, cum ar fi aparatele electronice sau textilele. Ar trebui stabilite cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică în cazul în care asemănările tehnice ale unor grupe de produse permit îmbunătățirea acestora din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului pe baza acelorași cerințe. Este important să se elaboreze cerințe orizontale, în special referitor la durabilitate și potențialul de reparare.

(16) Cerințele în materie de proiectare ecologică ar trebui să includă, după caz, cerințe de performanță sau cerințe de informare, sau ambele. Cerințele respective ar trebui să fie utilizate pentru a îmbunătăți aspectele referitoare la produs relevante pentru sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului, cum ar fi durabilitatea, potențialul de reutilizare, de reparare, eficiența energetică, posibilitatea de reciclare și amprenta de carbon și amprenta de mediu. Cerințele în materie de proiectare ecologică ar trebui să fie transparente, obiective, proporționale și conforme cu normele comerțului internațional.

(17) Sectorul produselor de ocazie joacă un rol important în promovarea producției și consumului sustenabile, inclusiv în dezvoltarea unor noi modele de afaceri circulare și contribuie la prelungirea duratei de viață a unui produs și la evitarea transformării acestuia în deșeu. Produsele de ocazie, în special produsele care sunt supuse recondiționării sau reparării și originare din Uniune, nu sunt produse noi și pot circula pe piața internă fără a fi necesar să respecte actele delegate care stabilesc cerințe în materie de proiectare ecologică care au intrat în vigoare după ce acestea au fost introduse pe piață. Cu toate acestea, produsele refabricate sunt considerate produse noi și vor face obiectul unor cerințe în materie de proiectare ecologică dacă intră în domeniul de aplicare al unui act delegat.

(18) După adoptarea unui act delegat de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică de către Comisie pentru o anumită grupă de produse, pentru a asigura funcționarea pieței interne, ar trebui să nu li se mai permită statelor membre să stabilească cerințe naționale de performanță bazate pe parametrii produselor care fac obiectul unor astfel de cerințe de performanță prevăzute în respectivul act delegat și să nu li se mai permită să stabilească cerințe naționale de informare bazate pe parametrii produselor care fac obiectul unor astfel de cerințe de informare prevăzute în respectivul act delegat. Pentru a îmbunătăți sustenabilitatea produselor din punctul de vedere al mediului și a asigura libera lor circulație în cadrul pieței interne, Comisia ar trebui să fie împuternicită să stabilească faptul că nu sunt necesare cerințe în materie de proiectare ecologică sub formă de cerințe de performanță sau sub formă de cerințe de informare în legătură cu un anumit parametru al produsului dacă o cerință legată de respectivul parametru al produsului ar avea un impact negativ asupra cerințelor în materie de proiectare ecologică luate în considerare pentru grupa de produse.

(19) La stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui să țină seama de natura și de scopul produselor în cauză, precum și de caracteristicile pieței relevante. De exemplu, echipamentele de apărare trebuie să poată funcționa în condiții specifice și uneori dificile, iar acest lucru trebuie să fie luat în considerare la stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică. Anumite informații privind echipamentele de apărare nu ar trebui divulgate și ar trebui protejate. Așadar, nu ar trebui stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică pentru produsele destinate exclusiv apărării sau securității naționale. Este important ca pentru alte echipamente militare sau sensibile, cerințele în materie de proiectare ecologică să țină seama de nevoile în materie de securitate și de caracteristicile pieței apărării, astfel cum sunt definite în Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([22]). În mod similar, industria spațială este strategică pentru Europa și pentru independența sa tehnologică. Întrucât tehnologiile spațiale funcționează în condiții extreme, orice cerință în materie de proiectare ecologică pentru produsele spațiale ar trebui să echilibreze aspectele legate de sustenabilitate cu reziliența și performanța preconizată. În plus, pentru dispozitivele medicale, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului ([23]) și dispozitivele medicale pentru diagnostic *in vitro*, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului ([24]), Comisia ar trebui să țină seama de necesitatea de a nu afecta sănătatea și siguranța pacienților și a utilizatorilor. În plus, atunci când evaluează caracteristicile pieței și pregătește cerințele în

([22]) Directiva 2009/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE (JO L 216, 20.8.2009, p. 76).

([23]) Regulamentul (UE) 2017/745 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale, de modificare a Directivei 2001/83/CE, a Regulamentului (CE) nr. 178/2002 și a Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 și de abrogare a Directivelor 90/385/CEE și 93/42/CEE ale Consiliului (JO L 117, 5.5.2017, p. 1).

([24]) Regulamentul (UE) 2017/746 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 aprilie 2017 privind dispozitivele medicale pentru diagnostic in vitro și de abrogare a Directivei 98/79/CE și a Deciziei 2010/227/UE a Comisiei (JO L 117, 5.5.2017, p. 176).

materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui să se străduiască să ia în considerare caracteristicile naționale, cum ar fi condițiile climatice diferite din statele membre și practicile și tehnologiile utilizate în statele membre cu efecte benefice dovedite asupra mediului.

(20) Pentru a evita o sarcină impusă de reglementare, ar trebui să se asigure coerența între prezentul regulament și cerințele stabilite în alte acte din dreptul Uniunii, în special privind produsele, substanțele chimice, ambalajele și deșeurile. Cu toate acestea, existența unor competențe în temeiul altor acte din dreptul Uniunii de a stabili cerințe cu efecte identice sau similare cu cerințele din prezentul regulament nu ar trebui să limiteze împuternicirile incluse în prezentul regulament, cu excepția cazului în care se specifică astfel în prezentul regulament.

(21) Atunci când pregătește cerințele în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui să ia în considerare o serie de elemente, și anume prioritățile Uniunii, actele relevante din dreptul Uniunii și din dreptul intern, acordurile internaționale pertinente, precum și măsurile de autoreglementare și standardele relevante. De asemenea, Comisia ar trebui să țină seama de prioritățile privind clima, mediul, eficiența energetică, utilizarea eficientă a resurselor și securitatea, inclusiv economia circulară netoxică, precum și de alte priorități și obiective conexe ale Uniunii. Este important să se acorde atenție obiectivelor celui de al 8-lea program de acțiune pentru mediu, stabilite în Decizia (UE) 2022/591, inclusiv acela ca, până cel târziu în 2050, oamenii să trăiască bine, respectând limitele planetei, într-o economie a bunăstării, principiului de „a nu face rău” și ierarhiei deșeurilor definite în Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([25]), precum și angajamentelor Uniunii de a proteja și a reface biodiversitatea, astfel cum sunt exprimate, de asemenea, în comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE în domeniul biodiversității pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre” și Cadrul mondial pentru biodiversitate de la Kunming-Montreal adoptat la cea de a cincisprezecea reuniune a Conferinței părților la Convenția privind diversitatea biologică (COP-15) a Organizației Națiunilor Unite.

(22) Astfel cum s-a întâmplat în cazul măsurilor de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE, actele delegate care stabilesc cerințele în materie de proiectare ecologică ar trebui să facă obiectul unei evaluări specifice a impactului și al consultării părților interesate și ar trebui să fie elaborate în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legiferare și să includă o evaluare a dimensiunii internaționale și a impactului asupra țărilor terțe. Comisia ar trebui să își bazeze evaluarea impactului pe cele mai bune cunoștințe disponibile și să țină seama în mod corespunzător de toate aspectele ciclului de viață al produsului. La elaborarea cerințelor în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui să utilizeze o abordare științifică și, de asemenea, să ia în considerare informațiile tehnice relevante, în special cele utilizate ca bază pentru următoarele sau care decurg din acestea: Regulamentul (CE) nr. 66/2010, Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([26]), criteriile tehnice de examinare adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului ([27]) și criteriile UE privind achizițiile publice verzi.

(23) Pentru a ține seama de diversitatea produselor, Comisia ar trebui să selecteze metodele de evaluare a stabilirii cerințelor în materie de proiectare ecologică și, după caz, să le dezvolte în continuare. Astfel de metode ar trebui să se bazeze pe natura produsului, pe cele mai relevante aspecte ale acestuia și pe impactul său pe parcursul ciclului său de viață. În acest sens, Comisia ar trebui să țină seama de experiența sa în evaluarea stabilirii cerințelor în temeiul Directivei 2009/125/CE și de eforturile continue de dezvoltare și îmbunătățire a instrumentelor de evaluare științifice, printre care și actualizarea metodologiei pentru proiectarea ecologică a produselor cu impact energetic și metoda referitoare la amprenta de mediu a produselor prevăzută în Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei ([28]), inclusiv în ceea ce privește stocarea temporară a carbonului, precum și elaborarea de standarde de către organizațiile de standardizare internaționale și europene, inclusiv în ceea ce privește eficiența materialelor pentru produsele cu impact energetic. Pe baza instrumentelor respective și utilizând studii specifice atunci când este necesar, Comisia ar trebui să consolideze și mai mult aspectele legate de circularitate, cum ar fi durabilitatea, potențialul de reparare, inclusiv evaluarea potențialului de reparare, potențialul de reciclare și de reutilizare, identificarea substanțelor chimice care împiedică reutilizarea și reciclarea, în evaluarea produselor, în conformitate cu abordarea din perspectiva ciclului de viață, în vederea elaborării cerințelor în materie de proiectare ecologică și ar trebui să elaboreze noi metode sau instrumente, după caz. Informațiile legate de indicatorii de mediu ai ciclului de viață, cum ar fi amprenta de carbon, ar trebui să fie calculate luând în considerare metodele stabilite la nivel internațional care sunt puse deja în aplicare în dreptul Uniunii. Este de asemenea important să se ia în considerare metodele științifice recomandate de organizațiile de standardizare internaționale și europene. În special, în ceea ce privește modelarea

([25]) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

([26]) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

([27]) Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088 (JO L 198, 22.6.2020, p. 13).

([28]) Recomandarea (UE) 2021/2279 a Comisiei din 15 decembrie 2021 privind utilizarea unor metode referitoare la amprenta de mediu pentru măsurarea și comunicarea performanței de mediu pe durata ciclului de viață a produselor și organizațiilor (JO L 471, 30.12.2021, p. 1).

energiei utilizate în procesele de fabricație, ar trebui să se acorde o atenție deosebită modelării mixului energetic care ar lua în considerare și chestiuni precum contractele de achiziție de energie electrică, garanțiile de origine și producția proprie de energie electrică. De asemenea, ar putea fi necesare noi abordări pentru elaborarea criteriilor obligatorii privind achizițiile publice și pentru interzicerea distrugerii produselor de consum nevândute.

(24) Cerințele de performanță ar trebui să se refere la un anumit parametru al produsului relevant pentru aspectul vizat al produsului pentru care a fost identificat potențialul de îmbunătățire din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului. Astfel de cerințe ar putea include niveluri minime sau maxime de performanță în ceea ce privește parametrul produsului, cerințe necantitative care vizează îmbunătățirea performanței în ceea ce privește parametrul produsului sau cerințe legate de performanța funcțională a unui produs pentru a se asigura că cerințele de performanță selectate nu au un impact negativ asupra capacității produsului de a îndeplini funcția pentru care a fost proiectat și comercializat. În ceea ce privește nivelurile minime sau maxime, acestea ar putea lua, de exemplu, forma unei limite a consumului de energie în faza de utilizare sau a cantităților dintr-un anumit material încorporat în produs, a unei cerințe privind cantitățile minime de conținut de materiale reciclate sau a unei limite pentru o anumită categorie de impact asupra mediului sau privind agregarea tuturor impacturilor relevante asupra mediului. Un exemplu de cerință necantitativă este interzicerea unei soluții tehnice specifice care este în detrimentul posibilității de reparare a produsului. Cerințele de performanță vor fi utilizate pentru a asigura eliminarea de pe piață a produselor cu cele mai slabe performanțe și pentru a se trece treptat la produsele cu cele mai bune performanțe, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a contribui la obiectivele prezentului regulament în ceea privește sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului. Cerințele de performanță ar putea privi și utilizarea resurselor, inclusiv cerințe legate de utilizarea resurselor regenerabile sau a materialelor cu conținut de bioproduse în produs și ar putea trata chestiunea eliberării nanoplasticelor și a microplasticelor. Atunci când are în vedere o combinație de cerințe, Comisia ar trebui să le evalueze în ansamblu și să identifice combinația de cerințe care oferă cele mai mari beneficii în materie de sustenabilitate a mediului.

(25) Pentru a asigura coerența, cerințele de performanță ar trebui să completeze punerea în aplicare a dreptului Uniunii privind deșeurile. Deși cerințele pentru introducerea pe piață a ambalajelor ca produs finit sunt stabilite prin Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([29]), prezentul regulament ar putea completa directiva respectivă prin stabilirea unor cerințe bazate pe produs care să se concentreze pe ambalajele unor produse specifice atunci când sunt introduse pe piață. După caz, astfel de cerințe complementare ar trebui să contribuie în special la reducerea la minimum a cantității de ambalaje utilizate, contribuind, la rândul lor, la prevenirea generării de deșeuri în Uniune.

(26) Siguranța chimică este un element recunoscut al sustenabilității produselor. Aceasta se bazează pe pericolele intrinseci ale substanțelor chimice pentru sănătate sau pentru mediu în combinație cu expunerea specifică sau generică și este abordată de dreptul Uniunii privind substanțele chimice, cum ar fi Regulamentele (CE) nr. 1935/2004 ([30]), (CE) nr. 1907/2006 ([31]), (CE) nr. 1272/2008 ([32]), (CE) nr. 1223/2009 ([33]), (UE) 2017/745 și (UE) 2019/1021 ([34]) și Directiva 2009/48/CE ([35]) ale Parlamentului European și ale Consiliului. Prezentul regulament nu ar trebui să prevadă restricționarea substanțelor în principal pe baza siguranței chimice, astfel cum s-a procedat în temeiul altor acte din dreptul Uniunii. Dreptul Uniunii privind substanțele chimice prevede deja restricționarea substanțelor sau amestecurilor din motive de siguranță sau de riscuri, acolo unde este necesar. Cu toate acestea, stabilirea cerințelor de performanță reduce, în situațiile aplicabile, și multe riscuri pentru sănătatea umană sau pentru mediu. Cerințele de informare cu privire la prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare vor contribui, de asemenea, la reducerea expunerii la substanțe chimice, completând măsurile de gestionare a riscurilor prevăzute de alte acte din dreptul Uniunii. În mod similar, prezentul regulament nu ar trebui să permită restricționarea substanțelor din motive legate de siguranța alimentară. Cu toate acestea, dreptul Uniunii privind substanțele chimice

([29]) Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile de ambalaje (JO L 365, 31.12.1994, p. 10).

([30]) Regulamentul (CE) nr. 1935/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 octombrie 2004 privind materialele și obiectele destinate să vină în contact cu produsele alimentare și de abrogare a Directivelor 80/590/CEE și 89/109/CEE (JO L 338, 13.11.2004, p. 4).

([31]) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

([32]) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

([33]) Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).

([34]) Regulamentul (UE) 2019/1021 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind poluanții organici persistenți (JO L 169, 25.6.2019, p. 45).

([35]) Directiva 2009/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind siguranța jucăriilor (JO L 170, 30.6.2009, p. 1).

și produsele alimentare nu prevede abordarea, prin restricții privind anumite substanțe, a impactului asupra sustenabilității care nu are legătură cu siguranța chimică sau cu siguranța alimentară. Pentru a depăși această limitare, prezentul regulament ar trebui să permită, în anumite condiții, restricționarea substanțelor prezente în produse sau utilizate în procesele lor de fabricație, care afectează sustenabilitatea produselor. Prezentul regulament ar trebui să completeze, dacă este necesar, dar să nu dubleze și să nu înlocuiască restricțiile privind substanțele reglementate de Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([36]), care are ca obiectiv protecția sănătății umane și a mediului, inclusiv valorificarea și eliminarea ecologică a deșeurilor provenite de la echipamentele electrice și electronice.

(27) Atunci când stabilește cerințe de performanță, Comisia ar trebui să fie în măsură să instituie cerințe pentru a împiedica includerea într-un produs a anumitor substanțe. Identificarea unor astfel de substanțe ar trebui să facă parte din evaluarea Comisiei înainte de stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru o anumită grupă de produse, iar Comisia ar trebui, în cadrul evaluării respective, să ia în considerare, de exemplu, dacă o substanță face ca reutilizarea sau reciclarea unui produs să fie mai complicată sau dacă afectează proprietățile materialului reciclat, de exemplu, prin culoarea sau mirosul său. În cazul în care s-a stabilit deja că o substanță îngreunează circularitatea pentru o altă grupă de produse, acest lucru poate fi un indiciu că ea îngreunează circularitatea și pentru alte grupe de produse. Identificarea și eventuala restricționare a unei substanțe ar trebui și să declanșeze o cerință de informare.

(28) Pentru a îmbunătăți produsele din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, cerințele de informare ar trebui să se refere la un anumit parametru al produsului relevant pentru un aspect al produsului, cum ar fi amprenta de mediu, amprenta de carbon a produsului și durabilitatea acestuia. Acestea ar trebui să impună producătorului să pună la dispoziție informații privind performanța produsului în raport cu un anumit parametru al produsului sau alte informații care ar putea influența modul în care produsul este manipulat de alte părți decât producătorul, pentru a îmbunătăți performanța în ceea ce privește un astfel de parametru. Astfel de cerințe de informare ar trebui stabilite fie în completarea, fie în locul cerințelor de performanță privind același parametru al produsului, după caz. Este important ca decizia Comisiei de a stabili doar cerințe de informare în locul cerințelor de performanță să fie justificată corespunzător. În cazul în care un act delegat include cerințe de informare, acesta ar trebui să indice metoda de punere la dispoziție a informațiilor solicitate și de asigurare a accesului facil la acestea, cum ar fi includerea lor pe un site web cu acces liber, pe pașaportul digital al produsului sau pe eticheta produsului. Informațiile esențiale privind sănătatea, siguranța și drepturile utilizatorilor finali ar trebui să fie furnizate întotdeauna consumatorilor prin mijloace fizice și să fie accesibile prin intermediul unui suport de date integrat în produs. Cerințele de informare sunt necesare pentru a conduce la schimbarea de comportament necesară pentru a asigura îndeplinirea obiectivelor în materie de sustenabilitate din punctul de vedere al mediului prevăzute în prezentul regulament. Informațiile pertinente pentru luarea unei decizii de achiziție în cunoștință de cauză ar trebui să fie furnizate consumatorului înainte de achiziționarea produsului. Prin furnizarea unor mijloace potrivite pentru ca achizitorii și autoritățile publice să compare produsele din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, se preconizează că cerințele de informare vor determina consumatorii și autoritățile publice să facă alegeri mai sustenabile. Cerințele de informare ar trebui și să contribuie la îmbunătățirea ratelor de colectare de către statele membre pentru grupele de produse pertinente, în special pentru cele care au un potențial semnificativ de reutilizare și recondiționare, cum ar fi telefoanele mobile, pentru care rata de colectare în statele membre nu depășește 5 %, de exemplu, prin facilitarea informațiilor privind sistemele de preluare prin stimulente financiare și sisteme de returnare a garanției, garanții privind confidențialitatea datelor, baze de date cu punctele de predare și informații personalizate privind sfârșitul ciclului de viață, furnizate prin intermediul unui pașaport digital al produsului, referitoare la valoarea produsului și la cele mai bune practici privind eliminarea corespunzătoare.

(29) În cazul în care actele delegate includ cerințe de informare, acestea ar putea, în plus, să stabilească clase de performanță în ceea ce privește unul sau mai mulți parametri relevanți ai produsului, pentru a facilita comparația între produse. Clasele de performanță ar trebui să permită diferențierea produselor în funcție de sustenabilitatea lor relativă și ar putea fi utilizate atât de consumatori, cât și de autoritățile publice. Ca atare, acestea sunt menite să orienteze piața către produse mai sustenabile.

(30) Cerințele de informare privind potențialul de reparare și durabilitatea joacă un rol esențial în a permite consumatorilor să se implice în consumul sustenabil. Prezentul regulament ar trebui să permită stabilirea unor punctaje privind potențialul de reparare sau durabilitatea pentru produsele în cazul cărora stabilirea unor astfel de punctaje este considerată adecvată, cu scopul de a aduce beneficii pentru mediu și informații mai clare pentru consumatori. Pentru a permite consumatorilor să evalueze și să compare în mod eficace produsele, este important ca formatul, conținutul și afișarea unor astfel de punctaje privind potențialul de reparare și durabilitatea să includă un limbaj și pictograme ușor de înțeles și ca punctajul privind potențialul de reparare să se bazeze pe o metodologie armonizată specificată pentru produs sau grupa de produse și care combină într-un punctaj unic parametri precum disponibilitatea și prețul pieselor de schimb, ușurința dezasamblării și disponibilitatea instrumentelor.

([36]) Directiva 2011/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice (JO L 174, 1.7.2011, p. 88).

(31) Informațiile privind prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse reprezintă un element-cheie pentru identificarea și promovarea produselor sustenabile. Compoziția chimică a produselor determină în mare măsură funcționalitățile și impactul acestora, precum și posibilitatea de reutilizare sau de valorificare a acestora odată ce devin deșeuri. Comunicarea Comisiei din 14 octombrie 2020 intitulată „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice – Către un mediu fără substanțe toxice" solicită să se asigure reducerea la minimum a prezenței substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse și disponibilitatea informațiilor privind conținutul de substanțe chimice și utilizarea în condiții de siguranță, prin introducerea unor cerințe de informare și prin urmărirea prezenței substanțelor care prezintă motive de îngrijorare pe parcursul întregului ciclu de viață al materialelor și produselor. Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 și alte acte juridice existente privind produsele chimice, cum ar fi Regulamentul (CE) nr. 1223/2009, asigură deja comunicarea privind pericolele pentru sănătate sau mediu prezentate de anumite substanțe care prezintă motive de îngrijorare, ca atare sau în amestec. Utilizatorii de substanțe și amestecuri ar trebui, de asemenea, să primească informații pertinente. În plus, utilizatorii de produse, altele decât substanțele sau amestecurile, precum și entitățile care gestionează deșeuri provenite din astfel de produse ar trebui să primească, de asemenea, informații pertinente, inclusiv informații legate în principal de pericolele pe care le prezintă substanțele chimice pentru sănătate sau pentru mediu. Prin urmare, prezentul regulament ar trebui să prevadă stabilirea de cerințe legate de urmărirea și comunicarea informațiilor privind sustenabilitatea, inclusiv prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în produse pe parcursul întregului lor ciclu de viață, inclusiv în vederea decontaminării și valorificării acestora atunci când produsele respective devin deșeuri. Un astfel de cadru ar trebui să vizeze includerea progresivă a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare din toate produsele enumerate în planurile de lucru care urmează să fie adoptate de Comisie. Astfel de cerințe privind urmărirea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare ar trebui incluse implicit în cazul în care urmează să fie stabilită o cerință de informare în temeiul prezentului regulament, cu excepția cazului în care această cerință de informare face parte din cerințele orizontale în materie de proiectare ecologică. Pentru a ține seama de criteriile care trebuie să fie îndeplinite de cerințele în materie de proiectare ecologică și, în special, pentru a nu impune o sarcină administrativă disproporționată operatorilor economici, Comisia ar trebui să fie în măsură, după caz, ca pentru grupa de produse în cauză să stabilească praguri privind concentrația substanțelor din produs sau din componentele relevante care declanșează cerința de urmărire, să stabilească termene diferențiat de depunere a cererilor și, în cazuri justificate corespunzător, să prevadă derogări de la cerința de urmărire. Atunci când stabilește detaliile informațiilor solicitate și pragurile, Comisia ar trebui să ia în considerare cerințele de informare și pragurile existente în temeiul dreptului Uniunii, în special în temeiul Regulamentelor (CE) nr. 1907/2006 și (CE) nr. 1272/2008, precum și al altor acte legislative sectoriale privind produsele. În cazurile în care prezența unei substanțe într-un produs nu poate fi verificată cu ajutorul tehnologiilor disponibile în prezent, se poate aplica o derogare bazată pe fezabilitatea tehnică.

(32) Cerințele de informare stabilite în temeiul prezentului regulament ar trebui să includă cerința de a pune la dispoziție un pașaport digital al produsului. Pașaportul digital al produsului este un instrument important pentru punerea informațiilor la dispoziția actorilor de-a lungul întregului lanț valoric și se preconizează că disponibilitatea unui pașaport digital al produsului va îmbunătăți în mod semnificativ trasabilitatea de la un capăt la altul a unui produs de-a lungul întregului său lanț valoric. Printre altele, se preconizează că pașaportul digital al produsului îi va ajuta pe clienți să facă alegeri în cunoștință de cauză prin îmbunătățirea accesului lor la informațiile relevante, să permită operatorilor economici, și anume producătorilor, reprezentanților autorizați, importatorilor, distribuitorilor, comercianților și furnizorilor de servicii de logistică, și altor actori din lanțul valoric, cum ar fi clienții, reparatorii profesioniști, operatorii independenți, furnizorii de servicii de recondiționare, refabricanții, reciclatorii, autoritățile de supraveghere a pieței și autoritățile vamale, organizațiile societății civile, cercetătorii, sindicatele și Comisia sau orice altă organizație care acționează în numele acestora, să aibă acces la datele relevante, să le introducă sau să le actualizeze și să permită autorităților naționale competente să își îndeplinească sarcinile, fără a pune în pericol protecția informațiilor comerciale confidențiale. În acest scop, este important ca pașaportul digital al produsului să fie ușor de utilizat și ca datele conținute în acesta să fie exacte, complete și actualizate. Pașaportul digital al produsului ar trebui, dacă este necesar, să fie completat de formele nedigitale de transmitere a informațiilor, cum ar fi informațiile din manualul produsului sau de pe etichetă. În plus, ar trebui să fie posibil ca pașaportul digital al produsului să fie utilizat pentru transmiterea de informații cu privire la grupa de produse relevante în temeiul altor acte din dreptul Uniunii.

(33) Pentru a ține seama de natura produsului și de piața acestuia, informațiile care trebuie să fie incluse în pașaportul digital al produsului ar trebui să fie examinate cu atenție, de la caz la caz, atunci când se elaborează norme specifice produsului. Pentru a optimiza accesul la datele rezultate, protejând în același timp drepturile de proprietate intelectuală, pașaportul digital al produsului trebuie să fie conceput și pus în aplicare într-un mod care să permită accesul diferențiat la datele din pașaportul digital al produsului, în funcție de tipul de date și de tipologia părților interesate. În mod similar, pentru a evita costuri disproporționate pentru întreprinderi și pentru public în raport cu beneficiile mai ample, pașaportul digital al produsului ar trebui să fie specific articolului, lotului sau modelului de produs, în funcție, de exemplu, de complexitatea lanțului valoric, de dimensiunea, natura sau impactul produselor avute în vedere. Evaluările impactului efectuate la pregătirea actelor delegate de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică ar trebui să analizeze costurile și beneficiile stabilirii cerințelor de informare prin pașapoarte digitale ale produselor la nivel de model, lot sau articol. Termenul „model" se referă, de obicei, la o versiune a unui produs în care toate unitățile au aceleași caracteristici tehnice relevante pentru cerințele în materie de proiectare ecologică și același identificator de model, termenul „lot" se referă, de obicei, la un subset al unui anumit model compus din toate produsele fabricate într-o anumită unitate de producție la un moment dat, iar termenul „articol" se

referă, de obicei, la o singură unitate dintr-un model. În măsura în care pașaportul digital al produsului se bazează pe standarde care nu sunt gratuite, evaluarea impactului ar trebui și să analizeze dacă acest lucru este oportun și cum pot fi evitate costurile disproporționate pentru microîntreprinderi și pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri).

(34) Având în vedere că alte acte din dreptul Uniunii stabilesc cerințe de informare pentru produse și înființează sisteme pentru punerea de informații la dispoziția operatorilor economici și a clienților, Comisia ar trebui să aibă în vedere corelarea cerințelor de informare în temeiul prezentului regulament cu acele alte cerințe, cum ar fi obligația de a furniza fișe cu date de securitate pentru substanțe și amestecuri în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1907/2006. Atunci când este fezabil, Comisia ar trebui și să coreleze pașaportul digital al produsului cu bazele de date și instrumentele existente ale Uniunii, cum ar fi Registrul european al produselor pentru etichetarea energetică (EPREL) sau baza de date pentru informații privind substanțele care prezintă motive de îngrijorare în articole, ca atare sau în obiecte complexe (produse) (SCIP).

(35) Pentru a nu întârzia în mod inutil stabilirea altor cerințe în materie de proiectare ecologică decât cele privind pașaportul digital al produsului sau pentru a se asigura că pașapoartele digitale ale produselor pot fi puse în aplicare efectiv, Comisiei ar trebui să i se permită să excepteze grupe de produse de la cerințele privind pașaportul digital al produsului atunci când nu sunt disponibile specificații tehnice în legătură cu cerințele esențiale pentru proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului digital al produsului. În mod similar, pentru a preveni o sarcină administrativă inutilă pentru operatorii economici, Comisiei ar trebui să i se permită să excepteze grupe de produse de la cerințele privind pașaportul digital al produsului în cazul în care alte norme din dreptul Uniunii includ deja un sistem de furnizare digitală a informațiilor despre produs, care permite actorilor din lanțul valoric să acceseze informațiile relevante referitoare la produs și care facilitează verificarea conformității produselor de către autoritățile naționale competente. Scutirile respective ar trebui reexaminate periodic, ținând seama de disponibilitatea viitoare a specificațiilor tehnice.

(36) Identificarea unică a produselor este un element fundamental pentru a permite trasabilitatea de-a lungul lanțului de aprovizionare. Prin urmare, pașaportul digital al produsului ar trebui să fie legat de un identificator unic al produsului. În plus, după caz, pașaportul digital al produsului ar trebui să fie corelat cu un identificator unic al operatorului și cu un identificator unic al instalației care ar permite urmărirea actorilor și a instalațiilor de producție legate de produsul respectiv. Pentru a asigura interoperabilitatea, suportul de date, identificatorul unic al operatorului și identificatorul unic al instalației care permit trasabilitatea ar trebui să fie eliberați în conformitate cu standardele recunoscute la nivel internațional. Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a modifica prezentul regulament prin înlocuirea sau adăugarea de standarde în conformitate cu care suportul de date, identificatorul unic al operatorului și identificatorul unic al instalației pot fi emiși, în funcție de progresul tehnic sau științific. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că datele conținute în pașaportul digital al produsului pot fi înregistrate și transmise de către toți operatorii economici, precum și să garanteze compatibilitatea identificatorilor unici cu componentele externe, cum ar fi dispozitivele de scanare. În plus, datele ar trebui să fie transferabile printr-o rețea de schimb de date interoperabilă deschisă, fără dependență de furnizor.

(37) Informațiile digitalizate despre produs și ciclul de viață al acestuia sau, după caz, pașaportul acestuia ar trebui să fie ușor accesibile prin scanarea unui suport de date, cum ar fi un filigran sau un cod de răspuns rapid (QR). Dacă este posibil, suportul de date ar trebui să figureze pe produs pentru a se asigura că datele rămân accesibile pe toată durata ciclului său de viață. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibile derogări în funcție de natura, dimensiunea sau utilizarea produselor în cauză.

(38) Pentru a asigura accesul la pașaportul digital al produsului pentru perioada specificată în actele delegate, inclusiv după ce a fost declarată insolvența sau a avut loc o lichidare sau o încetare a activității în Uniune, operatorul economic care introduce produsul pe piață ar trebui să pună la dispoziție și o copie de rezervă a pașaportului digital al produsului prin intermediul unui furnizor de servicii de pașapoarte digitale ale produselor care este un terț independent.

(39) Pentru a asigura introducerea eficace a pașaportului digital al produsului, proiectarea sa tehnică, cerințele în materie de date și funcționarea pașaportului produsului ar trebui să respecte un set de cerințe tehnice esențiale care oferă o bază pentru implementarea consecventă a pașaportului digital al produsului în toate sectoarele. Ar trebui stabilite specificații tehnice pentru a asigura punerea în aplicare efectivă a acestor cerințe esențiale, fie sub forma unor standarde armonizate ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, fie, ca opțiune alternativă, sub forma unei specificații comune adoptate de Comisie prin acte de punere în aplicare. Proiectarea tehnică ar trebui să asigure faptul că pașaportul digital al produsului oferă acces la date în mod securizat, respectând normele privind protecția vieții private. Este necesar ca pașaportul digital al produsului să fie elaborat în cadrul unui dialog deschis cu partenerii internaționali, pentru a ține seama de opiniile acestora atunci când se elaborează specificații tehnice și pentru a se asigura că acestea contribuie la eliminarea barierelor comerciale pentru produse mai ecologice, cu cicluri de viață prelungite și o circularitate mai mare, la reducerea costurilor pentru investiții sustenabile, comercializare, conformitate și sprijinirea inovării. Pentru a permite punerea în aplicare eficace

a acestora, este important ca specificațiile și cerințele tehnice referitoare la trasabilitate de-a lungul lanțului valoric să fie, în măsura posibilului, elaborate pe baza unei abordări consensuale și a implicării, adeziunii și colaborării efective a unui set divers de actori, inclusiv organisme de standardizare, asociații ale sectorului, întreprinderi nou-înființate, asociații ale consumatorilor, experți, organizații neguvernamentale (ONG-uri) și parteneri internaționali, inclusiv economiile în curs de dezvoltare.

(40) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin definirea clară a rolului și responsabilităților diferiților actori, cum ar fi agențiile emitente și prestatorii de servicii, care vor fi implicați în crearea, autentificarea, prelucrarea și stocarea datelor și, eventual, retragerea elementelor importante ale pașaportului digital al produsului, cum ar fi identificatorii unici și suporturile de date. În acest sens, Comisia ar putea efectua o evaluare a impactului pentru a analiza caracterul oportun al elaborării unui sistem de certificare pentru furnizorii de servicii de pașapoarte digitale ale produselor.

(41) Pentru a se asigura că pașaportul digital al produsului este flexibil, agil și orientat către piață și că evoluează în conformitate cu modelele de afaceri, piețele și inovarea, acesta ar trebui să se bazeze pe un sistem de date descentralizat și să fie creat și gestionat de operatorii economici. Cu toate acestea, în scopul aplicării legii și al monitorizării, este necesar ca autoritățile naționale competente și Comisia să aibă acces direct la o evidență a tuturor identificatorilor unici legați de produsele introduse pe piață sau puse în funcțiune. În acest scop, Comisia ar trebui să creeze și să gestioneze un registru digital al pașapoartelor produselor pentru a stoca astfel de date (denumit în continuare „registrul"). În cazul în care este necesar pentru a facilita și mai mult aplicarea, Comisia ar trebui, după caz, să specifice alte date incluse în pașaportul digital al produsului care trebuie să fie stocate în registru.

(42) Comisia ar trebui să creeze și să întrețină un portal web ușor de utilizat și accesibil publicului, unde părțile interesate, cum ar fi clienții, operatorii economici și alți actori relevanți, să poată avea acces la datele incluse în pașapoartele digitale ale produselor și să aibă posibilitatea de a căuta și de a compara datele incluse în pașapoartele respective în conformitate cu drepturile de acces ale fiecăruia specificate în actele delegate de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică. Pe portalul web ar trebui să existe linkuri către datele deja stocate de operatorul economic în pașaportul său digital descentralizat al produsului.

(43) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal în temeiul prezentului regulament trebuie să respecte normele aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal. Prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile naționale competente din statele membre se realizează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului ([37]), acordându-se o atenție deosebită principiului protecției datelor începând cu momentul conceperii și principiului protecției datelor în mod implicit. Orice prelucrare a datelor cu caracter personal de către Comisie, mai ales a datelor stocate în registru, se realizează în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ([38]). Datele cu caracter personal ale clienților nu ar trebui să fie stocate în pașaportul digital al produsului.

(44) Asigurarea eficace a respectării normelor în ceea ce privește produsele introduse pe piața Uniunii, indiferent dacă sunt produse pe plan intern sau importate, este esențială pentru atingerea obiectivelor prezentului regulament. Prin urmare, după înființarea registrului de către Comisie, autoritățile vamale ar trebui să aibă acces direct la acesta prin intermediul mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi instituit prin Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului ([39]). Rolul autorităților vamale ar trebui să fie acela de a verifica cel puțin că identificatorul unic de înregistrare al unui produs care trebuie să le fie furnizat sau pus la dispoziție și codul relevant al mărfurilor corespund cu datele stocate în registru. Acest lucru ar permite autorităților vamale să verifice dacă există un pașaport digital al produsului pentru produsele importate. După caz, Comisia ar trebui să stabilească în actul său de punere în aplicare privind registrul obligațiile necesare pentru operatorii economici de a actualiza datele stocate în registru.

(45) Datele incluse în pașaportul digital al produsului au drept scop să permită autorităților vamale să consolideze și să faciliteze gestionarea riscurilor și să permită o mai bună direcționare a controalelor la frontieră. Prin urmare, autoritățile vamale ar trebui să fie în măsură să extragă și să utilizeze datele incluse în pașaportul digital al produsului

([37]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

([38]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

([39]) Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 de instituire a mediului aferent ghișeului unic al Uniunii Europene pentru vămi și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 (JO L 317, 9.12.2022, p. 1).

și în registrul aferent pentru a-și îndeplini sarcinile în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv pentru gestionarea riscurilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([40]).

(46) Pentru a orienta consumatorii către alegeri sustenabile, atunci când actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament impun acest lucru, etichetele ar trebui să furnizeze informații clare și ușor de înțeles care să permită compararea eficace a produselor, de exemplu, prin indicarea claselor de performanță. În special pentru consumatori, etichetele fizice pot constitui o sursă suplimentară de informații la locul de vânzare. Acestea ar trebui să ofere consumatorilor o bază vizuală rapidă pentru a face distincția între produse în funcție de performanța lor în raport cu un anumit parametru al produsului sau cu un anumit set de parametri ai produsului. Ele ar trebui, de asemenea, să facă posibilă, după caz, accesarea informațiilor suplimentare prin includerea unor referințe specifice, cum ar fi adresele site-urilor web, coduri QR dinamice, linkuri către etichetele online sau orice mijloc adecvat orientat către consumator. Comisia ar trebui să stabilească în actul delegat relevant modul cel mai eficace de afișare a unor astfel de etichete, inclusiv în cazul vânzării online la distanță, ținând seama de implicațiile pentru clienți și operatorii economici și de caracteristicile produselor în cauză. Comisia ar trebui să poată impune, de asemenea, ca eticheta să fie tipărită pe ambalajul produsului.

(47) Regulamentul (UE) 2017/1369, care stabilește un cadru pentru etichetarea energetică se aplică, în paralel cu prezentul regulament, produselor cu impact energetic. Etichetele energetice sunt un instrument de succes în ceea ce privește furnizarea de informații adecvate consumatorilor pentru produsele cu impact energetic. Clasele de performanță stabilite în temeiul prezentului regulament ar trebui, după caz, să fie încorporate pe eticheta energetică ca informații suplimentare, astfel cum se prevede la articolul 16 din Regulamentul (UE) 2017/1369. În cazurile în care informațiile relevante privind performanța unui produs în raport cu un parametru al produsului nu pot fi incluse ca informații suplimentare pe eticheta energetică, Comisia ar trebui, după caz, să poată impune crearea unei etichete în conformitate cu prezentul regulament în locul etichetei energetice, unde să poată fi astfel încorporate informațiile relevante de pe eticheta energetică.

(48) Consumatorii trebuie să fie protejați de informațiile înșelătoare care i-ar putea împiedica să aleagă produse mai sustenabile. Din acest motiv, ar trebui interzisă introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produselor care poartă sau sunt însoțite de etichete care sunt susceptibile să inducă în eroare sau să creeze confuzie în rândul clienților prin imitarea etichetelor prevăzute în prezentul regulament sau care sunt însoțite de orice alte informații care sunt susceptibile să inducă în eroare sau să creeze confuzie în rândul clienților în ceea ce privește etichetele prevăzute în prezentul regulament. Nu trebuie să se considere că eticheta UE ecologică sau alte etichete ecologice EN ISO 14024 de tip I recunoscute oficial la nivel național sau regional induc în eroare sau creează confuzie, cu condiția ca criteriile elaborate în cadrul sistemelor respective de etichetare să fie cel puțin la fel de stricte ca cerințele în materie de proiectare ecologică.

(49) Pentru a îndeplini în modul cel mai eficient obiectivele Pactului verde european și pentru a aborda mai întâi produsele cu cel mai mare impact, Comisia ar trebui să acorde prioritate produselor care urmează să fie reglementate în temeiul prezentului regulament și cerințelor care li se vor aplica. Pe baza procesului urmat pentru stabilirea priorităților în temeiul Directivei 2009/125/CE, Comisia ar trebui să adopte un plan de lucru, care să acopere cel puțin trei ani și să stabilească o listă de grupe de produse pentru care intenționează să adopte acte delegate, precum și aspectele referitoare la produs pentru care intenționează să adopte acte delegate cu aplicare orizontală. Comisia ar trebui să își bazeze prioritățile pe un set de criterii referitoare în special la contribuția potențială a actelor delegate la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă, mediu și energie și la potențialul acestora de a îmbunătăți aspectele referitoare la produs selectate, fără costuri disproporționate pentru public și pentru operatorii economici. Statele membre și părțile interesate ar trebui, de asemenea, să fie consultate prin intermediul unui forum privind proiectarea ecologică care urmează să fie instituit de Comisie. Având în vedere complementaritatea dintre prezentul regulament și Regulamentul (UE) 2017/1369 pentru produsele cu impact energetic, calendarul planului de lucru în temeiul prezentului regulament și calendarul planului de lucru prevăzut la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2017/1369 ar trebui aliniate. Atunci când acordă prioritate produselor intermediare, Comisia ar trebui, de asemenea, să țină seama de consecințele asupra produselor finale care sunt fabricate din astfel de produse intermediare. Având în vedere importanța lor pentru îndeplinirea obiectivelor energetice ale Uniunii, planurile de lucru ar trebui să includă o cotă adecvată de acțiuni legate de produsele cu impact energetic. Vehiculele menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 167/2013, la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 168/2013 și la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/858 fac deja obiectul unor dispoziții cuprinzătoare, inclusiv al unor cerințe speciale de mediu, și, prin urmare, nu ar trebui să fie prioritizate pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică. Pentru primul plan de lucru, Comisia ar trebui să acorde prioritate fierului, oțelului, aluminiului, textilelor, în special confecțiilor și încălțămintei, mobilierului, inclusiv saltelelor, anvelopelor, detergenților, vopselelor, lubrifianților, substanțelor chimice, produselor din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor și altor produse electronice și cu impact energetic pentru care trebuie să fie stabilite pentru prima dată cerințe în materie de proiectare ecologică sau pentru care măsurile existente adoptate în

([40]) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

temeiul Directivei 2009/125/CE trebuie să fie revizuite în temeiul prezentului regulament. Comisia ar trebui să ofere o justificare adecvată în cazul în care decide să modifice lista respectivă.

(50) Industria cimentului, unul dintre sectoarele cele mai energointensive și cu cel mai mare consum de materiale și cel mai ridicat nivel de emisii de dioxid de carbon, este în prezent responsabilă pentru aproximativ 7 % din emisiile de CO_2 la nivel mondial și 4 % din emisiile de CO_2 din Uniune, ceea ce face din aceasta un sector cu o importanță cheie pentru alinierea la Acordul de la Paris și la obiectivele climatice ale Uniunii cât mai curând posibil. Deși produsele pentru construcții, inclusiv cimentul, urmează să intre sub incidența unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții (denumit în continuare „Regulamentul privind produsele pentru construcții"), acestea sunt reglementate în continuare de prezentul regulament. Pentru a evita lipsa cerințelor referitoare la produse necesare în mod urgent pentru atingerea obiectivelor în materie de climă și de mediu, în absența unor cerințe adecvate de performanță și de informare pentru astfel de produse în temeiul Regulamentului privind produsele pentru construcții, Comisia ar trebui să adopte un act delegat de stabilire a cerințelor de proiectare ecologică pentru ciment nu mai devreme de 31 decembrie 2028 și cel târziu la 1 ianuarie 2030.

(51) În ceea ce privește produsele pentru construcții, prezentul regulament ar trebui să stabilească cerințe privind produsele finale numai în cazul în care este puțin probabil ca obligațiile create prin Regulamentul privind produsele pentru construcții și prin punerea în aplicare a acestuia să realizeze în mod suficient obiectivele de sustenabilitate a mediului urmărite de prezentul regulament. În plus, atunci când formulează planuri de lucru, Comisia ar trebui să țină seama de faptul că, în continuarea practicii actuale, Regulamentul privind produsele pentru construcții conferă prevalență, în ceea ce privește produsele cu impact energetic care sunt și produse pentru construcții, cerințelor în materie de sustenabilitate stabilite în temeiul prezentului regulament. Acest lucru ar trebui să fie valabil, de exemplu, în cazul instalațiilor de încălzire, boilerelor, pompelor de căldură, aparatelor de încălzire a apei și a incintelor, ventilatoarelor, sistemelor de răcire și ventilație și produselor fotovoltaice, cu excepția panourilor fotovoltaice integrate în clădiri. Regulamentul privind produsele pentru construcții se poate aplica produselor respective în mod complementar, dacă este necesar, în special în ceea ce privește aspectele legate de siguranță, ținând seama, de asemenea, de alte acte din dreptul Uniunii privind produsele, cum ar fi aparatele cu gaz, echipamentele de joasă tensiune și utilajele.

(52) Pentru a asigura că are loc o consultare corespunzătoare a tuturor părților interesate, Comisia ar trebui să instituie un forum privind proiectarea ecologică, alcătuit din experți desemnați de statele membre și de alte părți interesate, cum ar fi reprezentanți ai industriei, inclusiv ai IMM-urilor și ai industriei meșteșugărești, întreprinderi sociale, sindicate, comercianți, comercianții cu amănuntul, importatori, organizații ale consumatorilor și de mediu, actori implicați în activități ale economiei circulare, organizații europene de standardizare, precum și cercetători. În cadrul forumului privind proiectarea ecologică, Comisia ar trebui să instituie un grup de experți ai statelor membre, care ar trebui să contribuie la pregătirea de noi cerințe în materie de proiectare ecologică, la evaluarea măsurilor de autoreglementare, la schimbul de informații și de bune practici între statele membre cu privire la măsurile de îmbunătățire a respectării prezentului regulament, cum ar fi campaniile de educare și informare sau acordarea de sprijin IMM-urilor, precum și la stabilirea priorităților.

(53) Pentru a încuraja autoreglementarea ca alternativă valabilă la abordările în materie de reglementare, prezentul regulament ar trebui să includă, pornind de la Directiva 2009/125/CE, posibilitatea ca industria să prezinte măsuri de autoreglementare pentru produsele care nu sunt incluse în planul de lucru. Măsurile de autoreglementare ar trebui să fie aliniate la obiectivele prezentului regulament. Comisia ar trebui să evalueze măsurile de autoreglementare propuse de industrie, împreună cu informațiile și dovezile prezentate de semnatari, în lumina, între altele, a angajamentelor comerciale internaționale ale Uniunii și a necesității de a asigura coerența cu dreptul Uniunii. De asemenea, este oportun ca, de exemplu, având în vedere evoluțiile pieței sau ale tehnologiei relevante din cadrul grupei de produse în cauză, Comisia să poată solicita o versiune revizuită a măsurii de autoreglementare ori de câte ori se consideră necesar. Odată ce o măsură de autoreglementare este enumerată într-un act de punere în aplicare care conține o listă de măsuri de autoreglementare care îndeplinesc criteriile prevăzute în prezentul regulament, operatorii economici se așteaptă în mod legitim ca Comisia să ia în considerare în primul rând conținutul unei astfel de măsuri înainte de a propune un act delegat de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru grupă specifică de produse în cauză. Cu toate acestea, Comisia ar trebui să poată adopta cerințe în materie de proiectare ecologică aplicabile unora sau tuturor produselor care fac obiectul unei măsuri de autoreglementare recunoscute pentru aspectele referitoare la produs care nu sunt abordate de respectiva măsură de autoreglementare. În cazul în care Comisia consideră că o măsură de autoreglementare nu mai îndeplinește criteriile stabilite în prezentul regulament, aceasta ar trebui să o elimine din actul de punere în aplicare respectiv. În consecință, ar trebui să fie posibil să se stabilească cerințe în materie de proiectare ecologică pentru grupele de produse vizate anterior de măsura de autoreglementare respectivă.

(54) IMM-urile ar putea beneficia în mare măsură de o creștere a cererii de produse sustenabile, dar ar putea, de asemenea, să se confrunte cu costuri și dificultăți din cauza unora dintre cerințe. Atunci când elaborează cerințe în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui să ia în considerare impactul acestora asupra IMM-urilor, în special asupra microîntreprinderilor, care își desfășoară activitatea în sectorul de produse relevant. Statele membre și Comisia ar

trebui, în domeniile lor de responsabilitate respective, să furnizeze informații adecvate, inclusiv orientări, să ofere o formare specifică și specializată și să ofere asistență și sprijin specific, inclusiv sprijin financiar, IMM-urilor care își desfășoară activitatea în domeniul fabricării produselor pentru care sunt stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică. Aceste acțiuni sunt deosebit de importante pentru grupele de produse în cazul cărora prezența IMM-urilor este relevantă. Comisia ar trebui, după caz, să sprijine calcularea amprentei de mediu a produselor prin furnizarea de instrumente digitale, cum ar fi instrumente pentru calcularea evaluării ciclului de viață, și să sprijine punerea în aplicare a pașaportului digital al produsului. Este important ca Comisia să ofere sprijin financiar reprezentanților IMM-urilor, în special celor ai microîntreprinderilor, pentru a permite participarea efectivă a acestora la forumul privind proiectarea ecologică, și ca aceasta să ofere IMM-urilor informații ușor accesibile cu privire la sprijinul financiar și programele disponibile. Statele membre ar trebui să ia măsuri în conformitate cu normele aplicabile privind ajutoarele de stat. La elaborarea și punerea în aplicare a acțiunilor respective, statele membre se pot baza pe sprijinul oferit prin programele și inițiativele Uniunii pentru IMM-uri.

(55) Distrugerea de către operatorii economici a produselor de consum nevândute, cum ar fi textilele și încălțămintea, devine o problemă de mediu larg răspândită în întreaga Uniune, în special din cauza creșterii rapide a vânzărilor online. Aceasta echivalează cu o pierdere de resurse economice valoroase, deoarece bunurile sunt produse, transportate și ulterior distruse fără să fie fost utilizate vreodată în scopul pentru care au fost destinate. Prin urmare, în interesul protecției mediului, este necesar ca prezentul regulament să stabilească un cadru pentru a preveni distrugerea produselor nevândute destinate în principal consumatorilor, inclusiv a produselor care nu au fost oferite spre vânzare sau a produselor returnate de consumatori pe baza dreptului consumatorilor de retragere, astfel cum este prevăzut în Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([41]) sau în timpul oricărei perioade de retragere mai lungi prevăzute de comerciant. Conceptul de distrugere descris în prezentul regulament ar trebui să acopere ultimele trei activități din ierarhia deșeurilor, și anume reciclarea, alte operațiuni de valorificare și eliminarea. Pregătirea pentru reutilizare, inclusiv recondiționare și refabricare, nu ar trebui considerate distrugere. Prevenirea distrugerii va reduce impactul acestor produse asupra mediului prin reducerea generării de deșeuri și prin descurajarea supraproducției. Operatorii economici ar trebui să ia măsurile necesare pentru a preveni necesitatea de a distruge produsele de consum nevândute. În plus, având în vedere că mai multe state membre au introdus o legislație națională privind distrugerea produselor de consum nevândute, creând astfel denaturări ale pieței, sunt necesare norme armonizate privind distrugerea produselor de consum nevândute pentru a se asigura că distribuitorii, comercianții cu amănuntul și alți operatori economici se supun acelorași norme și stimulente în toate statele membre.

(56) Pentru a descuraja distrugerea produselor de consum nevândute și pentru a genera în continuare date privind apariția acestei practici, prezentul regulament ar trebui să introducă o obligație de transparență pentru operatorii economici, cu excepția microîntreprinderilor și întreprinderilor mici, impunându-le să prezinte informații cu privire la numărul de produse de consum nevândute eliminate pe an și la greutatea acestora, cel puțin pe o pagină ușor accesibilă de pe site-ul lor web. După caz, acestea ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea de a include informațiile respective în rapoartele lor de gestiune în temeiul Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([42]). Obligația ar trebui să se aplice întreprinderilor mijlocii începând cu șase ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Operatorul economic ar trebui să indice tipul sau categoria de produs, motivele eliminării produselor și livrarea lor pentru operațiunile ulterioare de tratare a deșeurilor, precum și măsurile luate și măsurile planificate pentru a se împiedica distrugerea produselor de consum nevândute.

(57) Volumele de producție inutil de mari și faza de utilizare scurtă a textilelor, din care îmbrăcămintea reprezintă cea mai mare parte a consumului din Uniune, au un impact semnificativ asupra mediului, astfel cum se descrie în comunicarea Comisiei din 30 martie 2022 privind o strategie a UE pentru textile sustenabile și circulare. Textilele nou produse, dar nevândute, și în special îmbrăcămintea, se numără printre articolele despre care se presupune că sunt distruse. Îmbrăcămintea ar trebui să fie apreciată mai mult și ar trebui să fie purtată o perioadă mai lungă și îngrijită mai mult decât este cazul în cultura modei de consum de astăzi. Din perspectiva economiei circulare, o astfel de risipă de resurse valoroase este în contradicție clară cu obiectivele prezentului regulament. Prin urmare, se justifică interzicerea distrugerii articolelor de îmbrăcăminte și a accesoriilor de îmbrăcăminte nevândute destinate consumatorilor, precum și a încălțămintei.

(58) Pentru a lua în considerare impactul de mediu al distrugerii altor tipuri de produse de consum nevândute, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a modifica prezentul regulament prin adăugarea de noi produse la lista de produse de consum a căror distrugere de către

([41]) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

([42]) Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

operatorii economici este interzisă. Având în vedere gama largă de produse care ar putea fi distruse fără a fi fost vreodată vândute sau utilizate, este necesar ca Comisia să evalueze măsura în care distrugerea unor astfel de produse are loc în practică, ținând seama de informațiile puse la dispoziție de operatorii economici, după caz. Pentru a se asigura că această obligație este proporțională, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei, pentru a completa prezentul regulament prin prevederea unor derogări specifice în temeiul cărora distrugerea produselor de consum nevândute poate fi permisă în continuare, de exemplu din motive de sănătate și de siguranță. Pentru a monitoriza eficacitatea acestei interdicții și pentru a descuraja eludarea, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a prezenta numărul de produse de consum nevândute eliminate, greutatea și motivele eliminării produselor respective și derogările aplicabile. În cele din urmă, pentru a evita orice sarcină administrativă nejustificată pentru întreprinderile mici și mijlocii, acestea ar trebui să fie scutite de interdicția de a distruge anumite produse prevăzute de prezentul regulament. Această interdicție ar trebui să se aplice întreprinderilor mijlocii începând cu șase ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. Cu toate acestea, în cazul în care există dovezi rezonabile că microîntreprinderile și întreprinderile mici ar putea fi utilizate pentru a eluda această interdicție, Comisia ar trebui să poată prevedea în actele delegate ca interdicția de a distruge produsele de consum nevândute sau obligația de informare să se aplice și întreprinderilor respective pentru produse specifice.

(59) Statele membre nu ar trebui să fie împiedicate să introducă sau să mențină măsuri naționale de distrugere a produselor de consum nevândute pentru produsele care nu sunt supuse interdicției în temeiul prezentului regulament, cu condiția ca aceste măsuri să fie conforme cu dreptul Uniunii.

(60) Pe baza informațiilor prezentate de operatorii economici și a altor dovezi disponibile, Comisia ar trebui să publice pe site-ul său web informații consolidate privind distrugerea produselor de consum nevândute și ar trebui să identifice în planul de lucru produsele pentru care ar trebui să fie luată în considerare interzicerea distrugerii. Ar trebui avută în vedere includerea echipamentelor electrice și electronice în primul plan de lucru.

(61) Operatorii economici ar trebui să fie responsabili pentru conformitatea produselor cu cerințele în materie de proiectare ecologică, în funcție de rolul lor respectiv în lanțul de aprovizionare, astfel încât să se asigure libera circulație a produselor respective pe piața internă și să se îmbunătățească sustenabilitatea acestora. Operatorii economici care intervin în lanțul de aprovizionare și de distribuție ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că pun la dispoziție pe piață numai produse care sunt în conformitate cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul acestuia.

(62) Deoarece producătorii au cunoștințe detaliate privind procesul de proiectare și de producție, aceștia ar trebui să fie responsabili de efectuarea procedurii de evaluare a conformității aplicabile sau de efectuarea acesteia în numele lor.

(63) Pentru a proteja funcționarea pieței interne, este necesar să se asigure că produsele din țări terțe care intră pe piața Uniunii respectă prezentul regulament și actele delegate adoptate în temeiul acestuia, indiferent dacă sunt importate ca produse, componente sau produse intermediare. În special, este necesar să se asigure că producătorii au aplicat proceduri adecvate de evaluare a conformității în ceea ce privește produsele respective. Prin urmare, importatorii ar trebui să aibă obligația de a se asigura că produsele pe care le introduc pe piață respectă cerințele respective și că marcajul CE și documentația elaborată de producători sunt puse la dispoziția autorităților naționale competente pentru inspecție. De asemenea, importatorii ar trebui să aibă obligația de a se asigura, după caz, că pentru produsele respective este disponibil un pașaport digital al produsului.

(64) Atunci când introduce un produs pe piață, importatorul ar trebui să indice pe produs numele său, denumirea sa comercială înregistrată sau marca sa înregistrată, precum și adresa poștală și mijloacele electronice de comunicare prin care poate fi contactat. Ar trebui prevăzute derogări în cazurile în care dimensiunea produsului nu permite aceste indicații sau în care importatorii ar trebui să deschidă ambalajul pentru a introduce denumirea și adresa pe produs sau cazurile în care dimensiunea produsului este prea mică pentru a putea aplica aceste informații pe el.

(65) Întrucât distribuitorii pun la dispoziție pe piață produse după ce acestea au fost introduse pe piață de către producător sau importator, aceștia ar trebui să acționeze cu grija cuvenită în ceea ce privește cerințele aplicabile în materie de proiectare ecologică. Distribuitorii ar trebui, de asemenea, să se asigure că modul lor de manipulare a produselor nu afectează conformitatea produselor respective cu prezentul regulament sau cu actele delegate adoptate în temeiul acestuia.

(66) Întrucât distribuitorii și importatorii sunt aproape de piață și au un rol important în asigurarea conformității produsului, aceștia ar trebui să fie implicați în sarcinile de supraveghere a pieței desfășurate de autoritățile naționale competente și ar trebui să fie pregătiți să participe activ, furnizând autorităților respective toate informațiile necesare referitoare la produsul vizat.

(67) Întrucât comercianții oferă produse spre vânzare, închiriere sau cumpărare în rate sau prezintă produse clienților sau instalatorilor, este necesar ca comercianții să se asigure că clienții lor, inclusiv clienții lor potențiali, pot avea acces efectiv la informațiile necesare în temeiul prezentului regulament, inclusiv în cazul vânzării la distanță. În special, prezentul regulament ar trebui să impună comercianților să se asigure că pașaportul digital al produsului este accesibil clienților, inclusiv clienților lor potențiali, și că etichetele sunt afișate în mod clar, în conformitate cu cerințele aplicabile. Comercianții ar trebui să respecte obligația respectivă de fiecare dată când un produs este oferit spre vânzare, închiriere sau cumpărare în rate.

(68) Pentru a facilita alegerea unor produse mai sustenabile, etichetele, acolo unde este necesar, ar trebui să fie afișate într-un mod vizibil și identificabil în mod clar. Acestea ar trebui să poată fi identificate ca fiind etichetele aferente produsului în cauză, fără ca clienții, inclusiv clienții lor potențiali, să fie nevoiți să citească marca și numărul modelului de pe etichete. Etichetele ar trebui să atragă atenția clienților care parcurg produsele afișate. Pentru a se asigura că etichetele sunt accesibile clienților atunci când au în vedere o achiziție, atât comerciantul, cât și operatorul economic responsabil ar trebui să le afișeze ori de câte ori fac publicitate produsului, inclusiv în cazul vânzării la distanță, inclusiv online.

(69) Importatorii sau distribuitorii care fie introduc pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament sub numele sau marca lor proprie, fie modifică un astfel de produs înainte de a fi pus în funcțiune într-un mod care ar putea afecta conformitatea cu prezentul regulament sau cu actul delegat relevant, ar trebui să fie considerați producători și ar trebui să își asume obligațiile producătorului.

(70) Furnizorii de piețe online joacă un rol esențial în lanțul de aprovizionare, permițând operatorilor economici să ajungă la un număr mare de clienți. Având în vedere rolul lor important în calitate de intermediari între operatorii economici și clienți pentru vânzarea de produse, furnizorii de piețe online ar trebui să își asume responsabilitatea de a aborda problema vânzării de produse care nu respectă cerințele în materie de proiectare ecologică și ar trebui să coopereze cu autoritățile de supraveghere a pieței. Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([43]) prevede cadrul general pentru comerțul electronic și stabilește anumite obligații pentru platformele online. Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului ([44]) reglementează responsabilitatea și răspunderea furnizorilor de servicii intermediare online în ceea ce privește conținutul ilegal, inclusiv produsele care nu respectă cerințele în materie de proiectare ecologică. Pe baza acestui cadru general, ar trebui introduse cerințe specifice pentru a aborda în mod eficace vânzarea online de produse neconforme.

(71) Este esențial ca furnizorii de piețe online să coopereze îndeaproape cu autoritățile de supraveghere a pieței. O obligație de cooperare cu autoritățile de supraveghere a pieței este impusă furnizorilor de servicii ale societății informaționale în temeiul articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului ([45]) în ceea ce privește produsele care fac obiectul regulamentului respectiv, inclusiv produsele pentru care sunt stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică în prezentul regulament. În acest scop, ar trebui să se aplice obligațiile generale prevăzute în capitolul IV din Regulamentul (UE) 2022/2065, în special obligația legată de conformitatea din momentul conceperii pentru furnizorii de piețe online prevăzută la articolul 31 din Regulamentul (UE) 2022/2065. În sensul articolului 31 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2022/2065, furnizorii de piețe online ar trebui să utilizeze, printre altele, informațiile disponibile pe interfața publică cu utilizatorul a sistemului de informații și comunicare menționat în Regulamentul (UE) 2019/1020. Furnizorii de piețe online ar trebui să coopereze cu autoritățile de supraveghere a pieței și pentru a combate conținutul ilegal referitor la produsele neconforme. Printre acțiunile din cadrul cooperării respective ar trebui să se numere stabilirea unui schimb regulat și structurat de informații despre acțiunile întreprinse de furnizorii de piețe online, inclusiv retragerea ofertelor de produse. Furnizorii de piețe online ar trebui de asemenea să acorde acces la interfețele lor pentru a ajuta autoritățile de supraveghere a pieței să identifice produsele neconforme vândute online. În plus, este posibil ca autoritățile de supraveghere a pieței să fie nevoite, de asemenea, să extragă date de pe piețele online.

(72) Articolul 14 din Regulamentul (UE) 2019/1020 conferă autorităților de supraveghere a pieței, în cazul în care nu sunt disponibile alte mijloace eficace pentru a elimina un risc grav, competența de a solicita eliminarea conținutului care se referă la produsele neconforme de pe o interfață online. Competențele conferite autorităților de supraveghere a pieței prin regulamentul menționat ar trebui să se aplice și în contextul prezentului regulament. Cu toate acestea, pentru a asigura o supraveghere eficace a pieței în temeiul prezentului regulament și pentru a evita prezența unor

([43]) Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (directiva privind comerțul electronic) (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

([44]) Regulamentul (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale) (JO L 277, 27.10.2022, p. 1).

([45]) Regulamentul (UE) 2019/1020 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2019 privind supravegherea pieței și conformitatea produselor și de modificare a Directivei 2004/42/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 765/2008 și (UE) nr. 305/2011 (JO L 169, 25.6.2019, p. 1).

produse neconforme pe piața Uniunii, competențele respective ar trebui să se aplice în toate cazurile necesare și proporționale, inclusiv în cazul produselor care prezintă un risc mai puțin grav. Competențele respective ar trebui să fie exercitate în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2022/2065.

(73) Asigurarea trasabilității unui produs de-a lungul întregului lanț de aprovizionare facilitează sarcina autorităților de supraveghere a pieței de a identifica operatorii economici care au introdus produse neconforme pe piață sau le-au pus la dispoziție pe piață. Prin urmare, operatorii economici ar trebui să aibă obligația de a păstra informațiile privind tranzacțiile lor pentru o anumită perioadă.

(74) Pentru a accelera și a facilita verificarea conformității produselor introduse pe piață, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament, solicitând operatorilor economici, dacă este necesar, să pună anumite părți ale documentației tehnice la dispoziția autorităților naționale competente și a Comisiei în format digital. Acest lucru ar trebui să permită autorităților naționale competente să acceseze aceste informații fără o solicitare, continuând, în același timp, să garanteze protecția secretelor comerciale și a drepturilor de proprietate intelectuală. Ca regulă, printre mijloacele posibile de a pune la dispoziție aceste informații în format digital ar trebui să se numere un pașaport digital al produsului sau includerea lor în secțiunea privind conformitatea din baza de date cu produse menționată în Regulamentul (UE) 2017/1369 sau pe un site web al operatorului economic. O astfel de obligație nu ar trebui să excludă dreptul autorităților naționale competente de a avea acces, la cerere, la alte părți ale documentației tehnice.

(75) Pentru a permite o mai bună estimare a pătrunderii pe piață a produselor relevante, pentru a fundamenta mai bine studiile care contribuie la elaborarea sau actualizarea cerințelor în materie de proiectare ecologică și a planurilor de lucru și pentru a contribui la identificarea cotei de piață a anumitor grupe de produse în vederea accelerării formulării sau revizuirii cerințelor în materie de proiectare ecologică, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin impunerea obligației de a colecta date adecvate și fiabile privind vânzările de produse, permițând colectarea acestor date de către Comisie sau în numele acesteia direct de la producători sau comercianți cu amănuntul. Atunci când adoptă norme privind monitorizarea și raportarea, Comisia ar trebui să țină seama de necesitatea de a maximiza datele disponibile privind pătrunderea pe piață și de necesitatea de a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatorii economici, mai ales pentru IMM-uri.

(76) Pentru a îmbunătăți viitoarele cerințe în materie de proiectare ecologică și pentru a îmbunătăți încrederea utilizatorilor finali, identificând și corectând abaterile dintre energia consumată în timpul utilizării și alți parametri de performanță atunci când sunt măsurați în condiții de testare și de funcționarea efectivă, Comisia ar trebui să aibă acces la date fără caracter personal despre consumul real de energie al produselor în timpul utilizării și, după caz, la alți parametri de performanță. În acest scop, competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin impunerea obligației ca produsele individuale, la fel ca vehiculele rutiere, să înregistreze consumul lor de energie în timpul utilizării și alți parametri de performanță relevanți și să îi afișeze utilizatorului final datele aferente. În cazul produselor conectate la internet, competența de a adopta acte delegate ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin impunerea obligației ca operatorii economici să colecteze la distanță date fără caracter personal generate în timpul utilizării și să raporteze datele respective Comisiei, deoarece este esențial să se identifice modul în care funcționează produsele și să se informeze publicul. Pentru produsele a căror performanță în utilizare depinde în mod semnificativ și de condițiile climatice sau geografice, informațiile climatice sau geografice generale ar trebui, de asemenea, colectate și raportate într-un mod care să nu permită stabilirea locației specifice a aparatelor individuale. Utilizatorii finali ar trebui să își dea consimțământul expres pentru colectarea informațiilor pe care consideră că este oportun să le partajeze. Nu ar trebui să fie permisă colectarea de informații despre comportamentul aparatelor într-un context în care o persoană se poate aștepta în mod rezonabil să nu se observe sau să nu se înregistreze comportamentul aparatelor sau să se culeagă informații care ar putea permite identificarea persoanelor sau deducerea comportamentelor acestora.

(77) Pentru a contribui la facilitarea verificării conformității cu cerințele în materie de proiectare ecologică, inclusiv pentru a facilita evaluarea conformității și supravegherea pieței, Comisia ar trebui să fie împuternicită să solicite, în cazuri justificate corespunzător, ca actorii din lanțul de aprovizionare să comunice gratuit informații privind aprovizionarea, cum ar fi cantitatea și tipul sau compoziția chimică a materialelor utilizate sau procesul de producție utilizat, ori informații privind condițiile prestării serviciilor lor. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca producătorii să primească acces la documentele care conțin astfel de informații sau la instalațiile efective ale actorilor din lanțul de aprovizionare astfel încât aceștia să poată accesa direct informațiile necesare în cazul în care actorii din lanțul de aprovizionare nu furnizează informațiile solicitate într-un termen rezonabil. Comisia ar trebui, de asemenea, să fie împuternicită să permită organismelor notificate și autorităților naționale să verifice acuratețea informațiilor privind activitățile actorilor din lanțul de aprovizionare.

(78) Pentru a asigura aplicarea eficace și armonizată a cerințelor în materie de proiectare ecologică stabilite în temeiul prezentului regulament, inclusiv în ceea ce privește aspecte precum utilizarea energiei sau eficiența energetică, durabilitatea și fiabilitatea, precum și conținutul de materiale reciclate, respectarea acestor cerințe ar trebui să fie măsurată prin metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele de ultimă generație general recunoscute. Actele delegate prin care se stabilesc cerințele în materie de proiectare ecologică pentru produse ar trebui, de regulă, să includă specificațiile pentru teste, măsurători sau calcule necesare pentru stabilirea sau verificarea conformității. În plus, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin impunerea utilizării unor instrumente digitale care să reflecte cerințele de calcul aplicabile, pentru a asigura aplicarea armonizată a acestora.

(79) Pentru a se asigura că cerințele în materie de proiectare ecologică își produc efectele scontate, prezentul regulament ar trebui să stabilească dispoziții cuprinzătoare și generale, aplicabile tuturor produselor care fac obiectul cerințelor în materie de proiectare ecologică și care să interzică eludarea acestor cerințe. Prin urmare, ar trebui interzisă orice practică care conduce la o modificare nejustificată a performanței produsului în timpul testelor de conformitate sau într-o perioadă scurtă după punerea în funcțiune a produsului, care conduce la o performanță declarată care prezintă în mod eronat performanța reală a produsului în timpul utilizării.

(80) După caz, ar trebui să fie posibil ca actele delegate prin care se stabilesc cerințele în materie de proiectare ecologică să se refere la utilizarea de standarde pentru stabilirea sau verificarea conformității. Pentru a se asigura că nu există bariere în calea comerțului pe piața internă, aceste standarde ar trebui armonizate la nivelul Uniunii. Odată ce o referință a unor astfel de standarde a fost adoptată în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ([46]) și publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, produsele conforme cu astfel de standarde ar trebui considerate în conformitate cu cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul prezentului regulament în măsura în care fac obiectul standardelor armonizate relevante. În mod similar, metodele de testare, măsurare sau calcul care sunt în conformitate cu standardele armonizate ar trebui să fie considerate conforme cu cerințele privind metodele de testare, măsurare și calcul stabilite în actele delegate relevante de stabilire a cerințelor în materie de proiectare ecologică, în măsura în care acestea fac obiectul standardelor armonizate relevante.

(81) Actualul cadru al Uniunii de standardizare, care se bazează pe principiile noii abordări stabilite în rezoluția Consiliului din 7 mai 1985 privind o nouă abordare în ceea ce privește armonizarea tehnică și standardizarea ([47]) și pe Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, reprezintă cadrul implicit pentru elaborarea de standarde care să prevadă o prezumție de conformitate cu cerințele relevante stabilite în prezentul regulament. În absența referințelor relevante la standarde armonizate, Comisia ar trebui să poată adopta acte de punere în aplicare prin care să stabilească specificații comune ca o soluție excepțională de rezervă pentru a facilita respectarea de către producător a cerințelor în materie de proiectare ecologică, de exemplu, atunci când procesul de standardizare este blocat din cauza unei lipse de consens între părțile interesate sau atunci când există întârzieri în ceea ce privește stabilirea unui standard armonizat, iar termenul stabilit nu poate fi respectat. Astfel de întârzieri pot apărea, de exemplu, atunci când nu este atins nivelul de calitate impus. În plus, recurgerea la această soluție ar trebui să fie posibilă în cazul în care Comisia a restricționat sau a retras referințele standardelor armonizate relevante, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012. Conformitatea cu specificațiile comune ar trebui, de asemenea, să dea naștere prezumției de conformitate. Pentru a asigura eficiența, Comisia ar trebui să implice părțile interesate relevante în procesul de stabilire a specificațiilor comune care acoperă cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul prezentului regulament.

(82) Pentru a permite operatorilor economici să demonstreze, iar autorităților competente să verifice, că produsele puse la dispoziție pe piață respectă cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul prezentului regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui delegată Comisiei pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor proceduri de evaluare a conformității care sunt adecvate și proporționale cu natura produsului în cauză și cu parametrii produsului reglementați. Pentru a asigura coerența cu alte acte legislative ale Uniunii, procedurile de evaluare a conformității ar trebui alese dintre cele din modulul de control intern al producției inclus în prezentul regulament și din modulele incluse în Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([48]), variind de la cel mai puțin strict la cel mai strict. Pentru a se asigura în continuare că modulul aplicabil este adecvat și proporțional cu natura produsului în cauză și cu parametrii produsului reglementați, Comisia ar trebui, dacă este necesar, să adapteze în consecință modulul ales.

([46]) Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind standardizarea europeană, de modificare a Directivelor 89/686/CEE și 93/15/CEE ale Consiliului și a Directivelor 94/9/CE, 94/25/CE, 95/16/CE, 97/23/CE, 98/34/CE, 2004/22/CE, 2007/23/CE, 2009/23/CE și 2009/105/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Deciziei 87/95/CEE a Consiliului și a Deciziei nr. 1673/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 316, 14.11.2012, p. 12).

([47]) JO C 136, 4.6.1985, p. 1.

([48]) Decizia nr. 768/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 iulie 2008 privind un cadru comun pentru comercializarea produselor și de abrogare a Deciziei 93/465/CEE a Consiliului (JO L 218, 13.8.2008, p. 82).

(83) Producătorii ar trebui să întocmească o declarație de conformitate UE pentru a furniza informații cu privire la conformitatea produselor cu prezentul regulament. Producătorilor li s-ar putea solicita, de asemenea, în temeiul altor norme din dreptul Uniunii, să întocmească o declarație de conformitate UE. Pentru a asigura accesul efectiv la informații în scopul supravegherii pieței, ar trebui să fie întocmită o declarație de conformitate UE unică în conformitate cu tot dreptul Uniunii. Pentru a reduce sarcina administrativă a operatorilor economici, respectiva declarație de conformitate UE unică ar trebui să poată fi un dosar care să cuprindă declarațiile de conformitate UE individuale relevante.

(84) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([49]) stabilește normele privind acreditarea organismelor de evaluare a conformității și stabilește principiile generale care reglementează marcajul CE și raportul cu celelalte marcaje. Regulamentul respectiv ar trebui să fie aplicabil produselor care intră sub incidența prezentului regulament pentru a garanta faptul că produsele care beneficiază de libera circulație a mărfurilor în cadrul Uniunii îndeplinesc cerințe care oferă un nivel ridicat de protecție a intereselor publice, precum sănătatea umană, siguranța și mediul. În cazul în care au fost adoptate cerințe în materie de proiectare ecologică pentru un produs, marcajul CE ar trebui să indice conformitatea produsului respectiv cu prezentul regulament și cu cerințele în materie de proiectare ecologică adoptate în temeiul acestuia, în măsura în care acestea se referă la produs. Având în vedere că prezentul regulament prevede stabilirea de cerințe în materie de proiectare ecologică pentru o gamă largă de produse, actele delegate care stabilesc cerințele respective ar trebui să prevadă norme privind marcajul de conformitate în legătură cu cerințele în materie de proiectare ecologică, pentru a asigura coerența cu cerințele din dreptul Uniunii aplicabile produselor vizate, pentru a preveni confuzia cu alte marcaje și pentru a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatorii economici.

(85) Unele dintre modulele de evaluare a conformității prevăzute în Decizia nr. 768/2008/CE necesită intervenția organismelor de evaluare a conformității. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, autoritățile statelor membre ar trebui să notifice Comisiei respectivele organisme.

(86) Pentru a se asigura un nivel coerent al calității la evaluarea conformității, este necesar, de asemenea, să se stabilească cerințe pentru autoritățile de notificare implicate în evaluarea, notificarea și monitorizarea organismelor notificate. În special, statele membre ar trebui să se asigure că autoritatea de notificare este obiectivă și imparțială în activitatea sa. În plus, autoritățile de notificare ar trebui să aibă obligația de a garanta confidențialitatea informațiilor obținute, dar ar trebui totuși să poată face schimb de informații privind organismele notificate cu autoritățile naționale, cu autoritățile de notificare din alte state membre și cu Comisia, pentru a asigura coerența evaluării conformității. Pentru a stabili și a monitoriza în mod eficace competența și independența organismelor solicitante, autoritățile de notificare ar trebui să evalueze numai organismul juridic specific care solicită notificarea, fără a lua în considerare caracteristicile societăților-mamă sau ale societăților-soră. Din același motiv, autoritățile de notificare ar trebui să evalueze organismele solicitante în legătură cu toate cerințele și sarcinile de evaluare a conformității relevante, bazându-se pe standarde armonizate pentru cerințele și sarcinile care fac obiectul standardelor respective.

(87) Având în vedere rolul lor central în asigurarea fiabilității evaluărilor conformității în raport cu cerințele în materie de proiectare ecologică, este esențial ca autoritățile de notificare să dispună de personal competent suficient și de o finanțare suficientă pentru îndeplinirea corespunzătoare a sarcinilor care le revin.

(88) Este esențial ca toate organismele notificate să își îndeplinească funcțiile la același nivel și în condiții de concurență egală și de autonomie. Prin urmare, ar trebui stabilite cerințe pentru organismele de evaluare a conformității care doresc să obțină statutul de organism notificat pentru a desfășura activități de evaluare a conformității. Aceste cerințe ar trebui să se aplice în continuare pentru a se asigura că este menținută competența organismului notificat. Pentru a-și asigura autonomia, organismul notificat și personalul angajat ar trebui să aibă obligația de a menține independența față de operatorii economici din lanțul valoric al produselor pentru care a fost notificat și față de alte întreprinderi, inclusiv asociații de întreprinderi și societăți-mamă și societăți-soră, filiale și subcontractanți.

(89) În cazul în care un organism de evaluare a conformității demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele armonizate, ar trebui să se considere că acesta îndeplinește cerințele corespunzătoare prevăzute în prezentul regulament.

(90) Organismele de evaluare a conformității subcontractează deseori părți ale activităților lor legate de evaluarea conformității sau recurg la o filială. Pentru a se asigura că produsele introduse pe piața Uniunii respectă cerințele în materie de proiectare ecologică, subcontractanții și filialele de evaluare a conformității ar trebui să îndeplinească aceleași cerințe ca organismele notificate în ceea ce privește executarea sarcinilor de evaluare a conformității în

([49]) Regulamentul (CE) nr. 765/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iulie 2008 de stabilire a cerințelor de acreditare și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 339/93 (JO L 218, 13.8.2008, p. 30).

temeiul prezentului regulament. Pentru a se asigura că acest lucru se întâmplă, organismele notificate relevante ar trebui să stabilească proceduri pentru monitorizarea continuă a competenței, a activităților și a performanței subcontractanților sau filialelor lor, de exemplu, printr-o matrice a calificărilor.

(91) Pentru ca autoritățile de notificare să stabilească și să monitorizeze în mod eficace competența și independența organismelor solicitante, organismele notificate ar trebui să fie și să rămână autonome. Prin urmare, anumite activități și procese decizionale, atât în ceea ce privește evaluarea conformității produselor, cât și alte activități interne ale organismului notificat, ar trebui să fie efectuate exclusiv de către organismul notificat individual.

(92) Pentru a facilita procesul de stabilire și monitorizare a competenței și independenței organismelor solicitante, organismele solicitante ar trebui să ofere o descriere a modului în care personalul lor relevant și statutul și sarcinile personalului respectiv corespund sarcinilor de evaluare a conformității cu privire la care organismele respective intenționează să fie notificate, de exemplu, sub forma unei matrice a calificărilor, permițând în acest mod autorității de notificare să evalueze mai eficient caracterul adecvat al personalului și autonomia continuă a organismelor notificate. Organismele notificate ar trebui să asigure rotația personalului care îndeplinește diferite sarcini de evaluare a conformității.

(93) Deoarece serviciile oferite de organismele notificate dintr-un stat membru ar putea viza produse puse la dispoziție pe piață în întreaga Uniune, este oportun să se acorde celorlalte state membre și Comisiei posibilitatea de a ridica obiecții cu privire la un organism notificat.

(94) Pentru a facilita și a accelera procedura de evaluare a conformității și pentru a asigura egalitatea de tratament a operatorilor economici, este esențial ca organismele notificate să aplice procedurile de evaluare a conformității în mod consecvent și fără a crea o sarcină inutilă pentru operatorii economici.

(95) Înainte de a lua o decizie finală cu privire la acordarea sau nu a unui certificat de conformitate unui produs, operatorului economic care dorește să introducă produsul respectiv pe piață ar trebui să i se permită să completeze documentația relevantă doar o singură dată. Această limitare este necesară pentru a se asigura că organismele notificate nu sunt în măsură să asiste producătorii în efectuarea modificărilor până când se obține conformitatea, deoarece acest lucru ar însemna că serviciul furnizat se aseamănă cu un serviciu de consultanță și ar putea, în practică, să dilueze natura de interes public a sarcinilor organismelor notificate. După caz, organismele notificate ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să restricționeze, să suspende sau să retragă orice certificat sau decizie de aprobare.

(96) Pentru a facilita identificarea și soluționarea cazurilor de neconformitate a organismelor notificate, a producătorilor sau a produselor, organismele notificate ar trebui să transmită în mod proactiv informațiile relevante aflate la dispoziția lor autorităților de notificare sau autorităților de supraveghere a pieței.

(97) Este esențial să se asigure un schimb eficient de informații între organismele notificate și autoritățile de supraveghere a pieței, inclusiv din alte state membre. În acest scop, autoritățile de notificare și organismele notificate ar trebui să asigure monitorizarea cererilor de informații din partea autorităților de supraveghere a pieței.

(98) Comisia ar trebui să faciliteze o coordonare și o cooperare adecvate între organismele notificate. Pentru a asigura aplicarea armonizată a cerințelor în materie de proiectare ecologică, organismele notificate ar trebui să discute și să se coordoneze pe teme care pot face obiectul unor divergențe. În cadrul acestui proces, acestea ar trebui să țină seama de orice orientări și recomandări relevante publicate de comitetele tehnice competente ale organismelor europene de standardizare.

(99) Pentru a stimula consumatorii să facă alegeri sustenabile, în special atunci când produsele cele mai sustenabile nu sunt suficient de accesibile din punct de vedere financiar, ar putea să fie prevăzute mecanisme precum cupoanele valorice ecologice și impozitarea ecologică. Atunci când statele membre decid să utilizeze stimulente pentru a recompensa cele mai performante produse, ele ar trebui să facă acest lucru prin direcționarea stimulentelor respective către cele mai răspândite două clase de performanță, care au fost stabilite prin actele delegate adoptate în temeiul prezentului regulament, și nu neapărat cumulativ, în cazul în care clasele de performanță sunt definite ținându-se seama de mai mult de un parametru. Pentru produsele cu impact energetic care fac obiectul Regulamentului (UE) 2017/1369 sau pentru pneurile care fac obiectul cerințelor de etichetare referitoare la eficiența consumului de combustibil și la alți parametri în temeiul Regulamentului (UE) 2020/740 al Parlamentului European și al Consiliului ([50]), ar trebui să se aplice criteriile stabilite în temeiul acestor două instrumente în locul celor

([50]) Regulamentul (UE) 2020/740 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020 privind etichetarea pneurilor în ceea ce privește eficiența consumului de combustibil și alți parametri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/1369 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1222/2009 (JO L 177, 5.6.2020, p. 1).

prevăzute de prezentul regulament. Cu toate acestea, statele membre nu ar trebui să poată interzice introducerea pe piață a unui produs pe baza clasei sale de performanță. Introducerea stimulentelor din partea statelor membre nu ar trebui să aducă atingere aplicării normelor Uniunii privind ajutoarele de stat.

(100) Achizițiile publice reprezintă 14 % din PIB-ul Uniunii. Pentru a contribui la obiectivul de realizare a neutralității climatice, de îmbunătățire a eficienței din punctul de vedere al consumului de energie și al utilizării resurselor și de tranziție către o economie circulară care protejează sănătatea publică și biodiversitatea prin asigurarea existenței unei cereri de produse mai sustenabile din perspectiva mediului, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui, după caz, să își alinieze achizițiile publice la cerințele speciale ale achizițiilor publice verzi. În comparație cu o abordare voluntară, cerințele obligatorii privind achizițiile publice verzi vor asigura maximizarea efectului de levier al cheltuielilor publice, pentru a stimula cererea de produse mai performante. Este important ca statele membre să ofere asistență autorităților contractante naționale pentru perfecționarea și recalificarea personalului responsabil cu achizițiile publice verzi. Cerințele respective privind achizițiile publice verzi ar trebui să fie cerințe minime, ceea ce înseamnă că autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să poată stabili cerințe suplimentare și mai stricte. Cerințele respective ar trebui să fie transparente, obiective și nediscriminatorii. Procedura de achiziții publice ar trebui să fie desfășurată de autoritățile contractante și entitățile contractante în conformitate cu Directivele 2014/24/UE ([51]) și 2014/25/UE ([52]) ale Parlamentului European și ale Consiliului și cu legislația sectorială aplicabilă, precum și cu angajamentele internaționale ale Uniunii, inclusiv cu Acordul privind achizițiile publice și cu alte acorduri internaționale obligatorii pentru Uniune. Cerințele respective nu afectează posibilitatea ca autoritățile contractante și entitățile contractante să se bazeze pe derogări sau scutiri privind contractele de achiziții publice prevăzute în dreptul Uniunii, în special în Directivele 2014/24/UE și 2014/25/UE. Cerințele stabilite pentru anumite grupe de produse ar trebui respectate nu numai la achiziționarea directă a acestor produse în cadrul unor contracte de achiziții publice de bunuri, ci și în cadrul contractelor de achiziții publice de lucrări sau de servicii, în cazul în care produsele respective vor fi utilizate pentru activități care constituie obiectul contractelor respective. Cerințele respective ar trebui să fie stabilite pentru aspectele referitoare la produs tratate în actul delegat de reglementare a produselor în cauză. În cadrul acestor cerințe, Comisia ar putea stabili specificații tehnice minime obligatorii, care să impună obligația ca produsele să atingă cele mai mari niveluri de performanță posibile prevăzute în actele delegate pertinente, inclusiv să aibă primele două clase de performanță sau primele două punctaje, după caz. În consecință, autoritățile contractante și entitățile contractante ar fi obligate, de exemplu, să ceară ca produsele ofertanților să îndeplinească anumite cerințe privind amprenta de carbon. În conformitate cu cadrul privind achizițiile publice, aceste specificații tehnice minime obligatorii nu ar trebui să restrângă artificial concurența și să favorizeze un anumit operator economic. De asemenea, Comisia ar putea stabili criterii minime obligatorii de atribuire, inclusiv să confere o anumită pondere, între 15 % și 30 %, acestor criterii, pentru a se asigura că acestea pot influența considerabil alegerea produselor, astfel încât să fie preferate cele mai sustenabile din perspectiva mediului. Drept rezultat, ar fi obligatoriu, de exemplu, ca autoritățile contractante și entitățile contractante să acorde conținutului reciclat al produselor în cauză o pondere minimă cuprinsă între 20 % și 30 %. În consecință, în cadrul procedurii de atribuire specifice, autoritățile contractante și entitățile contractante ar avea posibilitatea de a atribui conținutului reciclat o pondere mai mare de 30 %, dar nu mai mică de 20 %. Criteriile de atribuire ar trebui să fie preferate specificațiilor tehnice atunci când există incertitudini cu privire la disponibilitatea sau costul celor mai performante produse de pe piața Uniunii. De asemenea, Comisia ar putea stabili condiții și obiective de executare a contractului conform cărora, de exemplu, autoritățile contractante și entitățile contractante ar trebui să dedice cel puțin 50 % din achizițiile lor anuale de anumite produse produselor care conțin materiale reciclabile în proporție de peste 70 %. Prin urmare, statele membre ar putea stabili în continuare obiective mai ambițioase pentru achizițiile publice ale acestor produse. Atunci când elaborează acte de punere în aplicare și mai cu seamă când analizează fezabilitatea economică pentru autoritățile contractante și entitățile contractante, Comisia ar trebui să țină seama de cele mai bune produse și soluții de mediu disponibile pe piață, de efectele cerințelor asupra concurenței și de faptul că diferitele autorități contractante și entitățile contractante din diferite state membre ar putea avea capacități bugetare diferite sau alte constrângeri, cum ar fi cele referitoare la condițiile climatice sau la infrastructura rețelelor.

(101) Statele membre nu ar trebui împiedicate să introducă sau să mențină măsuri naționale privind achizițiile publice verzi privind grupele de produse pentru care nu au fost încă stabilite cerințe privind achizițiile publice în temeiul prezentului regulament sau să introducă cerințe naționale mai stricte privind produsele care intră în domeniul de aplicare al actelor de punere în aplicare care stabilesc cerințe privind achizițiile publice verzi, cu condiția ca astfel de măsuri și cerințe să fie în conformitate cu dreptul Uniunii.

([51]) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

([52]) Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 243).

(102) Aplicarea eficace a cerințelor în materie de proiectare ecologică este esențială pentru a asigura o concurență egală pe piața Uniunii și pentru a asigura realizarea beneficiilor și a contribuției preconizate ale prezentului regulament la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă, energie și circularitate. Prin urmare, Regulamentul (UE) 2019/1020, care stabilește un cadru orizontal pentru supravegherea pieței și controlul produselor care intră pe piața Uniunii, ar trebui să se aplice produselor pentru care sunt stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică în temeiul prezentului regulament, în măsura în care prezentul regulament nu conține dispoziții specifice cu același obiectiv, natură sau efect. În plus, pentru a reduce nivelurile problematice de neconformitate a produselor care fac obiectul măsurilor de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE, pentru a preveni mai eficient neconformitatea cu viitoarele cerințe în materie de proiectare ecologică și ținând seama de domeniul de aplicare mai larg și de nivelul sporit de ambiție al prezentului regulament în comparație cu Directiva 2009/125/CE, prezentul regulament ar trebui să conțină norme suplimentare specifice care să completeze cadrul creat prin Regulamentul (UE) 2019/1020. Normele respective ar trebui să vizeze consolidarea în continuare a planificării, coordonării și sprijinirii eforturilor statelor membre și ar trebui să ofere Comisiei instrumente suplimentare pentru a ajuta să se asigure faptul că autoritățile de supraveghere a pieței iau măsuri suficiente pentru a preveni nerespectarea cerințelor în materie de proiectare ecologică.

(103) În afară de autoritățile de supraveghere a pieței, autoritățile vamale au, de asemenea, un rol important de jucat în asigurarea respectării prezentului regulament în ceea ce privește bunurile importate și se pot baza în acest scop pe Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului ([53]).

(104) Pentru a se asigura că se efectuează controale corespunzătoare la o scară adecvată în ceea ce privește cerințele în materie de proiectare ecologică, în strategia lor națională de supraveghere a pieței prevăzută la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/1020, statele membre ar trebui să elaboreze o secțiune dedicată care să enumere produsele sau cerințele identificate ca priorități pentru supravegherea pieței în temeiul prezentului regulament și activitățile planificate pentru a reduce sau a pune capăt neconformității produselor relevante cu cerințele relevante în materie de proiectare ecologică.

(105) Prioritățile pentru supravegherea pieței în temeiul prezentului regulament ar trebui identificate pe baza unor criterii obiective, cum ar fi nivelurile de neconformitate observate sau impactul asupra mediului care rezultă din neconformitate. Activitățile planificate pentru abordarea acestor priorități ar trebui, la rândul lor, să fie proporționale cu faptele care au condus la stabilirea priorităților lor.

(106) Pe baza datelor introduse în sistemul de informații și comunicare menționat în Regulamentul (UE) 2019/1020, Comisia ar trebui să elaboreze un raport care să conțină informații privind natura și numărul controalelor efectuate, nivelurile de neconformitate identificate și natura și gravitatea sancțiunilor impuse în legătură cu nerespectarea cerințelor în materie de proiectare ecologică în cei patru ani calendaristici precedenți. Raportul ar trebui să conțină o comparație a activităților statelor membre cu activitățile planificate, criteriile de referință orientative și o listă cu priorități pentru autoritățile de supraveghere a pieței. Atunci când are în vedere adoptarea de acte de punere în aplicare în conformitate cu articolul 11 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2019/1020, Comisia ar trebui să țină seama de rezultatele rapoartelor pe care le-a elaborat în temeiul prezentului regulament pe baza informațiilor introduse de autoritățile de supraveghere a pieței în sistemul de informații și comunicare menționat în Regulamentul (UE) 2019/1020 și ar trebui să examineze, după caz, produsele sau grupele de produse care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul prezentului regulament în legătură cu care s-au identificat în mod continuu riscuri specifice sau încălcări grave, pentru a se asigura că se respectă în mare măsură prezentul regulament.

(107) Pentru a consolida și mai mult coordonarea autorităților de supraveghere a pieței, în scopul identificării produselor sau a cerințelor identificate ca priorități pentru supravegherea pieței în temeiul prezentului regulament și a activităților planificate pentru a reduce sau a pune capăt neconformității cu prezentul regulament, grupul de cooperare administrativă (ADCO) instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2019/1020 ar trebui să se reunească la intervale regulate și să identifice prioritățile comune pentru supravegherea pieței care trebuie luate în considerare în strategiile naționale de supraveghere a pieței ale statelor membre, prioritățile pentru furnizarea de sprijin din partea Uniunii și cerințele adoptate în temeiul prezentului regulament care sunt aplicate sau interpretate în mod diferit, conducând astfel la denaturarea pieței.

(108) Pentru a sprijini statele membre în eforturile lor de a se asigura că sunt luate măsuri suficiente pentru a preveni neconformitatea cu cerințele în materie de proiectare ecologică, Comisia ar trebui, după caz, să utilizeze măsurile de sprijin prevăzute în Regulamentul (UE) 2019/1020. Comisia ar trebui să organizeze și, după caz, să finanțeze

([53]) Regulamentul (CE) nr. 515/97 al Consiliului din 13 martie 1997 privind asistența reciprocă între autoritățile administrative ale statelor membre și cooperarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a legislației din domeniile vamal și agricol (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

proiecte comune de supraveghere a pieței și de testare în domenii de interes comun, investiții comune în capacități de supraveghere a pieței și programe comune de formare pentru personalul autorităților de supraveghere a pieței, al autorităților vamale, al autorităților de notificare și al organismelor notificate. În plus, Comisia ar trebui să elaboreze orientări cu privire la modul de aplicare și de asigurare a respectării cerințelor adoptate în temeiul prezentului regulament, atunci când este necesar, pentru a asigura aplicarea armonizată a acestora.

(109) Produsele ar trebui introduse pe piață numai dacă nu prezintă un risc. Pentru a se alinia mai bine la natura specifică a cerințelor în materie de proiectare ecologică și pentru a se asigura că eforturile de supraveghere a pieței se concentrează asupra neconformității cu aceste cerințe, un produs care prezintă un risc ar trebui, în sensul prezentului regulament, să fie definit ca un produs care, prin nerespectarea unei cerințe în materie de proiectare ecologică sau deoarece un operator economic responsabil nu respectă o cerință în materie de proiectare ecologică, ar putea avea efecte negative asupra mediului sau a altor interese publice protejate de cerința respectivă. Această definiție mai specifică ar trebui utilizată atunci când se aplică articolele 19 și 20 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

(110) Ar trebui să existe o procedură prin care părțile interesate să fie informate cu privire la măsurile preconizate în legătură cu produsele care prezintă un risc. De asemenea, acest sistem ar trebui să permită autorităților de supraveghere a pieței din statele membre ca, în cooperare cu operatorii economici relevanți, să acționeze din timp cu privire la astfel de produse. În acest scop, clauza de salvgardare inclusă în prezent în Directiva 2009/125/CE ar trebui actualizată și aliniată la procedurile de salvgardare incluse în alte acte legislative de armonizare ale Uniunii și în Decizia nr. 768/2008/CE.

(111) Autoritățile de supraveghere a pieței ar trebui să aibă dreptul de a solicita operatorilor economici să ia măsuri corective pe baza constatărilor că un produs nu este conform cu cerințele în materie de proiectare ecologică sau că operatorul economic a încălcat normele privind introducerea sau punerea la dispoziție pe piață a produselor sau alte norme care îi sunt adresate.

(112) Atunci când adoptă actele delegate în temeiul articolului 290 din TFUE, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([54]). În special, pentru a asigura participarea egală la elaborarea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au în mod sistematic acces la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(113) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, Comisiei ar trebui să-i fie conferite competențe de executare cu privire la următoarele: (a) stabilirea procedurilor de emitere și verificarea acreditărilor digitale pentru accesul operatorilor economici și al altor actori interesați la datele stocate în pașaportul digital al produsului, în conformitate cu drepturile fiecăruia; (b) specificarea modalităților de punere în aplicare pentru interconectarea registrului și a Sistemului de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al UE pentru vămi, inclusiv comunicarea identificatorului unic de înregistrare; (c) stabilirea unor cerințe comune pentru formatul etichetelor; (d) adoptarea și actualizarea unei liste de măsuri de autoreglementare stabilite ca alternative valabile la un act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament; (e) stabilirea detaliilor și a formatului pentru prezentarea informațiilor privind produsele de consum nevândute care au fost eliminate; (f) stabilirea, modificarea sau abrogarea specificațiilor comune pentru cerințele în materie de proiectare ecologică, a cerințelor esențiale pentru pașapoartele digitale ale produselor sau a cerințelor privind metodele de testare, măsurare sau de calcul; (g) stabilirea unor cerințe minime pentru atribuirea contractelor de achiziții publice pentru achiziționarea de produse care fac obiectul cerințelor în materie de proiectare ecologică sau pentru lucrări sau servicii, în cazul în care produsele respective sunt utilizate pentru activități care fac obiectul contractelor respective; și (h) decizia, în conformitate cu procedura de salvgardare la nivelul Uniunii, dacă o măsură națională este sau nu justificată. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([55]).

(114) Pentru a spori încrederea în produsele introduse pe piață, în special în ceea ce privește faptul că acestea respectă cerințele în materie de proiectare ecologică, publicul trebuie să se asigure că operatorii economici care introduc pe piață produse neconforme vor face obiectul unor sancțiuni. Prin urmare, este necesar ca statele membre să stabilească norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării prezentului regulament și să se asigure că normele

([54]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
([55]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

respective sunt aplicate. Sancțiunile prevăzute ar trebui să fie eficace, proporționale și cu efect de descurajare și printre ele ar trebui să se numere cel puțin amenzile și excluderea limitată în timp de la procedurile de achiziții publice. Fără a afecta autonomia procedurală a statelor membre și puterea discreționară a autorităților competente și a judecătorilor de a impune sancțiuni adecvate în cazuri individuale, ar trebui stabilite criterii neexhaustive comune pentru determinarea tipurilor și nivelurilor sancțiunilor care trebuie să fie impuse în cazul încălcării prezentului regulament, pentru a facilita aplicarea mai coerentă a sancțiunilor. Criteriile respective ar trebui să includă, printre altele, natura, gravitatea și durata încălcării, situația financiară a persoanei fizice sau juridice considerate răspunzătoare, astfel cum este indicată, de exemplu, de cifra de afaceri totală sau de venitul anual, precum și beneficiile economice obținute în urma încălcării și cauzate de aceasta, în măsura în care beneficiile respective pot fi stabilite.

(115) Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentului regulament. În temeiul punctului 22 din Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, evaluarea ar trebui să se bazeze pe cele cinci criterii de eficiență, eficacitate, relevanță, coerență și valoare adăugată și ar trebui să constituie punctul de pornire al evaluării impactului eventualelor măsuri viitoare. Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind punerea în aplicare a prezentului regulament și impactul acestuia asupra produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și asupra funcționării pieței interne. După caz, raportul ar trebui să fie însoțit de o propunere de modificare a prezentului regulament.

(116) Este oportun ca Comisia să evalueze beneficiile potențiale ale stabilirii unor cerințe privind și aspectele sociale ale produselor. În cadrul evaluării respective, Comisia ar trebui să analizeze în ce măsură aceste cerințe ar putea completa dreptul Uniunii, abordând astfel efectele negative asupra drepturilor omului și a drepturilor sociale care decurg din acțiunile întreprinderilor și din produse. Comisia ar trebui deci să efectueze o evaluare în termen de patru ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, privind eventualele beneficii ale includerii cerințelor în materie de sustenabilitate socială în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Comisia ar trebui să prezinte un raport Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor cu privire la evaluare. După caz, raportul ar trebui să fie însoțit de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.

(117) Pentru a facilita asigurarea respectării prezentului regulament prin structuri din sectorul privat, consumatorii care au suferit prejudicii din cauză că produsul nu era conform cu cerințele de proiectare ecologică ar trebui să aibă dreptul de a cere despăgubiri pentru prejudiciile respective de la producătorul produsului sau, dacă producătorul nu este stabilit în Uniune, de la importator sau reprezentantul autorizat al producătorului sau, dacă niciunul dintre acești operatori economici nu este stabilit în Uniune, de la prestatorul de servicii de logistică. Acest drept la despăgubiri nu ar trebui să afecteze alte măsuri reparatorii aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul dreptului Uniunii, cum ar fi măsurile reparatorii împotriva vânzătorului în cazul neconformității bunurilor vândute în conformitate cu Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului ([56]). În plus, statele membre nu ar trebui împiedicate să mențină sau să introducă drepturi ale consumatorilor la alte măsuri reparatorii în conformitate cu dreptul intern, cum ar fi repararea sau înlocuirea produselor care încalcă cerințele în materie de proiectare ecologică.

(118) Consumatorii ar trebui să fie îndreptățiți să își exercite drepturile în ceea ce privește obligațiile impuse producătorilor și, după caz, importatorilor, reprezentanților autorizați și prestatorilor de servicii de logistică în temeiul prezentului regulament prin acțiuni de reprezentare în conformitate cu Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului ([57]). În acest scop, prezentul regulament ar trebui să prevadă ca Directiva (UE) 2020/1828 să se aplice acțiunilor de reprezentare privind încălcările prezentului regulament de către producători și, după caz, de către importatori, reprezentanți autorizați și prestatori de servicii de logistică care pot fi considerați comercianți în temeiul articolului 3 punctul 2 din directiva respectivă, care prejudiciază sau ar putea prejudicia interesele colective ale consumatorilor. Prin urmare, anexa I la directiva menționată ar trebui modificată în consecință. Statele membre sunt cele care ar trebui să se asigure că modificarea respectivă este reflectată în măsurile de transpunere pe care le adoptă în conformitate cu directiva menționată, chiar dacă adoptarea de măsuri naționale de transpunere în această privință nu este o condiție pentru aplicabilitatea directivei respective în cazul acelor acțiuni de reprezentare. Directiva respectivă ar trebui să fie aplicabilă în cazul acțiunilor de reprezentare introduse împotriva încălcărilor dispozițiilor prezentului regulament comise de producători și, după caz, de importatori, de reprezentanții autorizați și de prestatorii de servicii de logistică, încălcări care prejudiciază sau ar putea prejudicia interesele colective ale consumatorilor, începând de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

([56]) Directiva (UE) 2019/771 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2019 privind anumite aspecte referitoare la contractele de vânzare de bunuri, de modificare a Regulamentului (UE) 2017/2394 și a Directivei 2009/22/CE și de abrogare a Directivei 1999/44/CE (JO L 136, 22.5.2019, p. 28).

([57]) Directiva (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2020 privind acțiunile în reprezentare pentru protecția intereselor colective ale consumatorilor și de abrogare a Directivei 2009/22/CE (JO L 409, 4.12.2020, p. 1).

(119) Este necesar ca cerințele în materie de proiectare ecologică să se aplice unei game cât mai largi de produse, nu numai produselor cu impact energetic, și ca definiția cerințelor în materie de proiectare ecologică să fie extinsă pentru a include toate aspectele legate de circularitate. De asemenea, este necesar să se alinieze prezentul regulament la noul cadru legislativ prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 765/2008 și în Decizia nr. 768/2008/CE și să se îmbunătățească dispozițiile referitoare la supravegherea pieței. Directiva 2009/125/CE ar trebui să fie, prin urmare, înlocuită. Pentru a asigura securitatea juridică pentru toți operatorii economici de la data intrării în vigoare a prezentului regulament și pentru a garanta condiții de concurență echitabile pentru întreprinderile care își desfășoară activitatea pe piața internă, dispozițiile care stabilesc obligații de transparență în ceea ce privește eliminarea produselor de consum nevândute, eludarea și supravegherea pieței ar trebui să se aplice uniform tuturor operatorilor din întreaga Uniune. Prin urmare, Directiva 2009/125/CE ar trebui înlocuită cu un regulament.

(120) Planul de lucru privind proiectarea ecologică și etichetarea energetică pentru perioada 2022-2024, prezentat în comunicarea Comisiei din 4 mai 2022, a identificat prioritățile politice ale lucrărilor privind produsele cu impact energetic. Atunci când dispozițiile prezentului regulament încep să producă efecte, lucrările pregătitoare ce evaluează fezabilitatea cerințelor în materie de proiectare ecologică în temeiul Directivei 2009/125/CE vor fi într-un stadiu foarte avansat în cazul panourilor fotovoltaice, al aparatelor de încălzire a incintelor și al aparatelor de încălzire cu funcție dublă, al boilerelor, al aparatelor pentru încălzirea incintelor cu combustibil solid, al aparatelor de aer condiționat, inclusiv al pompelor de căldură aer-aer și al ventilatoarelor de confort, al cazanelor cu combustibil solid, al produselor de încălzire și răcire a aerului, al unităților de ventilație, al aspiratoarelor, al aparatelor de gătit, al pompelor de apă, al ventilatoarelor industriale, al pompelor de circulație, al surselor de alimentare externe, al computerelor, al serverelor și al produselor de stocare a datelor, al transformatoarelor electrice, al echipamentelor frigorifice profesionale și al echipamentelor profesionale de prelucrare a imaginilor. Datorită acestor lucrări pregătitoare, au fost identificate numeroase domenii în care se pot economisi energie și materiale și au avut loc consultări ample cu cetățenii și părțile interesate. Reînceperea acestor lucrări pregătitoare în temeiul prezentului regulament ar întârzia considerabil adoptarea cerințelor privind economiile de energie și materiale în cazul acestor produse. Așadar, pentru a evita pierderea lucrărilor pregătitoare, este necesar să se prevadă adoptarea unor norme tranzitorii care să permită punerea în aplicare a unor măsuri privind produsele respective care să fie adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE până la 31 decembrie 2026. În plus, pentru ca măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 15 din Directiva 2009/125/CE să dea rezultate bune, modificările necesare care să trateze chestiunile tehnice ar trebui să fie adoptate, după caz, în conformitate cu dispozițiile relevante ale directivei menționate, până la 31 decembrie 2030.

(121) Pentru a asigura securitatea juridică și continuitatea pentru produsele introduse pe piață sau puse în funcțiune în conformitate cu măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE, în versiunea aplicabilă la data intrării în vigoare a prezentului regulament, măsurile respective ar trebui să rămână în vigoare după această dată și până la momentul abrogării printr-un act delegat adoptat în temeiul prezentului regulament. Din aceleași motive, o serie de dispoziții ale Directivei 2009/125/CE ar trebui să continue să producă efecte depline în contextul aplicării acestor măsuri de punere în aplicare. Este vorba, în special, de dispozițiile Directivei 2009/125/CE care exclud din domeniul său de aplicare mijloacele de transport pentru mărfuri sau persoane, de stabilire a definițiilor relevante pentru măsurile de punere în aplicare, de stabilire a responsabilităților operatorilor economici în ceea ce privește produsele introduse pe piață, de specificare a detaliilor procedurilor relevante de evaluare a conformității și a declarației de conformitate CE, de stabilire a unei prezumții de conformitate pentru produsele care au primit eticheta UE ecologică și care permit luarea măsurilor necesare în legătură cu standardele armonizate. Având în vedere importanța asigurării liberei circulații a mărfurilor, a interzicerii practicilor care modifică în mod ilegal performanța produselor pentru a obține un rezultat mai favorabil și a asigurării unei aplicări corespunzătoare a cerințelor în materie de proiectare ecologică, dispozițiile relevante din prezentul regulament ar trebui să se aplice produselor cu impact energetic introduse pe piață în temeiul măsurilor de punere în aplicare în temeiul Directivei 2009/125/CE.

(122) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului și asigurarea liberei circulații pe piața internă a produselor pentru care sunt stabilite cerințe în materie de proiectare ecologică, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele lor, acestea pot fi realizate numai la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie un cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pe care trebuie să le îndeplinească produsele pentru a fi introduse pe piață sau puse în funcțiune, cu scopul de a îmbunătăți sustenabilitatea produselor din perspectiva mediului, astfel încât produsele sustenabile să devină regula, și de a reduce amprenta globală de carbon și de mediu a produselor pe parcursul ciclului lor de viață, precum și de a asigura libera circulație a produselor sustenabile în cadrul pieței interne.

Prezentul regulament stabilește, de asemenea, un pașaport digital al produselor, prevede stabilirea unor cerințe obligatorii privind achizițiile publice verzi și creează un cadru pentru a preveni distrugerea produselor de consum nevândute.

(2) Prezentul regulament se aplică oricăror bunuri fizice care sunt introduse pe piață sau puse în funcțiune, inclusiv componentelor și produselor intermediare. Cu toate acestea, regulamentul nu se aplică:

(a) produselor alimentare, în sensul definiției de la articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

(b) hranei pentru animale, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002;

(c) medicamentelor, în sensul definiției de la articolul 1 punctul 2 din Directiva 2001/83/CE;

(d) produselor medicinale veterinare, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 1 din Regulamentul (UE) 2019/6;

(e) plantelor, animalelor și microorganismelor vii;

(f) produselor de origine umană;

(g) produselor de origine vegetală și animală care sunt direct legate de reproducerea lor viitoare;

(h) vehiculelor, astfel cum sunt menționate la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 167/2013, la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 168/2013 și la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/858, în ceea ce privește aspectele referitoare la produs pentru care s-au stabilit cerințe în actele legislative ale Uniunii din fiecare sector aplicabile vehiculelor respective.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „produs” înseamnă orice bun fizic care este introdus pe piață sau pus în funcțiune;

2. „componentă” înseamnă un produs destinat a fi încorporat într-un alt produs;

3. „produs intermediar” înseamnă un produs care necesită fabricare sau transformare suplimentară, cum ar fi amestecarea, acoperirea sau asamblarea, pentru a-l face adecvat pentru utilizatorii finali;

4. „produs cu impact energetic” înseamnă orice produs care are un impact asupra consumului de energie în timpul utilizării;

5. „grupă de produse” înseamnă un ansamblu de produse care se utilizează în scopuri similare sau sunt similare în ceea ce privește utilizarea sau au proprietăți funcționale similare și sunt similare în privința modului în care sunt percepute de consumatori;

6. „proiectare ecologică” înseamnă integrarea considerentelor de sustenabilitate din punctul de vedere al mediului în caracteristicile unui produs și în procesele care au loc de-a lungul lanțului valoric al produsului;

7. „cerință în materie de proiectare ecologică” înseamnă o cerință de performanță sau o cerință de informare menită să facă un produs, inclusiv procesele care au loc de-a lungul lanțului valoric al produsului, mai sustenabil din punctul de vedere al mediului;

8. „cerință de performanță” înseamnă o cerință cantitativă sau necantitativă pentru un produs sau în legătură cu acesta în vederea atingerii unui anumit nivel de performanță în raport cu un parametru al produsului menționat în anexa I;

9. „cerință de informare” înseamnă obligația ca un produs să fie însoțit de informații, astfel cum se specifică la articolul 7 alineatul (2);

10. „lanț de aprovizionare” înseamnă toate activitățile și procesele din amonte ale lanțului valoric al produsului, până la punctul în care produsul ajunge la client;

11. „lanț valoric” înseamnă toate activitățile și procesele care fac parte din ciclul de viață al unui produs, precum și posibila refabricare a acestuia;

12. „ciclu de viață” înseamnă etapele consecutive și interconectate ale ciclului de viață al unui produs, care constau în achiziția materiilor prime sau generarea de materii prime din resurse naturale, pretratarea, fabricarea, depozitarea, distribuția, instalarea, utilizarea, întreținerea, repararea, modernizarea, recondiționarea și reutilizarea, și sfârșitul ciclului de viață;

13. „sfârșitul ciclului de viață” înseamnă etapa ciclului de viață care începe atunci când un produs este eliminat și se termină atunci când deșeurile asociate produsului sunt readuse în natură sau intră în ciclul de viață al unui alt produs;

14. „impact asupra mediului” înseamnă orice modificare adusă mediului, indiferent dacă este nocivă sau benefică, provenită, în întregime sau parțial, de la un produs pe durata ciclului de viață al acestuia;

15. „clasă de performanță” înseamnă o gamă de niveluri de performanță în raport cu unul sau mai mulți parametri ai produsului menționați în anexa I, care este stabilită pe baza unei metodologii comune pentru produs sau grupa de produse, ordonați în etape succesive pentru a permite diferențierea produsului;

16. „refabricare” înseamnă acțiuni prin care un produs nou este fabricat din obiecte care sunt deșeuri, din produse sau din componente și prin care se efectuează cel puțin o modificare care afectează în mod substanțial siguranța, performanța, scopul sau tipul produsului;

17. „modernizare” acțiuni desfășurate în vederea îmbunătățirii funcționalității, a performanței, a capacității, a siguranței sau a esteticii unui produs;

18. „recondiționare” înseamnă acțiunile efectuate pentru pregătirea, curățarea, testarea, service-ul și, dacă este necesar, repararea unui produs sau a unui produs eliminat pentru a restabili performanța sau funcționalitatea acestuia în cadrul utilizării preconizate și a gamei de performanță concepute inițial în etapa de proiectare la momentul introducerii pe piață a produsului;

19. „întreținere” înseamnă una sau mai multe acțiuni efectuate pentru a menține un produs într-o stare în care acesta poate îndeplini scopul pentru care a fost conceput;

20. „reparare” înseamnă una sau mai multe acțiuni efectuate pentru a readuce un produs defect sau un deșeu la o stare în care acesta îndeplinește scopul prevăzut;

21. „obsolescență prematură” înseamnă o caracteristică de proiectare a produsului sau o acțiune sau omisiune ulterioară asupra acestuia care are ca rezultat faptul că produsul devine nefuncțional sau mai puțin performant, fără ca aceste modificări de funcționalitate sau performanță să fie cauzate de uzura normală;

22. „durabilitate” înseamnă capacitatea unui produs să își mențină pe parcursul timpului funcția și performanța conform cerințelor, în condiții specifice de utilizare, întreținere și reparare;

23. „fiabilitate” înseamnă probabilitatea ca un produs să funcționeze conform cerințelor, în anumite condiții, pentru o anumită durată, fără să se producă evenimente care să aibă drept rezultat faptul că o funcție primară sau secundară a produsului nu mai este îndeplinită;

24. „amprentă de mediu” înseamnă o cuantificare a impactului unui produs asupra mediului pe parcursul ciclului său de viață, fie în raport cu o singură categorie de impact asupra mediului, fie în raport cu un set agregat de categorii de impact pe baza metodei referitoare la amprenta de mediu a produselor prevăzute de Recomandarea (UE) 2021/2279 sau a altor metode științifice elaborate de organizații internaționale și testate pe scară largă în colaborare cu diferite sectoare industriale și adoptate sau puse în aplicare de Comisie în cadrul altor acte din dreptul Uniunii;

25. „amprenta de carbon” înseamnă suma emisiilor de gaze cu efect de seră și a eliminărilor de gaze cu efect de seră în sistemul unui produs, exprimată în echivalent CO_2 și bazată pe o evaluare a ciclului de viață utilizând categoria de impact unică a schimbărilor climatice;

26. „amprenta materiilor prime” se referă la cantitatea totală de materii prime extrase pentru a satisface cererile de consum final;

27. „substanță care prezintă motive de îngrijorare” înseamnă o substanță care:

    (a) îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 57 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 și este identificată în conformitate cu articolul 59 alineatul (1) din regulamentul respectiv;

    (b) este clasificată în partea 3 din anexa VI la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 într-una dintre următoarele clase sau categorii de pericol:

        (i) cancerigenicitate de categoriile 1 și 2;

        (ii) mutagenitatea celulelor embrionare de categoriile 1 și 2;

        (iii) toxicitate pentru reproducere de categoriile 1 și 2;

        (iv) dereglare endocrină pentru sănătatea umană de categoriile 1 și 2;

        (v) dereglare endocrină în mediu de categoriile 1 și 2;

        (vi) proprietățile „persistent, mobil și toxic” sau „foarte persistent, foarte mobil”;

        (vii) proprietățile „persistent, bioacumulativ și toxic” sau „foarte persistent, foarte bioacumulativ”;

        (viii) sensibilizarea căilor respiratorii de categoria 1;

        (ix) sensibilizarea pielii de categoria 1;

        (x) periculoasă pentru mediul acvatic – categoriile 1-4 de toxicitate cronică;

        (xi) periculoasă pentru stratul de ozon;

        (xii) toxicitate asupra unui organ țintă specific – expunere repetată de categoriile 1 și 2;

        (xiii) toxicitate asupra unui organ țintă specific – o singură expunere de categoriile 1 și 2;

    (c) este reglementată de Regulamentul (UE) 2019/1021; sau

    (d) afectează în mod negativ reutilizarea și reciclarea materialelor din produsul în care este prezentă;

28. „pașaport digital al produsului” înseamnă un set de date specifice unui produs care include informațiile specificate în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4 și care este accesibil prin mijloace electronice prin intermediul unui suport de date în conformitate cu capitolul III;

29. „suport de date” înseamnă un simbol al unui cod de bare liniar, un simbol bidimensional sau un alt mediu de captare automată a datelor de identificare care poate fi citit de un dispozitiv;

30. „identificator unic al produsului” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea unui produs care permite și accesarea unui link către pașaportul digital al produsului;

31. „identificator unic al operatorului” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea unui actor implicat în lanțul valoric al unui produs;

32. „furnizor de servicii de pașapoarte digitale ale produselor” înseamnă o persoană fizică sau juridică care este un terț independent autorizat de operatorul economic care introduce produsul pe piață sau îl pune în funcțiune și care prelucrează datele din pașaportul digital al produsului respectiv în scopul punerii acestor date la dispoziția operatorilor economici și a altor actori relevanți cu drept de acces la datele respective în temeiul prezentului regulament sau al altor acte legislative ale Uniunii;

33. „identificator unic al instalației” înseamnă un șir unic de caractere pentru identificarea amplasamentelor sau a clădirilor implicate în lanțul valoric al unui produs sau utilizate de actorii implicați în lanțul valoric al unui produs;

34. „distrugere” înseamnă deteriorarea intenționată sau eliminarea unui produs ca deșeu, cu excepția eliminării cu unicul scop de a livra produsul eliminat pentru operațiuni de pregătire pentru reutilizare, inclusiv recondiționare sau refabricare;

35. „client” înseamnă o persoană fizică sau juridică care achiziționează, închiriază sau primește un produs pentru uz propriu, indiferent dacă acționează sau nu în scopuri care sunt în afara activității sale comerciale, a afacerii, meseriei sau profesiei sale;

36. „produs de consum” înseamnă orice produs, cu excepția componentelor și a produselor intermediare, destinat în principal consumatorilor;

37. „produs de consum nevândut” înseamnă orice produs de consum care nu a fost vândut, inclusiv stocurile în surplus, inventarul în exces și inventarul nefolosit, precum și produsele returnate de către un consumator în baza dreptului său de retragere în conformitate cu articolul 9 din Directiva 2011/83/UE sau, după caz, pe durata oricărei perioade de retragere mai lungi prevăzute de comerciant;

38. „măsură de autoreglementare” înseamnă un acord voluntar sau un cod de conduită încheiat de operatorii economici din proprie inițiativă, acestea fiind responsabile de asigurarea respectării lor;

39. „punere la dispoziție pe piață” înseamnă orice furnizare a unui produs pentru distribuție, consum sau utilizare pe piața Uniunii, în cursul unei activități comerciale, în schimbul unei plăți sau gratuit;

40. „introducere pe piață” înseamnă punere la dispoziție pentru prima oară a unui produs pe piața Uniunii;

41. „punere în funcțiune” înseamnă prima utilizare în Uniune a unui produs, în scopul pentru care a fost conceput;

42. „producător” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care fabrică un produs sau care comandă proiectarea sau fabricarea produsului respectiv și care comercializează produsul respectiv sub numele sau marca comercială proprie;

43. „reprezentant autorizat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în interiorul Uniunii, care a primit un mandat scris din partea producătorului pentru a acționa în numele acestuia pentru sarcini specifice aferente obligațiilor producătorului prevăzute de prezentul regulament;

44. „importator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care introduce un produs dintr-o țară terță pe piața Uniunii;

45. „distribuitor” înseamnă orice persoană fizică sau juridică din lanțul de aprovizionare, alta decât producătorul sau importatorul, care pune un produs la dispoziție pe piață;

46. „operator economic” înseamnă producătorul, reprezentantul autorizat, importatorul, distribuitorul, comerciantul și furnizorul de servicii de logistică;

47. „operator independent” înseamnă o persoană fizică sau juridică independentă de producător și care este implicată direct sau indirect în recondiționarea, repararea, întreținerea sau reafectarea unui produs, această categorie incluzând operatorii de gestionare a deșeurilor, furnizorii de servicii de recondiționare, reparatorii, producătorii sau distribuitorii de echipamente, instrumente sau piese de schimb pentru reparații, precum și editorii de informații tehnice, operatorii care oferă servicii de inspecție și testare și operatorii care oferă formare instalatorilor, producătorilor și reparatorilor de echipamente;

48. „reparator profesionist” înseamnă o persoană fizică sau juridică care furnizează servicii profesionale de reparare sau de întreținere a unui produs, indiferent dacă persoana respectivă acționează în cadrul sistemului de distribuție al producătorului sau în mod independent;

49. „specificație tehnică” înseamnă un document care stabilește cerințele tehnice pe care trebuie să le îndeplinească un produs, proces sau serviciu;

50. „marcaj CE” înseamnă un marcaj prin care producătorul indică faptul că produsul relevant este în conformitate cu cerințele aplicabile stabilite în legislația de armonizare a Uniunii care prevede aplicarea respectivului marcaj pe produs;

51. „evaluare a conformității” înseamnă procesul prin care se demonstrează dacă au fost îndeplinite cerințele în materie de proiectare ecologică prevăzute în actele delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4;

52. „organism de evaluare a conformității” înseamnă un organism care desfășoară activități de evaluare a conformității, inclusiv etalonare, testare, certificare și inspecție;

53. „organism notificat” înseamnă un organism de evaluare a conformității notificat în conformitate cu capitol IX;

54. „furnizor al unei piețe online” înseamnă un furnizor de servicii intermediare care utilizează o interfață online care le permite clienților să încheie contracte la distanță cu operatorii economici pentru vânzarea produselor care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4;

55. „comerciant” înseamnă un distribuitor sau orice altă persoană fizică sau juridică care oferă spre vânzare, închiriere sau cumpărare ori expune produse utilizatorilor finali în cadrul unei activități comerciale, inclusiv prin intermediul vânzării la distanță, și include orice persoană fizică sau juridică care pune în funcțiune un produs în cadrul unei activități comerciale;

56. „vânzare la distanță” înseamnă oferirea spre vânzare, închiriere sau cumpărare în rate de produse, online sau prin alte mijloace de vânzare la distanță, prin care clientul potențial nu poate accesa fizic produsul;

57. „produs care prezintă un risc” înseamnă un produs care, prin nerespectarea unei cerințe în materie de proiectare ecologică prevăzute în prezentul regulament sau în temeiul acestuia, cu excepția celor enumerate la articolul 71 alineatul (1), ar putea avea efecte negative asupra mediului sau asupra altor interese publice protejate de cerința respectivă;

58. „produs care prezintă un risc grav” înseamnă un produs care prezintă un risc pentru care, pe baza unei evaluări, se consideră că gradul neconformității relevante sau prejudiciul asociat necesită o intervenție rapidă din partea autorităților de supraveghere a pieței, inclusiv cazurile în care efectele neconformității nu sunt imediate.

Se aplică definițiile termenilor „IMM-uri”, „întreprinderi mici” și „microîntreprinderi” de la articolul 2 alineatele (1), (2) și, respectiv, (3) din anexa I la Recomandarea 2003/361/CE ([58]) a Comisiei.

Se aplică definițiile termenilor „substanță” și „amestec” de la articolul 3 punctele 1 și, respectiv, 2 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006.

Se aplică definițiile termenilor „acreditare” și „organism național de acreditare” de la articolul 2 punctele 10 și, respectiv, 11 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Se aplică definițiile termenilor „deșeuri”, „deșeuri periculoase”, „reutilizare”, „valorificare”, „pregătire pentru reutilizare” și „reciclare” de la articolul 3 punctele 1, 2, 13, 15, 16 și, respectiv, 17 din Directiva 2008/98/CE.

Se aplică definiția termenului „standard armonizat” de la articolul 2 punctul 1 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

Se aplică definițiile termenilor „autorități contractante” de la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2014/24/UE și „entități contractante” de la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2014/25/UE. „Contracte de achiziții publice” înseamnă contracte care intră sub incidența Directivelor 2014/24/UE și 2014/25/UE.

Se aplică definiția termenului „prelucrare” de la articolul 3 punctul 2 din Regulamentul (UE) 2018/1807 al Parlamentului European și al Consiliului ([59]).

Se aplică definiția termenului „consumator” de la articolul 2 punctul 2 din Directiva (UE) 2019/771.

Se aplică definițiile termenilor „supraveghere a pieței”, „autoritate de supraveghere a pieței”, „furnizor de servicii de logistică”, „interfață online”, „măsură corectivă”, „utilizator final”, „rechemare”, „retragere”, „autorități vamale” și „punere în liberă circulație” de la articolul 3 punctele 3, 4, 11, 15, 16, 21, 22, 23, 24 și, respectiv, 25 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

([58]) Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei din 6 mai 2003 privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (JO L 124, 20.5.2003, p. 36).

([59]) Regulamentul (UE) 2018/1807 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind un cadru pentru libera circulație a datelor fără caracter personal în Uniunea Europeană (JO L 303, 28.11.2018, p. 59).

Articolul 3

Libera circulație

(1) Produsele se introduc pe piață sau se pun în funcțiune numai dacă respectă cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor respective, astfel cum sunt stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

(2) Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produselor care respectă cerințele de performanță prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 din motive de neconformitate cu cerințele naționale de performanță referitoare la parametrii produselor menționați în anexa I care fac obiectul cerințelor de performanță incluse în astfel de acte delegate.

Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produselor care respectă cerințele de informare prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 din motive de neconformitate cu cerințele naționale de informare referitoare la parametrii produselor menționați în anexa I care fac obiectul cerințelor de informare incluse în astfel de acte delegate.

(3) În pofida alineatului (2) de la prezentul articol, statele membre nu sunt împiedicate să stabilească cerințe minime de performanță energetică în conformitate cu articolul 5 din Directiva (UE) 2024/1275 și cerințe de sistem în conformitate cu articolul 13 din respectiva directivă.

(4) Statele membre nu interzic, nu restricționează și nu împiedică introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produselor pentru care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (2) stabilește că nu este necesar să se prevadă cerințe de performanță, cerințe de informare sau nici cerințe de performanță, nici cerințe de informare pentru unul sau mai mulți parametri specifici ai produsului, astfel cum sunt menționați în anexa I, din motive de neconformitate cu cerințele naționale referitoare la acești parametri.

(5) La târguri, expoziții și evenimente similare, statele membre nu împiedică prezentarea produselor neconforme cu cerințele stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, cu condiția ca un anunț vizibil să indice clar faptul că aceste produse nu sunt conforme cu cerințele stabilite în actele delegate respective și nu pot fi vândute înainte de asigurarea conformității.

CAPITOLUL II

CERINȚE ÎN MATERIE DE PROIECTARE ECOLOGICĂ

Articolul 4

Competențele de a adopta acte delegate

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 72 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor cerințe în materie de proiectare ecologică. Actele delegate respective includ cel puțin elementele enumerate la articolul 8. Astfel de cerințele în materie de proiectare ecologică se stabilesc în conformitate cu articolele 5, 6 și 7 și cu capitolul III.

(2) Competența menționată la alineatul (1) include posibilitatea de a stabili că nu este necesar să se stabilească nicio cerință de performanță sau nicio cerință de informare sau că nu sunt necesare nici cerințe de performanță, nici cerințe de informare pentru anumiți parametri ai produsului menționați în anexa I, în cazul în care o cerință legată de respectivii parametri specifici ai produsului ar avea un impact negativ asupra cerințelor în materie de proiectare ecologică luate în considerare pentru grupa de produse în cauză.

(3) Competența menționată la alineatul (1) nu include posibilitatea de a adopta un act delegat care să stabilească faptul că nu sunt necesare cerințe în materie de proiectare ecologică pentru o grupă de produse.

(4) În actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1), Comisia acordă operatorilor economici suficient timp pentru a se conforma cerințelor în materie de proiectare ecologică prevăzute în actele delegate respective, ținând seama în special de nevoile IMM-urilor, în special ale microîntreprinderilor. Data aplicării unui act delegat nu intervine înainte de 18 luni de la data intrării sale în vigoare, cu excepția cazurilor justificate în mod corespunzător, pentru întregul act sau pentru anumite cerințe specifice, sau cu excepția cazurilor de abrogare parțială sau de modificare a actelor delegate, în cazul cărora se poate stabili o dată de aplicare mai apropiată.

(5) În actele delegate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia completează prezentul regulament prin specificarea procedurilor aplicabile de evaluare a conformității fie din modulul A prevăzut în anexa IV la prezentul regulament, fie din unul dintre modulele B-H1 prevăzute în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE, cu adaptările necesare având în vedere produsul sau cerințele în materie de proiectare ecologică în cauză, în conformitate cu articolul 43 din prezentul regulament.

În cazul în care urmează să fie utilizate module diferite de evaluare a conformității din anexa II la Decizia 768/2008/CE, în temeiul altor acte legislative ale Uniunii pentru același produs, modulul prevăzut în actele delegate menționate la alineatul (1) este utilizat în ceea ce privește cerința în materie de proiectare ecologică în cauză.

Atunci când prezentul regulament se aplică, după caz, unei grupe de produse în mod complementar față de un regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor condiții armonizate pentru comercializarea produselor pentru construcții (denumit în continuare „Regulamentul privind produsele pentru construcții"), actul delegat adoptat în conformitate cu alineatul (1) specifică procedura de evaluare a conformității, inclusiv, după caz, orice sistem prevăzut în conformitate cu o măsură în temeiul Regulamentului privind produsele pentru construcții, ținând seama de caracteristicile grupei de produse, de cerințele relevante în materie de proiectare ecologică și de costurile suportate de operatorii economici.

(6) Actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) pot include, după caz, având în vedere particularitățile grupei de produse, oricare dintre următoarele cerințe suplimentare:

(a) în cazul în care acest lucru este necesar pentru o supraveghere eficace a pieței:

(i) ca producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora sau importatorii să păstreze documentația tehnică și declarația de conformitate UE pentru o perioadă diferită de perioada de 10 ani menționată la articolul 27 alineatul (3), articolul 28 alineatul (2) litera (a) sau articolul 29 alineatul (7), după caz, după ce produsul relevant a fost introdus pe piață sau pus în funcțiune, ținând seama de natura produsului sau de cerințele în cauză;

(ii) ca operatorii economici să furnizeze, la cerere, autorităților de supraveghere a pieței informațiile prevăzute la articolul 36 alineatul (2) al doilea paragraf pentru o perioadă diferită de perioada de 10 ani menționată la articolul respectiv, după ce produsul relevant a fost furnizat;

(iii) ca producători, reprezentanții autorizați ai acestora sau importatorii să pună la dispoziția Comisiei sau a autorităților de supraveghere a pieței, fără să fie necesară o cerere, părți din documentația tehnică referitoare la produsul relevant, în conformitate cu articolul 36 alineatul (3);

(iv) ca actorii din lanțul de aprovizionare să respecte obligațiile enumerate la articolul 38;

(b) ca producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora sau importatorii să pună la dispoziția Comisiei informații cu privire la cantitățile dintr-un produs care face obiectul respectivelor acte delegate menționate la alineatul (1) de la prezentul articol introduse pe piață sau puse în funcțiune, în conformitate cu articolul 37 alineatul (1);

(c) în cazul în care este necesar pentru a asigura o utilizare eficientă din punct de vedere energetic a produselor sau pentru a dezvolta cerințe viitoare în materie de proiectare ecologică:

(i) ca produsele să poată măsura energia pe care o consumă sau performanța lor în raport cu alți parametri relevanți ai produsului menționați în anexa I în timpul utilizării, în conformitate cu articolul 37 alineatul (2);

(ii) ca producătorii, reprezentanții autorizați ai acestora sau importatorii să colecteze datele fără caracter personal generate în timpul utilizării menționate la punctul (i) și raportează Comisiei, în conformitate cu articolul 37 alineatul (3);

(iii) ca instrumentele digitale să fie utilizate pentru a calcula performanța unui produs în raport cu un parametru al produsului menționat în anexa I, în conformitate cu articolul 39 alineatul (2);

(d) pentru a asigura transparența în ceea ce privește conformitatea cu cerințele în materie de proiectare ecologică, normele privind marcajele care indică conformitatea cu cerințele în materie de proiectare ecologică, pentru produsele care nu fac obiectul cerinței de a aplica marcajul CE înainte de a fi introduse pe piață sau puse în funcțiune, în conformitate cu articolul 47.

(7) Primul act delegat care urmează să fie adoptat în temeiul prezentului articol nu intră în vigoare înainte de 19 iulie 2025.

Articolul 5

Cerințe în materie de proiectare ecologică

(1) Pentru a aborda impactul asupra mediului și pe baza parametrilor produsului menționați în anexa I, cerințele în materie de proiectare ecologică din actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 sunt de natură să îmbunătățească următoarele aspecte ale produsului (denumite în continuare „aspecte referitoare la produs"), în cazul în care respectivele aspecte referitoare la produs sunt relevante pentru grupa de produse în cauză:

(a) durabilitatea;

(b) fiabilitatea;

(c) posibilitatea de reutilizare;

(d) potențialul de modernizare;

(e) potențialul de reparare;

(f) posibilitatea de întreținere și recondiționare;

(g) prezența substanțelor care prezintă motive de îngrijorare;

(h) consumul de energie și eficiența energetică;

(i) utilizarea apei și utilizarea eficientă a apei;

(j) utilizarea resurselor și utilizarea eficientă a resurselor;

(k) conținutul de materiale reciclate;

(l) posibilitatea de refabricare;

(m) potențialul de reciclare;

(n) posibilitatea de valorificare a materialelor;

(o) impactul asupra mediului, inclusiv amprenta de carbon și amprenta de mediu;

(p) volumul preconizat de deșeuri generate.

(2) Cerințele în materie de proiectare ecologică asigură, după caz, pe baza parametrilor produsului menționați la anexa I, faptul că produsele nu sunt supuse obsolescenței premature, din motive care includ opțiunile de proiectare ale producătorilor, utilizarea unor componente care sunt semnificativ mai puțin robuste decât alte componente, împiedicarea dezasamblării componentelor-cheie, indisponibilitatea informațiilor privind repararea sau piesele de schimb, software-ul care nu mai funcționează odată ce sistemul de operare este actualizat sau în care nu sunt furnizate actualizări ale software-ului.

(3) Comisia alege sau elaborează, după cum este necesar, instrumentele sau metodologiile necesare pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică.

(4) Cerințe în materie de proiectare ecologică se stabilesc pentru o anumită grupă de produse. Acestea pot fi diferențiate pentru orice produs specific care aparține acelei anumite grupe de produse.

(5) Produsele al căror unic scop este de a servi apărării sau securității naționale sunt excluse din grupele de produse.

(6) Comisia poate stabili cerințe în materie de proiectare ecologică și pentru acele grupe de produse sau aspecte referitoare la produs care nu au fost incluse în planul de lucru menționat la articolul 18.

(7) În cazul în care două sau mai multe grupe de produse prezintă una sau mai multe asemănări care permit îmbunătățirea efectivă a unui aspect al produsului pe baza cerințelor de informare comune sau a cerințelor de performanță, pot fi stabilite cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică pentru grupele de produse respective (denumite în continuare „cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică"). Atunci când analizează dacă este necesar să stabilească cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică, Comisia ține seama, de asemenea, de efectele pozitive ale cerințelor respective în direcția realizării obiectivelor prezentului regulament, în special de posibilitatea includerii unei game largi de

grupe de produse în același act delegat. Comisia poate complete cerințele orizontale în materie de proiectare ecologică prin stabilirea unor cerințe în materie de proiectare ecologică pentru o anumită grupă de produse.

(8) O cerință în materie de proiectare ecologică poate acoperi produsele care intră în domeniul de aplicare al unei măsuri de autoreglementare inclusă în lista din actul de punere în aplicare adoptat în temeiul articolului 21 alineatul (3), în cazul în care măsura de autoreglementare respectivă nu abordează aspectele referitoare la produs vizate de respectiva cerință în materie de proiectare ecologică.

(9) Cerințele în materie de proiectare ecologică includ, dacă este cazul pentru a îmbunătăți aspectele specifice referitoare la produse, oricare din sau ambele cerințele următoare:

(a) cerințele de performanță prevăzute la articolul 6;

(b) cerințele de informare prevăzute la articolul 7.

(10) Atunci când elaborează cerințele în materie de proiectare ecologică, Comisia asigură consecvența cu alte acte din dreptul Uniunii și:

(a) ia în considerare:

(i) prioritățile Uniunii în materie de climă, mediu, eficiență energetică, eficiența resurselor și securitate, inclusiv economia circulară netoxică, precum și alte priorități și obiective conexe ale Uniunii;

(ii) dreptul relevant al Uniunii, inclusiv măsura în care acesta abordează aspectele relevante referitoare la produse;

(iii) acordurile internaționale relevante;

(iv) măsurile de autoreglementare;

(v) dreptul intern relevant privind protecția mediului;

(vi) standardele europene și internaționale relevante;

(b) efectuează o evaluare a impactului pe baza celor mai bune dovezi și analize disponibile și, după caz, pe baza studiilor suplimentare și a rezultatelor cercetării realizate în cadrul programelor de finanțare ale Uniunii. Stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru anumite aspecte referitoare la produs nu trebuie să fie întârziată în mod nejustificat de incertitudinile legate de posibilitatea de a stabili cerințe în materie de proiectare ecologică pentru a îmbunătăți alte aspecte referitoare la produsul respectiv. În evaluarea impactului, Comisia:

(i) indică metodologia utilizată;

(ii) se asigură că toate aspectele referitoare la produs sunt analizate și că profunzimea analizei aspectelor referitoare la produs este proporțională cu importanța lor pentru produsul în cauză;

(iii) se asigură că interdependențele dintre diferitele aspecte referitoare la produs sunt analizate;

(iv) indică modificările preconizate în ceea ce privește impactul asupra mediului, inclusiv cuantificate ca amprentă de carbon și amprentă de mediu ori de câte ori este posibil;

(v) analizează disponibilitatea materiilor prime pentru sectorul recondiționării, după caz;

(vi) analizează orice impact relevant asupra sănătății umane;

(vii) ia în considerare nivelul minim de performanță al unui produs sau al unei grupe de produse necesar pentru a atinge în viitor prioritățile Uniunii enumerate la litera (a) punctul (i);

(c) ia în considerare informațiile tehnice relevante utilizate ca bază pentru dreptul sau instrumentele Uniunii sau derivate din acestea, inclusiv Regulamentul (CE) nr. 66/2010, Directiva 2010/75/UE, criteriile tehnice de examinare adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852 și criteriile privind achizițiile publice verzi ale UE;

(d) ia în considerare protecția informațiilor comerciale confidențiale;

(e) ține seama de opiniile exprimate de forumul privind proiectarea ecologică menționat la articolul 19 și de grupul de experți ai statelor membre menționat la articolul 20.

(11) Cerințele în materie de proiectare ecologică trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

(a) nu există impact negativ semnificativ asupra funcționalității produsului din perspectiva utilizatorului;

(b) nu există efecte adverse asupra sănătății și siguranței persoanelor;

(c) nu există impact negativ semnificativ asupra consumatorilor în ceea ce privește accesibilitatea din punct de vedere financiar a produselor relevante, ținând seama, de asemenea, de accesul la produsele de ocazie, de durabilitate și de costul legat de ciclul de viață al produselor;

(d) nu există impact negativ disproporționat asupra competitivității operatorilor economici și a altor actori din lanțul valoric, inclusiv IMM-urile, în special asupra microîntreprinderilor;

(e) nu există tehnologie brevetată impusă producătorilor sau altor actori din lanțul valoric;

(f) nu există o sarcină administrativă disproporționată pentru producători sau alți actori din lanțul valoric, inclusiv IMM-urile, în special pentru microîntreprinderi.

(12) Cerințele în materie de proiectare ecologică trebuie să poată fi verificate. Comisia identifică mijloacele adecvate de verificare a cerințelor specifice în materie de proiectare ecologică, inclusiv controale direct pe produs sau pe baza documentației tehnice.

(13) Comisia publică studiile și analizele relevante, inclusiv evaluările de impact menționate la alineatul (10) litera (b), utilizate la stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică.

(14) Pentru fiecare grupă de produse vizată de cerințele în materie de proiectare ecologică, Comisia stabilește, după caz, substanțele care se încadrează în definiția de la articolul 2 punctul 27 litera (d), luând în considerare cel puțin dacă:

(a) pe baza tehnologiilor standard, substanțele fac ca procesul de reutilizare sau de reciclare să fie mai complicat, costisitor, cu impact asupra mediului sau mai solicitant de energie sau de resurse;

(b) substanțele afectează proprietățile sau funcționalitățile tehnice, utilitatea sau valoarea materialului reciclat provenit din produs sau a produselor fabricate din respectivul material reciclat;

(c) substanțele au un impact negativ asupra proprietăților estetice sau olfactive ale materialului reciclat.

Articolul 6

Cerințe de performanță

(1) Produsele respectă cerințele de performanță privind aspectele referitoare la produse, astfel cum sunt prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

(2) Cerințele de performanță se bazează pe parametrii relevanți ai produsului menționați în anexa I și, după caz, includ oricare dintre cerințele următoare sau pe ambele:

(a) nivelurile minime sau maxime în raport cu un anumit parametru al produsului sau cu o combinație de parametri;

(b) cerințele necantitative care vizează îmbunătățirea performanței în ceea ce privește unul sau mai mulți astfel de parametri ai produsului;

(3) Cerințele de performanță bazate pe parametrul produsului menționat în anexa I litera (f) nu restricționează, din motive legate în primul rând de siguranța chimică, prezența substanțelor în produse.

Cu toate acestea, stabilirea cerințelor de performanță reduce, după caz, și multe riscuri pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

(4) La stabilirea cerințelor de performanță, Comisia urmează procedura prevăzută în anexa II.

Articolul 7

Cerințe de informare

(1) Produsele respectă cerințele de informare privind aspectele referitoare la produs, astfel cum se prevede în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

(2) Cerințele de informare:

(a) includ cel puțin cerințe referitoare la pașaportul digital al produsului stabilite în capitolul III și cerințe referitoare la substanțele care prezintă motive de îngrijorare stabilite la alineatul (5);

(b) după caz, impun totodată ca produsele să fie însoțite de:

(i) informații privind performanța produsului în ceea ce privește unul sau mai mulți parametri ai produsului menționați în anexa I, inclusiv clasa de repararabilitate, clasa de durabilitate, amprenta de carbon sau amprenta asupra mediului;

(ii) informații pentru clienți și alți actori cu privire la modul de instalare, utilizare, întreținere și reparare a produsului, pentru a reduce la minimum impactul acestuia asupra mediului și pentru a asigura durabilitatea optimă, despre modul de instalare a unor sisteme de operare furnizate de terți dacă este cazul, precum și cu privire la colectarea în scopul recondiționării sau refabricării și cu privire la modul de returnare sau de tratare a produsului la sfârșitul ciclului de viață;

(iii) informații destinate instalațiilor de tratare privind dezasamblarea, reutilizarea, recondiționarea, reciclarea sau eliminarea la sfârșitul ciclului de viață;

(iv) alte informații care ar putea influența alegerea produsului pe criterii de sustenabilitate și modul în care produsul este manipulat de alte părți decât producătorul pentru a facilita utilizarea corespunzătoare, operațiunile menite să îi păstreze valoarea, precum și tratamentul corect la sfârșitul ciclului de viață;

(c) informațiile trebuie să fie clare, ușor de înțeles și adaptate la caracteristicile specifice grupelor de produse respective și la destinatarii informațiilor vizați.

Poate fi stabilită o cerință de informare pentru un anumit parametru al produsului, indiferent dacă se stabilește sau nu o cerință de performanță pentru acel parametru anume al produsului.

În cazul în care un act delegat conține cerințe orizontale în materie de proiectare ecologică, litera (a) de la prezentul alineat nu se aplică.

(3) Cerințele de informare bazate pe parametrul produsului stabilit în anexa I litera (f) nu privesc etichetarea substanțelor sau a amestecurilor din motive legate în principal de pericolele pe care acestea le presupun pentru sănătate sau mediu.

(4) La stabilirea cerințelor de informare menționate la alineatul (2) litera (b) punctul (i), Comisia stabilește, după caz, având în vedere caracteristicile specifice ale grupei de produse, clasele de performanță.

Când stabilește clasele de performanță, Comisia se poate baza pe parametri unici sau pe punctaje agregate. Astfel de clase de performanță se pot exprima sub formă de valori absolute sau orice altă formă care permite potențialilor clienți să aleagă produsele cu cele mai bune performanțe.

Clasele de performanță respective corespund unor îmbunătățiri semnificative ale nivelurilor de performanță.

În cazul în care clasele de performanță se bazează pe parametri în raport cu care sunt stabilite cerințele de performanță, cea mai joasă clasă corespunde cu performanța minimă necesară în momentul în care încep să se aplice clasele de performanță.

(5) Dacă nu se prevede altfel la alineatul (6) litera (b), cerințele de informare permit urmărirea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare pe parcursul întregului ciclu de viață al produselor în cauză, cu excepția cazului în care o astfel de urmărire este deja posibilă ca urmare a cerințelor de informare prevăzute de un alt act delegat adoptat în temeiul articolului 4 care vizează produsele în cauză, și includ cel puțin următoarele:

(a) denumirea sau codul numeric al substanțelor care prezintă motive de îngrijorare prezente în produs, după cum urmează:

(i) denumirea din nomenclatura Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC) sau o altă denumire internațională, dacă denumirea IUPAC nu este disponibilă;

(ii) alte denumiri, inclusiv denumirea obișnuită, denumirea comercială, abrevierea;

(iii) numărul Comunității Europene (CE), astfel cum este indicat în Inventarul european al substanțelor chimice existente introduse pe piață (IESCE), în Lista europeană a substanțelor chimice notificate (ELINCS) sau în lista ex-polimerilor (NLP) sau numărul atribuit de Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), dacă este disponibil și oportun;

(iv) denumirea și numărul de înregistrare CAS (Chemical Abstract Service), dacă sunt disponibile;

(b) localizarea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în cadrul produsului;

(c) concentrația, concentrația maximă sau intervalul de concentrație a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare, la nivelul produsului, al componentelor sale relevante sau al pieselor de schimb;

(d) instrucțiuni relevante pentru utilizarea în condiții de siguranță a produsului;

(e) informații relevante pentru dezasamblare, pregătirea pentru reutilizare, reutilizare, reciclare și gestionarea rațională din punct de vedere ecologic a produsului la sfârșitul ciclului său de viață.

Comisia poate stabili, dacă este cazul pentru grupa de produse în cauză, praguri pentru momentul în care trebuie să se aplice cerințele de informare referitoare la substanțele care prezintă motive de îngrijorare.

(6) În cazul în care stabilește cerințe de informare într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, Comisia, după caz:

(a) stabilește data aplicării cerințelor de informare menționate la alineatul (5) primul paragraf, tratând diferențiat fiecare substanță care prezintă motive de îngrijorare, dacă este necesar;

(b) prevede scutiri justificate corespunzător pentru substanțele care prezintă motive de îngrijorare sau pentru elementele informațiilor supuse cerințelor de informare menționate la alineatul (5) primul paragraf, bazate pe fezabilitatea tehnică sau pe relevanța urmăririi substanțelor care prezintă motive de îngrijorare, dacă există metode analitice prin care substanțele respective să poată fi detectate și cuantificate, pe necesitatea de a proteja informațiile comerciale confidențiale sau în alte cazuri justificate temeinic; substanțele care prezintă motive de îngrijorare în sensul definiției de la articolul 2 punctul 27 litera (a) nu sunt scutite de obligația de informare dacă sunt prezente în produse, în componentele lor relevante sau în piesele de schimb într-o concentrație mai mare de 0,1 % din greutate;

(c) asigură consecvența cu cerințele de informare existente în temeiul dreptului Uniunii și reduce la minimum sarcina administrativă, inclusiv prin soluții tehnice adecvate.

(7) Cerințele de informare indică modul în care trebuie să fie puse la dispoziție informațiile solicitate. Atunci când este disponibil un pașaport digital al produsului, informațiile necesare sunt furnizate în acesta și, dacă este necesar, se furnizează și sub una sau mai multe din următoarele forme:

(a) pe produsul propriu-zis;

(b) pe ambalajul produsului;

(c) pe o etichetă de tipul celor menționate la articolul 16;

(d) într-un manual de utilizare sau în altă documentație care însoțește produsul;

(e) pe un site web sau pe o aplicație cu acces liber.

Informațiile care fac posibilă urmărirea substanțelor care prezintă motive de îngrijorare în conformitate cu alineatul (5) sunt furnizate fie pe produs, fie sunt accesibile prin intermediul unui suport de date inclus pe produs.

(8) Informațiile care trebuie furnizate în conformitate cu cerințele de informare sunt furnizate într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către clienți, după cum stabilește statul membru pe piața căruia urmează să fie pus la dispoziție produsul sau în care urmează să fie pus în funcțiune produsul.

Articolul 8

Conținutul actelor delegate

Actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 precizează cel puțin următoarele elemente:

(a) definiția grupei sau grupelor de produse vizate, inclusiv lista codurilor mărfurilor, astfel cum figurează în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului ([60]), precum și descrierile produselor;

(b) cerințele de proiectare ecologică pentru grupele de produse vizate;

(c) după caz, parametrii produsului menționați în anexa I pentru care Comisia declară că nu sunt necesare cerințe de proiectare ecologică, în temeiul articolului 4;

(d) standardele sau metodele de testare, de măsurare sau de calcul care trebuie utilizate în temeiul articolului 39 alineatul (1);

(e) dacă este cazul, cerințele referitoare la utilizarea instrumentelor digitale în conformitate cu articolul 39 alineatul (2);

(f) dacă este cazul, metodele tranzitorii, standardele armonizate sau părți din acestea, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sau specificațiile comune care trebuie utilizate;

(g) formatul, modul și ordinea în care trebuie puse la dispoziție informațiile necesare pentru verificarea conformității;

(h) modulul de evaluare a conformității care urmează să fie utilizat în conformitate cu articolul 4 alineatul (5); în cazul în care modulul care trebuie să fie aplicat este diferit de modulul prevăzut în anexa IV, factorii care au condus la alegerea respectivului modul;

(i) cerințele referitoare la informațiile care trebuie furnizate de producători, inclusiv privind elementele documentației tehnice care sunt necesare pentru a verifica conformitatea produsului cu cerințele de proiectare ecologică;

(j) dacă prezintă relevanță, orice alte cerințe de informare în temeiul articolelor 36 și 37;

(k) durata perioadei de tranziție în care statele membre trebuie să permită introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produselor care respectă măsurile naționale în vigoare pe teritoriul lor la data intrării în vigoare a actului delegat adoptat în temeiul articolului 4;

(l) data revizuirii actului delegat adoptat în temeiul articolului 4, luând în considerare, printre alte aspecte:

(i) caracteristicile grupei de produse și ale pieței sale;

(ii) necesitatea de a adapta cerințele astfel încât produsele să devină mai sustenabile;

(iii) obiective politice ale Uniunii;

(iv) progresul tehnic; și

(v) disponibilitatea metodelor.

([60]) Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun (JO L 256, 7.9.1987, p. 1).

CAPITOLUL III

PAȘAPORTUL DIGITAL AL PRODUSULUI

Articolul 9

Pașaportul digital al produsului

(1) Cerințele de informare prevăd că produsele pot fi introduse pe piață sau puse în funcțiune numai dacă este disponibil un pașaport digital al produsului în conformitate cu actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4 și al articolelor 10 și 11. Datele din pașaportul digital al produsului trebuie să fie exacte, complete și la zi.

(2) Cerințele referitoare la pașaportul digital al produsului prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 precizează, în funcție de grupele de produse vizate, următoarele:

(a) datele care trebuie să fie incluse în pașaportul digital al produsului în conformitate cu anexa III;

(b) unul sau mai multe suporturi de date care trebuie să fie utilizate;

(c) formatul în care trebuie să fie prezentat suportul de date și poziționarea acestuia;

(d) dacă pașaportul digital al produsului trebuie să fie întocmit la nivel de model, lot sau articol și definiția unor astfel de niveluri;

(e) modul în care pașaportul digital al produsului trebuie să fie pus la dispoziția clienților înainte ca aceștia să încheie un contract de vânzare, închiriere sau cumpărare în rate, inclusiv în cazul vânzării la distanță;

(f) actorii care trebuie să aibă acces la datele din pașaportul digital al produsului și la ce date trebuie să aibă acces;

(g) actorii care trebuie să creeze un pașaport digital al produsului sau să actualizeze datele dintr-un pașaport digital al produsului și datele pe care le pot introduce sau actualiza;

(h) modalitățile detaliate de introducere sau actualizare a datelor;

(i) perioada în care pașaportul digital al produsului trebuie să rămână disponibil, care trebuie să corespundă cel puțin duratei de viață preconizate a unui produs anume.

(3) Cerințele prevăzute la alineatul (2):

(a) oferă garanția că actorii de-a lungul lanțului valoric pot accesa și înțelege cu ușurință informațiile referitoare la produs relevante pentru aceștia;

(b) facilitează sarcina autorităților naționale competente de a verifica conformitatea produselor; și

(c) îmbunătățesc trasabilitatea produselor de-a lungul lanțului valoric.

(4) Atunci când stabilește cerințele referitoare la pașaportul digital al produsului, Comisia poate scuti unele grupe de produse de cerința de a deține un pașaport digital al produsului în cazul în care:

(a) în pașaportul digital al produsului nu sunt disponibile specificații tehnice în legătură cu cerințele esențiale incluse la articolele 10 și 11; sau

(b) alte acte legislative ale Uniunii includ un sistem de furnizare digitală de informații referitoare la o grupă de produse despre care Comisia consideră că îndeplinește obiectivele menționate la alineatul (3) literele (a) și (b).

Articolul 10

Cerințe pentru pașaportul digital al produsului

(1) Pașaportul digital al produsului îndeplinește următoarele condiții esențiale:

(a) este conectat printr-un suport de date la un identificator unic persistent al produsului;

(b) suportul de date este prezent fizic pe produs, pe ambalajul acestuia sau pe documentația care însoțește produsul, astfel cum se specifică în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4;

(c) suportul de date și identificatorul unic al produsului respectă unul sau mai multe dintre standardele menționate la al doilea paragraf din anexa III sau standarde europene sau internaționale echivalente până când referințele standardelor armonizate se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*;

(d) toate datele incluse în pașaportul digital al produsului se bazează pe standarde deschise, elaborate într-un format interoperabil și sunt, după caz, prelucrabile automat, structurate, accesibile pentru căutare și transferabile printr-o rețea deschisă și interoperabilă de schimb de date, care nu este dependentă de furnizor, în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute la prezentul articol și la articolul 11;

(e) datele personale referitoare la clienți nu se stochează în pașaportul digital al produsului fără consimțământul explicit al acestora, în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/679;

(f) datele incluse în pașaportul digital al produsului se referă la modelul, lotul sau articolul de produs, astfel cum se specifică în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4;

(g) accesul la datele incluse în pașaportul digital al produsului este reglementat în conformitate cu cerințele esențiale prevăzute la prezentul articol și la articolul 11, iar drepturile specifice de acces la nivelul grupei de produse specificate în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 72 pentru a modifica primul paragraf litera (c) și al doilea paragraf din anexa III în lumina progreselor tehnice și științifice prin înlocuirea standardelor sau prin adăugarea altor standarde europene sau internaționale pe care trebuie să le respecte suporturile de date, identificatorii unici ai operatorilor și identificatorii unici ai instalațiilor în scopul îndeplinirii condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) În cazul în care alte acte din dreptul ale Uniunii impun sau permit includerea unor date specifice în pașaportul digital al produsului, datele respective pot fi incluse în pașaportul digital al produsului în temeiul actului delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.

(3) Operatorul economic care introduce produsul pe piață:

(a) pune la dispoziția comercianților și a furnizorilor de piețe online o copie digitală a suportului de date sau a identificatorului unic al produsului, după caz, pentru a le permite să pună suportul de date sau identificatorul unic al produsului la dispoziția clienților potențiali în cazul în care aceștia nu pot avea acces fizic la produs;

(b) furnizează copia digitală menționată la litera (a) sau un link către o pagină web gratuit, prompt și în orice caz în termen de cinci zile lucrătoare de când primește o cerere în acest sens.

(4) Atunci când introduce produsul pe piață, operatorul economic pune la dispoziție o copie de rezervă după pașaportul digital al produsului prin intermediul unui furnizor de servicii de pașapoarte digitale ale produselor.

Articolul 11

Proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului digital al produsului

Proiectarea tehnică și funcționarea pașaportului digital al produsului respectă următoarele cerințe esențiale:

(a) pașaportul digital al produsului este pe deplin interoperabil cu alte pașapoarte digitale ale produselor impuse de actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 în ceea ce privește aspectele tehnice, semantice și organizaționale ale comunicării de la un capăt la altul și ale transferului de date;

(b) clienții, producătorii, importatorii, distribuitorii, comercianții, reparatorii profesioniști, operatorii independenți, furnizorii de servicii de recondiționare, refabricanții, reciclatorii, autoritățile de supraveghere a pieței și autoritățile vamale, organizațiile societății civile, sindicatele și alți actori relevanți au acces gratuit și facil la pașaportul digital al produsului pe baza drepturilor lor de acces prevăzute în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4;

(c) pașaportul digital al produsului este păstrat de operatorul economic responsabil cu crearea acestuia sau de furnizori de servicii de pașapoarte digitale ale produselor;

(d) în cazul în care se creează un nou pașaport digital al produsului pentru un produs care are deja un pașaport digital al produsului, noul pașaport digital al produsului este asociat cu pașaportul sau pașapoartele digitale inițiale ale produsului;

(e) pașaportul digital al produsului rămâne disponibil pe perioada specificată în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv după insolvența, lichidarea sau încetarea activității în Uniune a operatorului economic responsabil cu crearea pașaportului digital al produsului;

(f) dreptul de a introduce, modifica sau actualiza datele din pașaportul digital al produsului este limitat pe baza drepturilor de acces precizate în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4;

(g) se asigură autentificarea, fiabilitatea și integritatea datelor;

(h) pașapoartele digitale ale produselor sunt concepute și operate astfel încât să se asigure un nivel ridicat de securitate și confidențialitate și să se evite frauda.

În cazul în care pașaportul digital al produsului este stocat în temeiul literei (c) de la primul paragraf sau prelucrat în alt mod de furnizori de servicii de pașapoarte digitale ale produselor, respectivii furnizori de servicii de pașapoarte digitale ale produselor nu pot să vândă, să reutilizeze sau să prelucreze astfel de date, integral sau parțial, mai mult decât este necesar pentru furnizarea serviciilor relevante de stocare sau de prelucrare, cu excepția cazului unui acord explicit cu operatorul economic care introduce produsul pe piață sau îl pune în funcțiune.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 72 pentru a completa prezentul articol prin stabilirea cerințelor pe care furnizorii de servicii de pașapoarte digitale ale produselor trebuie să le respecte pentru a putea deveni astfel de furnizori și, după caz, un sistem de certificare pentru a verifica respectarea cerințelor respective, și prin stabilirea cerințelor pe care furnizorii de servicii respectivi trebuie să le respecte atunci când furnizează servicii de pașapoarte digitale ale produselor.

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc proceduri pentru emiterea și verificarea acreditărilor digitale ale operatorilor economici și ale altor actori relevanți care au drepturi de acces la datele incluse în pașaportul digital al produsului. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73 alineatul (3).

Articolul 12

Identificatorii unici

(1) Identificatorii unici ai operatorilor menționați în anexa III primul paragraf literele (g) și (h) și identificatorii unici ai instalațiilor menționați în anexa III primul paragraf litera (i) respectă standardele menționate în anexa III primul paragraf litera (c) și al doilea paragraf sau standarde europene sau internaționale echivalente până când referințele standardelor armonizate sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) În cazul în care un identificator unic al operatorului menționat în anexa III primul paragraf litera (h) nu este încă disponibil, operatorul economic care creează sau actualizează pașaportul digital al produsului solicită un identificator unic al operatorului în numele actorului relevant și îi furnizează actorului respectiv datele complete ale identificatorului unic al operatorului imediat ce a fost emis.

Înainte de a emite o cerere astfel cum se menționează la primul paragraf, operatorul economic care creează sau actualizează pașaportul digital al produsului solicită din partea acelui actor relevant confirmarea că nu există niciun identificator unic al operatorului.

(3) În cazul în care un identificator unic al instalației menționat în anexa III primul paragraf litera (i) nu este încă disponibil, operatorul economic care creează sau actualizează pașaportul digital al produsului solicită un identificator unic al instalației în numele actorului responsabil pentru amplasamentul sau clădirea relevantă și îi furnizează actorului respectiv datele complete ale identificatorului unic al instalației imediat ce a fost emis.

Înainte de a emite o cerere astfel cum se menționează la primul paragraf, operatorul economic care creează sau actualizează pașaportul digital al produsului solicită din partea actorului relevant confirmarea că nu există niciun identificator unic al instalației.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 72 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea de norme și proceduri referitoare la gestionarea ciclului de viață al identificatorilor unici și al suporturilor de date. În special, actele delegate respective:

(a) stabilesc norme pentru organizațiile care doresc să devină o agenție emitentă de identificatori unici și suporturi de date; și

(b) stabilesc norme pentru operatorii economici care doresc să își creeze propriii identificatori unici și propriile suporturi de date fără să apeleze la o agenție emitentă de identificatori unici și de suporturi de date.

(5) Actele delegate adoptate în temeiul alineatului (4) precizează:

(a) criteriile pentru a deveni o agenție emitentă de identificatori unici și suporturi de date;

(b) rolul agenției emitente de identificatori unici și suporturi de date;

(c) normele pentru a garanta că identificatorii unici și suporturile de date sunt fiabile, verificabile și unice în lume;

(d) normele pentru crearea, întreținerea, actualizarea și retragerea identificatorilor unici și a suporturilor de date;

(e) normele referitoare la gestionarea datelor.

(6) Când stabilește normele și procedurile menționate la alineatul (4), Comisia:

(a) urmărește să asigure interoperabilitatea între diferite abordări;

(b) ține cont de soluțiile și standardele tehnice relevante existente;

(c) se asigură că normele și procedurile stabilite rămân, în cea mai mare măsură posibilă, neutre din punct de vedere tehnologic.

Articolul 13

Registrul pașapoartelor digitale ale produselor

(1) Până la 19 iulie 2026, Comisia instituie un registru digital (denumit în continuare „registrul”) în care se păstrează în mod securizat cel puțin identificatorii unici.

În cazul produselor destinate încadrării în regimul vamal de „punere în liberă circulație”, registrul stochează, de asemenea, codul de marfă al produsului.

În registru se stochează identificatorii unici ai bateriilor, astfel cum sunt menționați la articolul 77 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului ([61]).

Comisia gestionează registrul și se asigură că datele stocate în registru sunt prelucrate în condiții de siguranță și în conformitate cu dreptul Uniunii, inclusiv cu normele aplicabile privind protecția datelor cu caracter personal.

(2) În actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, Comisia precizează orice alte date care, pe lângă faptul că sunt incluse în pașaportul digital al produsului, trebuie să fie stocate în registru, ținând seama cel puțin de următoarele criterii:

(a) necesitatea de a permite verificarea autenticității pașaportului digital al produsului;

(b) relevanța informațiilor pentru îmbunătățirea eficienței și a eficacității verificărilor de supraveghere a pieței și a controalelor vamale;

(c) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici și autoritățile vamale.

([61]) Regulamentul (UE) 2023/1542 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iulie 2023 privind bateriile și deșeurile de baterii, de modificare a Directivei 2008/98/CE și a Regulamentului (UE) 2019/1020 și de abrogare a Directivei 2006/66/CE (JO L 191, 28.7.2023, p. 1).

(3) În ceea ce privește responsabilitatea sa de a înființa și gestiona registrul și prelucrarea oricăror date cu caracter personal care ar putea rezulta din această activitate, Comisia este considerată operator, astfel cum este definit la articolul 3 punctul 8 din Regulamentul (UE) 2018/1725.

(4) Operatorul economic care introduce produsul pe piață sau îl pune în funcțiune încarcă în registru datele menționate la alineatele (1) și (2).

(5) Atunci când operatorul economic încarcă în registru datele menționate la alineatele (1) și (2), registrul comunică automat operatorului economic respectiv un identificator unic de înregistrare asociat identificatorilor unici încărcați în registru pentru un anumit produs în conformitate cu alineatul (4). Această comunicare făcută de registru nu este considerată o dovadă a conformității cu prezentul regulament sau cu alte acte juridice ale Uniunii.

Comisia adoptă un act de punere în aplicare care precizează modalitățile de punere în funcțiune a registrului, inclusiv comunicarea identificatorului de înregistrare unic menționat la primul paragraf.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73 alineatul (3).

(6) Comisia, autoritățile naționale competente și autoritățile vamale au acces la registru pentru a-și îndeplini sarcinile care le revin în temeiul dreptului Uniunii.

Articolul 14

Portal web pentru datele din pașaportul digital al produsului

Comisia creează și gestionează un portal web accesibil publicului, care permite părților interesate să caute și să compare datele incluse în pașapoartele digitale ale produselor. Portalul web este conceput astfel încât să garanteze că părțile interesate pot căuta și compara datele într-un mod corespunzător cu drepturile de acces aferente precizate în actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 4.

Articolul 15

Controale vamale referitoare la pașaportul digital al produsului

(1) Orice persoană care intenționează să plaseze un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 sub regimul vamal de „punere în liberă circulație” furnizează sau pune la dispoziția autorităților vamale identificatorul unic de înregistrare al produsului respectiv menționat la articolul 13 alineatul (5).

Primul paragraf de la prezentul alineat se aplică din momentul în care registrul este operațional.

(2) Autoritățile vamale pot pune un produs în liberă circulație numai după ce au verificat cel puțin dacă identificatorul unic de înregistrare menționat la articolul 13 alineatul (5) și codul de marfă care le sunt furnizate sau puse la dispoziția lor corespund cu datele stocate în registru.

Verificarea menționată la primul paragraf de la prezentul alineat se efectuează electronic și automat prin interconectarea electronică menționată la alineatul (3). Aceasta se aplică din momentul în care interconectarea este operațională.

Punerea în liberă circulație nu este considerată ca fiind o dovadă a conformității cu prezentul regulament sau cu alte acte legislative ale Uniunii.

(3) Comisia interconectează registrul cu Sistemul de schimb de certificate în cadrul ghișeului unic al UE pentru vămi (EU CSW-CERTEX), permițând astfel schimbul automat de informații cu sistemele vamale naționale prin intermediul mediului aferent ghișeului unic al UE pentru vămi instituit prin Regulamentul (UE) 2022/2399.

Interconectarea respectivă devine operațională în termen de patru ani de la data intrării în vigoare a actului de punere în aplicare menționat la articolul 13 alineatul (5).

(4) Comisia și autoritățile vamale pot extrage și utiliza datele incluse în pașaportul digital al produsului și în registru pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul dreptului Uniunii, inclusiv pentru gestionarea riscurilor, controalele vamale și punerea în liberă circulație în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 952/2013.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere Regulamentului (UE) nr. 952/2013 și capitolului VII din Regulamentul (UE) 2019/1020 și nici altui act legislativ al Uniunii.

CAPITOLUL IV

ETICHETE

Articolul 16

Etichete

(1) În cazul în care cerințele de informare precizează că informațiile trebuie să fie incluse pe o etichetă în temeiul articolului 7 alineatul (7) litera (c), actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 precizează:

(a) conținutul etichetei;

(b) formatul etichetei, asigurând vizibilitatea și lizibilitatea;

(c) modul în care eticheta trebuie să fie afișată clienților, inclusiv în eventualitatea vânzării la distanță, ținând seama de cerințele prevăzute la articolul 32 și de implicațiile pentru operatorii economici relevanți;

(d) după caz, mijloacele electronice pentru generarea etichetelor.

(2) În cazul în care o cerință de informare implică includerea pe etichetă a clasei de performanță a unui produs, formatul etichetei menționat la alineatul (1) litera (b) trebuie să fie clar și ușor de înțeles și să permită clienților să compare cu ușurință performanța produsului în raport cu parametrul relevant al produsului și să aleagă produse mai performante.

(3) În cazul produselor cu impact energetic care fac obiectul etichetării energetice instituite în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369, în cazul în care informațiile privind un parametru relevant al produsului, inclusiv privind clasele de performanță menționate la articolul 7 alineatul (4) din prezentul regulament, nu pot fi încorporate în eticheta energetică și cu condiția ca aceste informații să fie considerate mai relevante și mai cuprinzătoare decât cele cuprinse în eticheta energetică, Comisia, după ce evaluează riscul de a induce în eroare clienții, sarcina administrativă pentru operatorii economici și cea mai bună metodă de a comunica respectivele informații, poate solicita, dacă este cazul, crearea unei etichete în conformitate cu prezentul regulament în locul etichetei energetice stabilite în temeiul Regulamentului (UE) 2017/1369.

(4) Atunci când stabilește cerințele de informare menționate la alineatul (1), Comisia impune, după caz, ca eticheta să includă suporturi de date sau alte mijloace care să le permită clienților să aibă acces la informații suplimentare privind produsul, inclusiv mijloace care să permită accesul la pașaportul digital al produsului.

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc cerințe comune pentru formatul etichetelor necesare în temeiul articolului 7 alineatul (7) litera (c).

Respectivele acte de punere în aplicare sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73 alineatul (3).

Articolul 17

Imitarea etichetelor

Produsele care poartă sau sunt însoțite de etichete care sunt susceptibile să inducă în eroare sau să creeze confuzie în rândul clienților sau al clienților potențiali prin imitarea etichetelor prevăzute la articolul 16 sau produsele care sunt însoțite de orice alte informații care sunt susceptibile să inducă în eroare sau să creeze confuzie în rândul clienților sau al clienților potențiali în ceea ce privește etichetele prevăzute la articolul respectiv nu pot fi introduse pe piață sau puse în funcțiune.

CAPITOLUL V

STABILIREA PRIORITĂȚILOR, PLANIFICAREA ȘI CONSULTAREA

Articolul 18

Stabilirea priorităților și planificarea

(1) Atunci când stabilește prioritatea produselor care urmează să facă obiectul cerințelor în materie de proiectare ecologică, Comisia analizează contribuția potențială a acestor produse la realizarea obiectivelor Uniunii în materie de climă, mediu și eficiență energetică, luând în considerare următoarele criterii:

(a) potențialul de îmbunătățire a aspectelor referitoare la produs fără a antrena costuri disproporționate, ținând seama în special de:

(i) absența sau insuficiența dreptului Uniunii sau eșecul forțelor pieței sau al măsurilor de autoreglementare de a aborda obiectivul în mod corespunzător; și

(ii) diferențele de performanță între produse disponibile pe piață care au funcționalitate echivalentă în ceea ce privește aspectele referitoare la produs;

(b) volumul vânzărilor și al schimburilor comerciale ale produselor respective în Uniune;

(c) distribuția de-a lungul lanțului valoric a impactului asupra climei și mediului, a consumului de energie, a utilizării resurselor și a generării de deșeuri produs de produsele respective;

(d) necesitatea de a revizui și de a adapta periodic actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 în lumina evoluțiilor tehnologice și ale pieței.

De asemenea, Comisia urmărește să evalueze contribuția potențială a produselor respective la funcționarea pieței interne și la reziliența economică a Uniunii.

(2) Atunci când stabilește ordinea de prioritate a aspectelor care urmează să facă obiectul cerințelor orizontale de proiectare ecologică, Comisia ia în considerare beneficiile includerii unei game largi de produse și de grupe de produse în același act delegat în raport cu atingerea obiectivelor prezentului regulament.

(3) Comisia adoptă un plan de lucru și îl pune la dispoziția publicului, împreună cu toate documentele pregătitoare pertinente (denumit în continuare „planul de lucru”). Planul de lucru precizează o listă a grupelor de produse cărora li se acordă prioritate la stabilirea de cerințe de proiectare ecologică și termenele estimate pentru stabilirea lor. Lista respectivă include aspectele referitoare la produs și grupele de produse care trebuie să fie considerate prioritare la stabilirea cerințelor orizontale de proiectare ecologică, precum și produsele de consum nevândute, dacă există, în legătură cu care trebuie să fie luată în considerare introducerea unei interdicții de distrugere care să le fie impusă operatorilor economici pe baza informațiilor consolidate furnizate în temeiul articolului 26 și a oricăror alte dovezi disponibile.

Comisia ia în considerare, în special, includerea echipamentelor electrice și electronice atunci când identifică mai întâi produse, dacă există, în legătură cu care va lua în considerare introducerea unei interdicții de distrugere impusă operatorilor economici.

Planul de lucru acoperă o perioadă de cel puțin trei ani și se actualizează periodic.

Atunci când adoptă sau actualizează planul de lucru, Comisia ține seama de criteriile stabilite la alineatele (1) și (2).

(4) Comisia prezintă Parlamentului European un proiect de plan de lucru înainte de a adopta planul de lucru.

(5) În primul plan de lucru, care se adoptă până la 19 aprilie 2025, Comisia acordă prioritate următoarelor grupe de produse:

(a) fier și oțel;

(b) aluminiu;

(c) textile, în special îmbrăcăminte și încălțăminte;

(d) mobilier, inclusiv saltele;

(e) pneuri;

(f) detergenți;

(g) vopseluri;

(h) lubrifianți;

(i) produse chimice;

(j) produse cu impact energetic pentru care urmează să fie stabilite pentru prima dată cerințe de proiectare ecologică sau pentru care măsurile existente adoptate în temeiul Directivei 2009/125/CE urmează să fie revizuite în temeiul prezentului regulament; și

(k) produse din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor și alte produse electronice.

Dacă oricare dintre grupele de produse menționate la primul paragraf nu este inclusă în primul plan de lucru sau dacă este inclusă oricare altă grupă de produse, Comisia furnizează o justificare pentru decizia sa în planul de lucru.

(6) Dacă nu există cerințe adecvate de performanță și de informare privind amprenta asupra mediului și amprenta de carbon pentru ciment în temeiul Regulamentului privind produsele pentru construcții, Comisia stabilește cerințe de proiectare ecologică pentru ciment prin intermediul unui act delegat adoptat în temeiul articolul 4 nu mai devreme de 31 decembrie 2028 și nu mai târziu de 1 ianuarie 2030.

(7) Comisia informează anual Parlamentul European și Consiliul despre progresele înregistrate în executarea planului de lucru.

Articolul 19

Forumul privind proiectarea ecologică

Comisia instituie un forum privind proiectarea ecologică sub formă de grup de experți, cu participarea echilibrată și efectivă a unor experți desemnați de statele membre și a tuturor părților care au un interes în produsul sau grupa de produse în cauză.

Forumul privind proiectarea ecologică contribuie în special la:

(a) elaborarea cerințelor de proiectare ecologică;

(b) elaborarea planurilor de lucru;

(c) examinarea succesului mecanismelor instituite de supraveghere a pieței;

(d) evaluarea măsurilor de autoreglementare; și

(e) evaluarea interdicției de a distruge produse de consum nevândute în plus față de cele enumerate în anexa VII.

Articolul 20

Grupul de experți ai statelor membre

Comisia instituie un grup de experți ai statelor membre, sub forma unui subgrup al forumului privind proiectarea ecologică, compus din experți desemnați de statele membre.

Experții respectivi contribuie în special la:

(a) elaborarea cerințelor de proiectare ecologică;

(b) evaluarea măsurilor de autoreglementare;

(c) schimbul de informații și de bune practici cu privire la măsurile menite să asigure respectarea mai strictă a prezentului regulament;

(d) stabilirea priorităților în temeiul articolului 26.

Articolul 21

Măsurile de autoreglementare

(1) Operatorii economici pot prezenta Comisiei o măsură de autoreglementare care stabilește cerințe în materie de proiectare ecologică pentru produsele care nu intră în domeniul de aplicare al actului delegat adoptat în temeiul articolului 4 sau care nu sunt incluse în planul de lucru. Operatorii respectivi fac dovada îndeplinirii criteriilor menționate la alineatul (3) de la prezentul articol.

(2) Măsura de autoreglementare prezentată în conformitate cu alineatul (1) trebuie să conțină următoarele informații:

(a) o listă a operatorilor economici care sunt semnatari ai măsurii de autoreglementare;

(b) cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor care fac obiectul măsurii de autoreglementare;

(c) un plan de monitorizare detaliat, transparent și obiectiv, cu responsabilități clar identificate pentru industrie și inspectorii independenți, inclusiv criteriile stabilite la punctul 6 din anexa VI;

(d) norme privind informațiile care trebuie raportate de semnatari și privind testele și inspecțiile;

(e) norme privind consecințele nerespectării de către un semnatar care includ dispoziții conform cărora, în cazul în care semnatarul nu a întreprins suficiente acțiuni corective în termen de trei luni, acesta este eliminat dintre semnatarii respectivei măsuri de autoreglementare; și

(f) o notă explicativă privind modul în care măsura de autoreglementare înaintată în conformitate cu alineatul (1) îmbunătățește sustenabilitatea produselor din punctul de vedere al mediului, în conformitate cu obiectivele prezentului regulament, mai rapid sau la costuri mai mici decât un act delegat adoptat în temeiul articolului 4; nota respectivă este sprijinită de dovezi ce constau într-o analiză tehnică, de mediu și economică structurată, care să justifice cerințele în materie de proiectare ecologică și obiectivele măsurii de autoreglementare și să evalueze impactul cerințelor respective în materie de proiectare ecologică.

Semnatarii măsurii de autoreglementare actualizează și pun la dispoziție informațiile menționate la prezentul alineat pe un site web accesibil în mod liber publicului.

Semnatarii măsurii de autoreglementare notifică fără întârziere Comisiei orice modificare a măsurii de autoreglementare, în special orice modificare în ceea ce îi privește.

(3) Comisia evaluează măsura de autoreglementare prezentată și, dacă este necesar, solicită consiliere științifică din partea agențiilor descentralizate ale Uniunii. În evaluarea sa, Comisia verifică dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

(a) măsura de autoreglementare este prezentată de cel puțin doi operatori economici;

(b) cota de piață, exprimată ca volum, a semnatarilor măsurii de autoreglementare în ceea ce privește produsele vizate de măsura respectivă este de cel puțin 80 % din unitățile introduse pe piață sau puse în funcțiune;

(c) măsura de autoreglementare contribuie la îmbunătățirea produselor din perspectiva sustenabilității din punctul de vedere al mediului, în conformitate cu obiectivele prezentului regulament, și la asigurarea liberei circulații pe piața internă în mod mai rapid sau la costuri mai mici decât un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 și constă în cerințe în materie de proiectare ecologică care sunt necesare pentru realizarea obiectivelor prezentului regulament;

(d) măsura de autoreglementare respectă criteriile stabilite în anexa VI;

(e) măsura de autoreglementare este în conformitate cu dreptul Uniunii și cu angajamentele comerciale internaționale ale Uniunii.

Comisia adoptă un act de punere în aplicare care conține o listă de măsuri de autoreglementare care îndeplinesc criteriile prezentului articol. Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de consultare prevăzută la articolul 73 alineatul (2).

(4) Comisia poate solicita în orice moment semnatarilor unei măsuri de autoreglementare enumerate într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (3) al doilea paragraf să prezinte, într-o perioadă de timp adecvată, o versiune revizuită și actualizată a măsurii respective, având în vedere evoluțiile relevante ale pieței sau ale tehnologiei referitoare la grupa de produse în cauză. În cazul în care Comisia are motive să creadă că nu mai sunt îndeplinite criteriile prevăzute la prezentul articol, semnatarii prezintă o versiune revizuită și actualizată a măsurii respective în termen de trei luni de la solicitarea Comisiei.

(5) Odată ce o măsură de autoreglementare a fost inclusă într-un act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (3) al doilea paragraf, semnatarii măsurii respective raportează Comisiei, la intervale regulate prevăzute în respectivul act de punere în aplicare, cu privire la progresele înregistrate în direcția atingerii obiectivelor măsurii de autoreglementare și pentru a demonstra că criteriile stabilite la alineatul (3) rămân îndeplinite.

Inspectorul independent menționat în anexa VI punctul 6 informează Comisia cu privire la nerespectarea obligațiilor de către un semnatar.

Rapoartele privind progresele înregistrate, inclusiv rapoartele de conformitate întocmite de inspectorul independent, precum și notificările privind lipsa conformității și măsurile corective corespunzătoare sunt puse la dispoziție de către semnatari pe un site web accesibil publicului.

(6) În cazul în care Comisia consideră că o măsură de autoreglementare inclusă pe lista dintr-un act de punere în aplicare adoptată în temeiul alineatului (3) al doilea paragraf nu mai îndeplinește criteriile stabilite la prezentul articol sau în cazul în care semnatarii măsurii de autoreglementare respective nu au respectat termenul menționat la alineatul (4), aceasta elimină măsura respectivă din lista menționată la alineatul (3) prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 73 alineatul (2).

În cazul în care o măsură de autoreglementare a fost eliminată de pe lista menționată la alineatul (3), Comisia poate stabili cerințe în materie de proiectare ecologică aplicabile produsului care face obiectul respectivei măsuri de autoreglementare într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4.

Articolul 22

Întreprinderile mici și mijlocii

(1) În contextul programelor de care pot beneficia IMM-urile, în special microîntreprinderile, Comisia se asigură că există inițiative care ajută întreprinderile respective să integreze în lanțul lor valoric sustenabilitatea din punctul de vedere al mediului, inclusiv eficiența energetică.

(2) Atunci când adoptă acte delegate în temeiul articolului 4, Comisia însoțește actele delegate respective, după caz, cu instrumente digitale și orientări referitoare la particularitățile IMM-urilor, în special ale microîntreprinderilor, care își desfășoară activitatea în sectorul de produse sau în sectorul grupei de produse în cauză, pentru a facilita respectarea prezentului regulament de către întreprinderile respective. Atunci când elaborează orientările respective, Comisia consultă organizațiile care reprezintă IMM-urile.

(3) Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a ajuta IMM-urile, în special microîntreprinderile, să respecte cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4. Statele membre consultă organizațiile care reprezintă IMM-urile cu privire la tipul de măsuri pe care IMM-urile le consideră utile.

Aceste măsuri trebuie să includă cel puțin asigurarea disponibilității ghișeelor unice sau a unor mecanisme similare pentru a crește gradul de conștientizare cu privire la cerințele în materie de proiectare ecologică și a crea oportunități de colaborare în rețea pentru IMM-uri, în special pentru microîntreprinderi, în vederea adaptării la cerințele în materie de proiectare ecologică.

În plus, fără a aduce atingere normelor aplicabile privind ajutoarele de stat, astfel de măsuri pot include:

(a) sprijin financiar, inclusiv prin acordarea de avantaje fiscale și prin investiții în infrastructura fizică și digitală;

(b) acces la finanțare;

(c) gestionarea specializată și formarea personalului;

(d) asistență tehnică și organizațională.

CAPITOLUL VI

DISTRUGEREA PRODUSELOR DE CONSUM NEVÂNDUTE

Articolul 23

Principiul general de prevenire a distrugerii

Operatorii economici iau măsurile necesare despre care se poate presupune în mod rezonabil că previn necesitatea de a distruge produsele de consum nevândute.

Articolul 24

Prezentarea de informații cu privire la produsele de consum nevândute

(1) Operatorii economici care elimină produsele de consum nevândute direct sau ale căror produse de consum nevândute sunt eliminate în numele lor comunică:

(a) numărul de produse de consum nevândute eliminate în fiecare an și greutatea acestora, diferențiate în funcție de tipul sau categoria de produse;

(b) motivele pentru eliminarea produselor și, după caz, derogarea relevantă în conformitate cu articolul 25 alineatul (5);

(c) proporția de produse eliminate livrate, fie direct, fie prin intermediul unei părți terțe, pentru fiecare dintre următoarele activități: pregătirea pentru operațiuni de reutilizare, inclusiv recondiționare și refabricare, reciclare, alte operațiuni de valorificare, inclusiv valorificarea energetică, și de eliminare în conformitate cu ierarhia deșeurilor, astfel cum este definită la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE;

(d) măsurile luate și măsurile planificate menite să prevină distrugerea produselor de consum nevândute.

Operatorii economici publică informațiile menționate la primul paragraf în mod clar și vizibil, cel puțin pe o pagină ușor accesibilă a site-ului lor web. Operatorii economici care fac obiectul obligației de a publica raportarea privind sustenabilitatea în raportul lor de gestiune în temeiul articolului 19a sau 29a din Directiva 2013/34/UE pot include, de asemenea, informațiile respective în raportarea respectivă privind sustenabilitatea.

Operatorii economici publică anual informațiile menționate la primul paragraf și includ printre informațiile respective informații privind produsele de consum nevândute eliminate în cursul exercițiului financiar precedent. Aceștia pun la dispoziția publicului informațiile pentru fiecare an. Prima prezentare a informațiilor se referă la produsele de consum nevândute eliminate în cursul primului exercițiu financiar complet în care prezentul regulament este în vigoare.

Prezentul alineat nu se aplică microîntreprinderilor și întreprinderilor mici.

Prezentul alineat se aplică întreprinderilor mijlocii începând cu 19 iulie 2030.

(2) Cu excepția cazului în care informațiile sunt puse la dispoziția autorității naționale competente în temeiul unui alt act juridic, operatorii economici furnizează, la cererea Comisiei sau a unei autorități naționale competente, toate informațiile și documentele necesare pentru a demonstra livrarea și primirea produselor eliminate, astfel cum au fost prezentate în temeiul alineatului (1) litera (c) de la prezentul articol, și, dacă este cazul, informațiile necesare pentru a demonstra aplicabilitatea unei derogări în temeiul articolului 25 alineatul (5). Aceste informații și documente se furnizează pe suport de hârtie sau în format electronic în termen de 30 de zile de la primirea cererii.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc detaliile și formatul pentru prezentarea informațiilor menționate la alineatul (1), inclusiv delimitarea tipurilor sau categoriilor de produse și modul în care trebuie verificate informațiile.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73 alineatul (3).

Primul act de punere în aplicare de acest fel se adoptă până la 19 iulie 2025.

Articolul 25

Distrugerea produselor de consum nevândute

(1) Începând cu 19 iulie 2026, distrugerea produselor de consum nevândute enumerate în anexa VII este interzisă.

Prezentul alineat nu se aplică microîntreprinderilor și întreprinderilor mici.

Prezentul alineat se aplică întreprinderilor mijlocii începând cu 19 iulie 2030.

(2) Operatorii economici care nu fac obiectul interdicției menționate la alineatul (1) nu distrug produsele de consum nevândute care le-au fost furnizate cu scopul de a eluda interdicția respectivă.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 72 cu scopul de a modifica anexa VII:

(a) pentru a adăuga noi produse, pentru a ține seama de impactul distrugerii lor asupra mediului;

(b) pentru a actualiza rubricile din grupele de produse, pentru a le alinia la modificări ale codurilor sau descrierilor mărfurilor respective care sunt efectuate în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87, dacă este cazul.

(4) Atunci când pregătește un act delegat ce urmează a fi adoptat în temeiul alineatului (3) litera (a), Comisia:

(a) evaluează prevalența și impactul asupra mediului al distrugerii anumitor produse de consum nevândute;

(b) ține seama de informațiile prezentate de operatorii economici în temeiul articolului 24 alineatul (1);

(c) efectuează o evaluare a impactului pe baza celor mai bune dovezi și analize disponibile, precum și pe baza unor studii suplimentare, după caz.

Actul delegat respectiv precizează data aplicării sale și, după caz, orice măsuri sau perioade graduale sau tranzitorii.

(5) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 72 pentru a completa prezentul regulament prin stabilirea unor derogări de la interdicția de distrugere a produselor de consum nevândute enumerate în anexa VII, în cazul în care acest lucru este adecvat din oricare dintre următoarele motive:

(a) motive de sănătate, igienă și siguranță;

(b) daune cauzate produselor ca urmare a manipulării acestora sau descoperite după ce produsele au fost returnate, care nu se pot repara în mod rentabil;

(c) inadecvarea produselor la scopul pentru care sunt destinate, ținând seama, după caz, de dreptul Uniunii și de dreptul intern și de standardele tehnice;

(d) neacceptarea produselor oferite spre donare;

(e) inadecvarea produselor pentru pregătire pentru reutilizare sau refabricare;

(f) produsele nu pot fi vândute din cauza încălcării drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv produsele contrafăcute;

(g) distrugerea este opțiunea cu cel mai mic impact negativ asupra mediului.

Actele delegate respective pot, de asemenea, după caz, să prevadă că interdicția de a distruge produsele de consum nevândute menționată la alineatul (1) de la prezentul articol sau obligația de informare stabilită la articolul 24 se aplică microîntreprinderilor și întreprinderilor mici în cazul în care există suficiente dovezi că astfel de întreprinderi pot fi utilizate pentru a eluda interdicția sau obligația respectivă.

Primul act delegat menționat la primul paragraf se adoptă până la 19 iulie 2025.

Articolul 26

Informații consolidate privind distrugerea produselor de consum nevândute

Până la 19 iulie 2027 și, ulterior, la fiecare 36 de luni, Comisia publică pe site-ul său web informații consolidate privind distrugerea produselor de consum nevândute, inclusiv următoarele elemente:

(a) prevalența distrugerii unor grupe specifice de produse de consum nevândute pe an, pe baza informațiilor comunicate de operatorii economici în temeiul articolului 24 alineatul (1);

(b) impactul comparativ asupra mediului rezultat în urma distrugerii de produse de consum nevândute pentru fiecare grupă de produse.

CAPITOLUL VII

OBLIGAȚIILE OPERATORILOR ECONOMICI

Articolul 27

Obligațiile producătorilor

(1) Atunci când introduc pe piață sau pun în funcțiune produse care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, producătorii se asigură că:

(a) produsele respective au fost proiectate și fabricate în conformitate cu cerințele de performanță prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4;

(b) produsele respective sunt însoțite de informațiile prevăzute la articolul 7 și în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4; și

(c) este disponibil un pașaport digital al produsului în conformitate cu articolul 9 și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv o copie de rezervă a celei mai actualizate versiuni a pașaportului digital al produsului stocată de un furnizor de servicii de pașapoarte digitale ale produselor în conformitate cu articolul 10 alineatul (4).

(2) Înainte de a introduce pe piață sau de a pune în funcțiune un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, producătorii efectuează procedura de evaluare a conformității specificată în actul delegat respectiv sau dispun efectuarea acesteia în numele lor și întocmesc documentația tehnică necesară.

În cazul în care conformitatea unui produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 cu cerințele aplicabile a fost demonstrată prin procedura respectivă, producătorii întocmesc o declarație de conformitate UE în conformitate cu articolul 44 și aplică marcajul CE în conformitate cu articolul 46. Cu toate acestea, în cazul în care Comisia a specificat norme alternative în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (d), producătorul aplică marcajul de conformitate în conformitate cu normele respective.

(3) Producătorii păstrează documentația tehnică și declarația de conformitate UE timp de 10 ani după introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a unui produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, cu excepția cazului în care în respectivul act delegat a fost precizată o altă dată.

(4) Producătorii se asigură că există proceduri care să garanteze conformitatea continuă cu cerințele aplicabile pentru produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 și care fac parte dintr-o producție în serie. Modificările procesului de producție, ale proiectării produsului sau ale caracteristicilor, precum și modificările standardelor armonizate, ale specificațiilor comune sau ale altor specificații tehnice în raport cu care se declară conformitatea produsului sau prin aplicarea cărora este verificată conformitatea produsului sunt luate în considerare în mod corespunzător de către producători și, în cazul în care constată că este afectată conformitatea produsului de către astfel de modificări, producătorii efectuează o reevaluare în conformitate cu procedura aplicabilă de evaluare a conformității astfel cum este menționată la alineatul (2) sau dispun efectuarea reevaluării respective în numele lor.

(5) Producătorii se asigură de faptul că produsele lor care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 poartă tipul, lotul sau numărul de serie sau un alt element de identificare sau, dacă mărimea sau natura produsului nu permite acest lucru, producătorii se asigură că informația solicitată este prevăzută pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul.

(6) Pentru produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, producătorii indică numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, adresa poștală la care pot fi contactați și mijloacele electronice de comunicare prin care pot fi contactați:

(a) pe partea publică a pașaportului digital al produsului, după caz; și

(b) pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul.

Adresa indică un punct unic în care poate fi contactat producătorul. Datele de contact trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile.

(7) Producătorii se asigură că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 este însoțit de instrucțiuni în format digital privind produsul (denumite în continuare „instrucțiuni digitale") într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă, după cum se stabilește de către statul membru în cauză. Instrucțiunile digitale trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile și să includă cel puțin informațiile stabilite la articolul 7 alineatul (2) litera (b) punctul (ii), astfel cum sunt specificate în actul delegat respectiv.

Cu toate acestea, producătorii furnizează pe suport de hârtie, într-un format concis, informații privind siguranța și instrucțiunile relevante pentru sănătatea și siguranța clienților și a altor actori relevanți.

Atunci când furnizează instrucțiunile digitale, producătorul le include în pașaportul digital al produsului și le pune la dispoziție prin suportul de date corespunzător sau, dacă pașaportul digital al produsului nu este disponibil, indică pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document însoțitor, modul de accesare a instrucțiunilor digitale.

Producătorul prezintă instrucțiunile digitale într-un format care să permită descărcarea și salvarea acestora pe un dispozitiv electronic, astfel încât utilizatorul să le poată accesa în orice moment și le face accesibile online pe durata de viață preconizată a produsului și în orice caz timp de cel puțin 10 ani după introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produsului.

La cererea consumatorului în momentul cumpărării sau în termen de până la șase luni de la cumpărare, producătorul furnizează gratuit instrucțiunile digitale pe suport de hârtie în termen de o lună de la primirea cererii.

Actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 pot preciza că anumite informații care fac parte din instrucțiunile digitale trebuie să fie furnizate și pe suport de hârtie.

(8) Producătorii care consideră sau au motive să creadă că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 pe care l-au introdus pe piață sau l-au pus în funcțiune nu este conform cu cerințele prevăzute în respectivul act delegat iau, fără întârzieri nejustificate, măsurile corective necesare pentru a asigura conformitatea produsului respectiv sau pentru a-l retrage sau a-l rechema imediat, după caz.

Producătorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție produsul sau l-au pus în funcțiune cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.

(9) Producătorii instituie canale de comunicare accesibile publicului, cum ar fi un număr de telefon, o adresă electronică sau o secțiune dedicată a site-ului lor web, ținând seama de nevoile în materie de accesibilitate ale persoanelor cu dizabilități, pentru a permite clienților să depună plângeri sau să exprime preocupări cu privire la potențiala neconformitate a produselor.

Producătorii țin un registru de plângeri și preocupări atât timp cât acest lucru este necesar în temeiul prezentului regulament dar nu mai mult de cinci ani de la data depunerii acestora și pun registrul la dispoziție la cererea unei autorități de supraveghere a pieței.

(10) Pentru produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, producătorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, furnizează toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea respectivelor produse, inclusiv documentația tehnică, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de

către autoritatea în cauză. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic, cât mai curând posibil și în orice caz în termen de 15 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității respective.

Producătorii cooperează cu autoritatea națională competentă cu privire la orice măsură corectivă întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.

Articolul 28

Reprezentanți autorizați

(1) Un producător poate numi, prin mandat scris, un reprezentant autorizat.

Obligațiile prevăzute la articolul 27 alineatul (1) și întocmirea documentației tehnice nu sunt incluse în mandatul reprezentantului autorizat.

(2) Reprezentantul autorizat îndeplinește sarcinile prevăzute în mandatul primit de la producător. Mandatul permite reprezentantului autorizat să îndeplinească cel puțin următoarele sarcini:

(a) să păstreze declarația de conformitate UE și documentația tehnică la dispoziția autorităților naționale de supraveghere a pieței timp de 10 ani după introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a unui produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, cu excepția cazului în care în actul delegat respectiv se precizează o perioadă diferită;

(b) să coopereze cu autoritățile naționale competente, la cererea acestora, cu privire la orice măsură luată referitoare la cazurile de neconformitate a produsului care face obiectul mandatului reprezentantului autorizat;

(c) în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, să furnizeze autorității respective toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea unui produs, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către autoritatea în cauză, cât mai curând posibil și în orice caz în termen de 15 zile de la primirea unei astfel de cereri; și

(d) să rezilieze mandatul în cazul în care producătorul acționează contrar obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.

Articolul 29

Obligațiile importatorilor

(1) În legătură cu produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, importatorii introduc pe piață numai produse care respectă cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile.

(2) Înainte de a introduce pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, importatorii se asigură că:

(a) procedura corespunzătoare de evaluare a conformității a fost efectuată de către producător și că producătorul a întocmit documentația tehnică;

(b) produsul este însoțit de informațiile solicitate la articolul 7 și în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4; și

(c) este disponibil un pașaport digital al produsului în conformitate cu articolul 9 și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv o copie de rezervă a celei mai actualizate versiuni a pașaportului digital al produsului stocată de un furnizor de servicii de pașapoarte digitale ale produselor în conformitate cu articolul 10 alineatul (4).

Importatorul se asigură, de asemenea, că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 poartă marcajul CE necesar menționat la articolul 45, după caz, în conformitate cu normele și condițiile menționate la articolul 46, sau marcajul de conformitate alternativ, astfel cum este prevăzut într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (d) și este însoțit de documentele necesare și că producătorul a respectat cerințele prevăzute la articolul 27 alineatele (5) și (6).

În cazul în care importatorii consideră sau au motive să creadă că un produs nu este conform cu cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4, aceștia nu introduc produsul pe piață sau nu îl pun în funcțiune înainte ca acesta să fie adus în conformitate.

(3) Pentru produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, importatorii indică numele lor, denumirea lor comercială înregistrată sau marca lor înregistrată, adresa poștală la care pot fi contactați și mijloacele electronice de comunicare prin care pot fi contactați:

(a) pe partea publică a pașaportului digital al produsului, după caz; și

(b) pe produs sau, dacă acest lucru nu este posibil, pe ambalaj sau într-un document care însoțește produsul.

Datele de contact trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile.

(4) Importatorii se asigură că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 este însoțit de instrucțiuni digitale, într-o limbă ușor de înțeles, după cum se stabilește de către statul membru în cauză. Instrucțiunile respective trebuie să fie clare, inteligibile și lizibile și să includă cel puțin informațiile stabilite la articolul 7 alineatul (2) litera (b) punctul (ii), astfel cum sunt specificate în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4. Obligațiile prevăzute la articolul 27 alineatul (7) al patrulea și al cincilea paragraf se aplică *mutatis mutandis*.

(5) Importatorii asigură faptul că, atât timp cât un produs se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea acestuia cu cerințele stabilite în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.

(6) Importatorii care consideră sau au motive să creadă că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 pe care l-au introdus pe piață nu este conform cu cerințele prevăzute în respectivul act delegat iau, fără întârzieri nejustificate, măsurile corective necesare pentru asigura conformitatea produsului respectiv sau pentru a-l retrage sau rechema imediat, după caz.

Importatorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție produsul cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.

(7) Importatorii păstrează o copie a declarației UE de conformitate la dispoziția autorităților de supraveghere a pieței și se asigură că documentația tehnică poate fi pusă la dispoziția acestor autorități, la cerere, pe o perioadă de 10 ani după introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a unui produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, cu excepția cazului în care în actul delegat respectiv se precizează o perioadă diferită.

(8) Pentru produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, importatorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, furnizează toate informațiile și documentația necesară pentru a demonstra conformitatea respectivelor produse, inclusiv documentația tehnică, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către autoritatea în cauză. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic, cât mai curând posibil și în orice caz în termen de 15 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității respective.

Importatorii cooperează cu autoritatea națională competentă cu privire la orice măsură corectivă întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu cerințele prevăzute în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.

Articolul 30

Obligațiile distribuitorilor

(1) Atunci când pun la dispoziție pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, distribuitorii acționează cu grija cuvenită în ceea ce privește cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile.

(2) Înainte de a pune la dispoziție pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, distribuitorii verifică dacă:

(a) produsul poartă marcajul CE în conformitate cu articolele 45 și 46 sau marcajul de conformitate adoptat în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) litera (d) și, după caz, este etichetat sau este legat de un pașaport digital al produsului în conformitate cu actul delegat respectiv;

(b) produsul este însoțit de documentele necesare și de instrucțiuni digitale, într-o limbă care poate fi ușor înțeleasă de către clienți, după cum se stabilește de către statul membru în cauză, iar aceste instrucțiuni sunt clare, inteligibile și lizibile și includ cel puțin informațiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2) litera (b) punctul (ii), astfel cum se precizează în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4; obligațiile prevăzute la articolul 27 alineatul (7) al patrulea și al cincilea paragraf se aplică *mutatis mutandis*; și

(c) producătorul și importatorul au respectat cerințele prevăzute la articolul 27 alineatele (5) și (6) și la articolul 29 alineatul (3).

(3) În cazul în care distribuitorii consideră sau au motive să creadă că un produs, înainte de a-l pune la dispoziție pe piață, nu este conform cu cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4 sau că producătorul acestuia nu respectă cerințele respective, aceștia nu pun produsul la dispoziție pe piață înainte ca produsul să fie adus în conformitate sau înainte ca producătorul să se conformeze.

Distribuitorii asigură faptul că, atât timp cât un produs se află în responsabilitatea lor, condițiile de depozitare sau de transport nu periclitează conformitatea acestuia cu cerințele stabilite în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4.

(4) Distribuitorii care consideră sau au motive să creadă că un produs pe care l-au pus la dispoziție pe piață nu este conform cu cerințele stabilite în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4 se asigură că se iau măsurile corective necesare pentru a aduce respectivul produs în conformitate, pentru a-l retrage sau pentru a-l rechema, după caz.

Distribuitorii informează imediat autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în care au pus la dispoziție produsul cu privire la neconformitatea suspectată și la orice măsură corectivă luată.

(5) Distribuitorii, în urma unei cereri motivate din partea unei autorități naționale competente, furnizează toate informațiile și documentația la care au acces și care sunt necesare pentru demonstrarea conformității unui produs. Informațiile și documentația sunt furnizate pe suport de hârtie sau în format electronic, în termen de 15 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității respective.

Distribuitorii cooperează cu autoritatea națională competentă cu privire la orice măsură corectivă întreprinsă pentru remedierea oricărui caz de neconformitate cu actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.

Articolul 31

Obligațiile comercianților

(1) Comercianții se asigură că clienții și clienții lor potențiali au acces la toate informațiile relevante care însoțesc produsele, după cum se impune de actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv în cazul vânzării la distanță.

(2) Comercianții se asigură că pașaportul digital al produsului este ușor accesibil clienților și clienților potențiali, inclusiv în cazul vânzării la distanță, astfel cum se stabilește la articolul 9 alineatul (2) litera (e) și se specifică în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4.

(3) Comercianții, inclusiv în cazul vânzării la distanță:

(a) afișează clienților și clienților potențiali, într-un mod vizibil, etichetele prevăzute în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) sau (c);

(b) fac trimitere la informațiile incluse pe etichetele prevăzute în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) sau (c), în materialele publicitare vizuale sau în materialele promoționale tehnice pentru un anumit model, în conformitate cu actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4; și

(c) nu furnizează și nu afișează alte etichete, mărci, simboluri sau inscripții care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților și clienților potențiali în ceea ce privește informațiile incluse pe etichetă referitoare la cerințele în materie de proiectare ecologică.

Articolul 32

Obligații legate de etichete

(1) În cazul în care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 impune ca produsele să aibă o etichetă astfel cum se menționează la articolul 16, operatorii economici care introduc produsele pe piață sau le pun în funcțiune:

(a) se asigură că produsele sunt însoțite, pentru fiecare unitate în parte și în mod gratuit, de etichete tipărite în conformitate cu actul delegat respectiv;

(b) furnizează comerciantului etichete tipărite sau copii digitale gratuite, prompt și, în orice caz, în termen de 5 zile lucrătoare de la cererea comerciantului; și

(c) se asigură că etichetele lor sunt exacte și furnizează o documentație tehnică suficientă pentru a permite evaluarea exactității acestora.

(2) În cazul în care un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 impune ca produsele să aibă o etichetă astfel cum se menționează la articolul 16, operatorii economici care pun la dispoziție produsele sau le pun în funcțiune:

(a) fac trimitere la informațiile incluse pe etichetă, în materialele publicitare vizuale sau în materialele promoționale tehnice pentru un anumit model, în conformitate cu actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4;

(b) nu furnizează și nu afișează alte etichete, mărci, simboluri sau inscripții care ar putea induce în eroare sau crea confuzie în rândul clienților sau al clienților potențiali în ceea ce privește informațiile incluse pe etichetă referitoare la cerințele în materie de proiectare ecologică.

Articolul 33

Obligațiile furnizorilor de servicii de logistică

Furnizorii de servicii de logistică se asigură că, pentru produsele pe care le manipulează care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, condițiile din timpul depozitării, ambalării, adresării sau expedierii nu periclitează conformitatea produselor cu respectivul act delegat.

Articolul 34

Situațiile în care obligațiile producătorilor se aplică importatorilor și distribuitorilor

În sensul prezentului regulament, importatorii sau distribuitorii sunt considerați producători în cazul în care:

(a) introduc pe piață, sub numele sau marca lor, un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4; sau

(b) modifică un astfel de produs deja introdus pe piață într-un mod care afectează conformitatea cu cerințele prevăzute în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4.

Articolul 35

Obligațiile furnizorilor de piețe online și de motoare de căutare online

(1) Obligațiile generale prevăzute la articolele 11 și 30 din Regulamentul (UE) 2022/2065 se aplică în sensul prezentului regulament.

Fără a aduce atingere obligațiilor generale menționate la primul paragraf, furnizorii de piețe online cooperează cu autoritățile de supraveghere a pieței, la cererea autorităților respective și, în cazuri specifice, pentru a facilita orice măsură luată pentru eliminarea sau, dacă acest lucru nu este posibil, pentru reducerea neconformității prezentate de un produs care este sau a fost oferit spre vânzare online prin intermediul serviciilor lor.

(2) În ceea ce privește competențele conferite de statele membre în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2019/1020, statele membre conferă autorităților lor de supraveghere a pieței, pentru toate produsele care intră sub incidența unui act delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4, competența de a emite ordine care să impună unui furnizor de piețe online să acționeze împotriva unuia sau a mai multor elemente specifice de conținut referitor la un produs neconform, inclusiv prin eliminarea acestora. Un astfel de conținut este considerat ca fiind conținut ilegal în înțelesul articolului 3 litera (h) din Regulamentul (UE) 2022/2065. Autoritățile de supraveghere a pieței pot, în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) 2022/2065, să emită astfel de ordine.

(3) Furnizorii de piețe online își stabilesc un punct unic de contact în scopul comunicării directe cu autoritățile de supraveghere a pieței din statele membre în ceea ce privește conformitatea cu prezentul regulament.

Respectivul punct unic de contact poate fi același punct de contact ca cel menționat la articolul 22 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului ([62]) sau la articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/2065.

Articolul 36

Obligațiile operatorilor economici privind informațiile

(1) Atunci când pun la dispoziție pe piață un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, prin intermediul vânzării la distanță, operatorii economici se asigură că oferta produsului furnizează în mod clar și vizibil cel puțin următoarele informații:

(a) numele, denumirea comercială înregistrată sau marca comercială înregistrată a producătorului, precum și adresa poștală și de e-mail la care poate fi contactat producătorul;

(b) în cazul în care producătorul nu este stabilit în Uniune, numele, adresa poștală și de e-mail și numărul de telefon ale operatorului economic stabilit în Uniune în înțelesul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020; și

(c) informații care permit identificarea produsului, inclusiv o fotografie a acestuia, tipul și orice alt identificator de produs.

(2) În urma unei cereri motivate, operatorii economici furnizează autorităților de supraveghere a pieței:

(a) numele oricărui operator economic care le-a furnizat un produs care intră în domeniul de aplicare al unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4;

(b) numele oricărui operator economic căruia i-au furnizat astfel de produse, precum și cantitățile și modelele exacte ale produselor respective.

Operatorii economici se asigură că sunt în măsură să furnizeze informațiile menționate la primul paragraf timp de 10 ani după ce le-au fost furnizate produsele relevante și timp de 10 ani după ce au furnizat astfel de produse, cu excepția cazului în care în actul delegat menționat la alineatul (1) este specificată o perioadă diferită. Aceste informații se furnizează pe suport de hârtie sau în format electronic, în termen de 15 zile de la primirea unei solicitări din partea autorității de supraveghere a pieței.

(3) Atunci când solicită producătorilor, reprezentanților autorizați ai acestora sau importatorilor să pună la dispoziție în format digital părți din documentația tehnică referitoare la produsul relevant în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (a) punctul (iii), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

(a) necesitatea de a facilita verificarea de către autoritățile de supraveghere a pieței a conformității producătorilor, a reprezentanților autorizați ai acestora și a importatorilor cu cerințele aplicabile; și

(b) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri.

([62]) Regulamentul (UE) 2023/988 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 mai 2023 privind siguranța generală a produselor, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1025/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și a Directivei (UE) 2020/1828 a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 87/357/CEE a Consiliului (JO L 135, 23.5.2023, p. 1).

Comisia specifică modul în care trebuie puse la dispoziție părțile relevante din documentația tehnică. Dacă pașaportul digital al produsului este disponibil, documentația tehnică este pusă la dispoziție prin intermediul acestuia.

Articolul 37

Obligațiile de monitorizare și raportare ale operatorilor economici

(1) Atunci când solicită producătorilor, reprezentanților autorizați ai acestora sau importatorilor să pună la dispoziția Comisiei informații privind cantitățile unui produs în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (b), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

(a) disponibilitatea dovezilor privind pătrunderea pe piață a produsului relevant, care sunt necesare pentru a facilita revizuirea actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4 aplicabile produsului respectiv;

(b) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri; și

(c) utilitatea informațiilor solicitate și proporționalitatea acestei cerințe.

Comisia precizează perioada la care trebuie să se refere informațiile menționate la primul paragraf. Informațiile respective sunt diferențiate în funcție de modelul de produs.

Comisia precizează mijloacele prin care trebuie puse la dispoziție informațiile pertinente și frecvența cu care aceste informații trebuie puse la dispoziție.

Comisia se asigură că informațiile puse la dispoziție sunt prelucrate în condiții de siguranță și în conformitate cu dreptul Uniunii.

(2) Atunci când impune ca un produs să poată măsura energia pe care o consumă sau performanța acestuia în raport cu alți parametri relevanți ai produsului menționați în anexa I în timpul utilizării, în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (c) punctul (i), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

(a) utilitatea datelor generate în timpul utilizării pentru utilizatorii finali în vederea înțelegerii și gestionării consumului de energie sau a performanței produsului;

(b) fezabilitatea tehnică a înregistrării datelor generate în timpul utilizării;

(c) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri; și

(d) necesitatea de a se asigura că nu sunt colectate date care să permită identificarea persoanelor sau care să permită deducerea comportamentului individual.

(3) Produsele care fac obiectul unei cerințe stabilite în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (c) înregistrează, după caz, în conformitate cu criteriile de la alineatul (2) de la prezentul articol, datele generate în timpul utilizării și fac datele respective vizibile pentru utilizatorul final.

(4) Atunci când solicită producătorilor, reprezentanților autorizați ai acestora sau importatorilor să colecteze datele fără caracter personal generate în timpul utilizării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol și să raporteze aceste date Comisiei, în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (c) punctul (ii), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

(a) utilitatea datelor fără caracter personal generate în timpul utilizării pentru Comisie în momentul revizuirii cerințelor în materie de proiectare ecologică sau al asistării autorităților de supraveghere a pieței cu informații statistice pentru analiza lor bazată pe riscuri; și

(b) necesitatea de a evita o sarcină administrativă disproporționată pentru operatorii economici, în special pentru IMM-uri.

(5) Cerințele menționate la alineatul (4) pot cuprinde, în special:

(a) colectarea datelor fără caracter personal generate în timpul utilizării dacă acestea pot fi accesate la distanță prin internet, în urma acordării consimțământului explicit de către utilizatorul final de a pune datele respective la dispoziție; și

(b) raportarea datelor respective către Comisie cel puțin o dată pe an.

În cazul în care raportarea este cerută în temeiul literei (b) de la primul paragraf, datele respective includ, dacă este disponibil, numărul de identificare al modelului astfel cum este înregistrat în baza de date cu produse menționată la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2017/1369 și, dacă este relevant pentru performanța acestora, informații geografice generale privind produsele.

(6) Comisia precizează, în actul delegat relevant, detaliile și formatul pentru raportarea datelor fără caracter personal generate în timpul utilizării, astfel cum se menționează la alineatul (4).

(7) Comisia evaluează periodic datele fără caracter personal generate în timpul utilizării primite în temeiul alineatului (4) și, după caz, publică seturi de date agregate.

Articolul 38

Obligațiile actorilor din lanțul de aprovizionare

Atunci când se precizează în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4, actorii din lanțul de aprovizionare:

(a) furnizează, la cerere și gratuit, producătorilor, organismelor notificate și autorităților naționale competente informațiile disponibile relevante referitoare la produsele sau serviciile pe care le furnizează;

(b) permit producătorilor, în absența informațiilor menționate la litera (a), să își evalueze produsele sau serviciile pe care le furnizează și acordă producătorilor respectivi acces la documentele sau instalațiile relevante; și

(c) permit organismelor notificate și autorităților naționale competente să verifice exactitatea informațiilor relevante legate de activitățile lor.

CAPITOLUL VIII

CONFORMITATEA PRODUSELOR

Articolul 39

Metode de testare, măsurare și calcul

(1) În scopul conformității și al verificării conformității cu cerințele în materie de proiectare ecologică, testele, măsurătorile și calculele se efectuează utilizând standarde armonizate sau alte metode fiabile, exacte și reproductibile, care iau în considerare metodele de ultimă generație general recunoscute. Metodele respective îndeplinesc cerințele privind metodele de testare, măsurare și calcul stabilite în actele delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4.

(2) Atunci când stabilește cerințele pentru utilizarea instrumentelor digitale în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (c) punctul (iii), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

(a) necesitatea de a asigura aplicarea armonizată a metodelor de calcul; și

(b) necesitatea de a reduce la minimum sarcina administrativă impusă operatorilor economici.

Instrumentele digitale trebuie să fie accesibile în mod liber operatorilor economici.

Articolul 40

Prevenirea eludării și a înrăutățirii performanței

(1) Operatorii economici nu se angajează în niciun comportament care subminează conformitatea produselor cu prezentul regulament, indiferent dacă comportamentul respectiv este de natură contractuală, comercială, tehnică sau de altă natură.

(2) Produsele care intră în domeniul de aplicare al unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 nu se introduc pe piață sau nu se pun în funcțiune dacă sunt proiectate să își modifice comportamentul sau proprietățile atunci când sunt testate pentru a obține un rezultat mai favorabil pentru oricare dintre parametrii produsului reglementați în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4.

În sensul prezentului alineat, produsele proiectate astfel încât să poată detecta faptul că sunt testate și care își modifică automat performanța ca răspuns la aceasta și produsele preconfigurate pentru a-și modifica performanța în momentul testării sunt considerate a fi produse proiectate să își modifice comportamentul sau proprietățile atunci când sunt testate.

(3) Operatorii economici care introduc pe piață sau pun în funcțiune un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 nu prevăd instrucțiuni specifice testării care modifică comportamentul sau proprietățile produsului pentru a obține un rezultat mai favorabil pentru oricare dintre parametrii produsului reglementați în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4.

În sensul prezentului alineat, instrucțiunile care conduc la o modificare manuală a produsului, înainte de un test, care modifică performanța produsului sunt considerate a fi instrucțiuni specifice testelor care modifică comportamentul sau proprietățile produsului.

(4) Produsele care intră în domeniul de aplicare al unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 nu se introduc pe piață sau nu se pun în funcțiune dacă sunt proiectate să își modifice comportamentul sau proprietățile într-o perioadă scurtă după ce produsul a fost pus în funcțiune, ceea ce duce la o înrăutățire a performanței lor în ceea ce privește oricare dintre parametrii produsului, reglementați în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4, sau performanța lor funcțională din perspectiva utilizatorului.

(5) Actualizările de software sau firmware nu pot conduce la înrăutățirea performanței produsului dincolo de marjele acceptabile specificate în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4 în ceea ce privește niciunul dintre parametrii produsului reglementați în actele delegate respective sau performanța funcțională din perspectiva utilizatorului atunci când este măsurată cu ajutorul metodei de testare utilizate pentru evaluarea conformității, cu excepția cazului în care clientul își dă consimțământul explicit înainte de actualizare la o astfel de înrăutățire a performanței. Nu trebuie să aibă loc nicio modificare ca urmare a respingerii actualizării.

Actualizările de software sau firmware nu pot în niciun caz să conducă la înrăutățirea performanței menționate la primul paragraf de la prezentul alineat astfel încât produsul să devină neconform cu cerințele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 aplicabile în momentul introducerii pe piață sau al punerii în funcțiune a produsului.

Articolul 41

Prezumția de conformitate

(1) Metodele de testare, de măsurare sau de calcul menționate la articolul 39 care sunt în conformitate cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul respectiv și cu cerințele privind testarea, măsurarea și calculul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, în măsura în care cerințele respective fac obiectul unor astfel de standarde armonizate sau al unor părți ale acestora.

(2) Pașapoartele digitale ale produselor care sunt în conformitate cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 10 și 11, în măsura în care cerințele respective fac obiectul unor astfel de standarde armonizate sau al unor părți ale acestora.

(3) Produsele care sunt în conformitate cu standardele armonizate sau cu părți ale acestora, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele în materie de proiectare ecologică prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, în măsura în care cerințele respective fac obiectul unor astfel de standarde armonizate sau al unor părți ale acestora.

(4) Produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, cărora li s-a acordat eticheta UE ecologică în temeiul Regulamentului (CE) nr. 66/2010 sunt considerate a fi conforme cu cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actul delegat respectiv, în măsura în care cerințele respective sunt reglementate de criteriile de acordare a etichetei UE ecologice stabilite în temeiul articolului 16 alineatul (2) din regulamentul respectiv.

Articolul 42

Specificații comune

(1) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care stabilesc, pentru produsele care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4, specificații comune care acoperă cerințele în materie de proiectare ecologică, cerințele esențiale pentru pașapoartele digitale ale produselor menționate la articolele 10 și 11 sau metodele de testare, de măsurare sau de calcul menționate la articolul 39.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) Comisia a solicitat, în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012, uneia sau mai multor organizații europene de standardizare să elaboreze un standard armonizat pentru o cerință în materie de proiectare ecologică, pentru o cerință esențială pentru pașapoartele digitale ale produselor menționate la articolele 10 și 11 din prezentul regulament sau pentru o metodă de testare, de măsurare sau de calcul menționată la articolul 39 din prezentul regulament; și:

(i) cererea nu a fost acceptată;

(ii) standardul armonizat care răspunde cererii respective nu este furnizat în termenul stabilit în conformitate cu articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012; sau

(iii) standardul armonizat nu respectă cererea; și

(b) nicio trimitere la standarde armonizate pentru o cerință în materie de proiectare ecologică, pentru o cerință esențială pentru pașapoartele digitale ale produselor menționate la articolele 10 și 11 din prezentul regulament sau pentru o metodă de testare, de măsurare sau de calcul menționată la articolul 39 din prezentul regulament nu este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 și nu se preconizează publicarea unei astfel de trimiteri într-un termen rezonabil.

Actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73 alineatul (3).

(2) Înainte de a pregăti proiectele de acte de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, Comisia informează comitetul menționat la articolul 22 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012 că, în opinia sa, condițiile de la alineatul (1) de la prezentul articol sunt îndeplinite.

(3) Atunci când pregătește proiectele de acte de punere în aplicare menționate la alineatul (1), Comisia ține seama de opiniile forumului privind proiectarea ecologică și ale grupului de experți ai statelor membre, precum și ale oricăror alte organisme pertinente și consultă în mod corespunzător toate părțile interesate pertinente.

(4) Metodele de testare, de măsurare și de calcul menționate la articolul 39 care sunt în conformitate cu specificațiile comune stabilite prin actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sau cu părți ale acesteia sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul respectiv și cu cerințele de testare, de măsurare și de calcul prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, în măsura în care cerințele respective sunt reglementate de o astfel de specificație comună sau de părți ale acesteia.

(5) Produsele care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament care sunt în conformitate cu specificațiile comune stabilite prin actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol sau cu părți ale acestora sunt considerate a fi în conformitate cu cerințele în materie de proiectare ecologică, sau cu cerințele esențiale pentru pașapoartele digitale ale produselor menționate la articolele 10 și 11 sau cu cerințele privind metodele de testare, de măsurare sau de calcul menționate la articolul 39 prevăzute în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4, în măsura în care cerințele respective sunt reglementate de specificațiile comune respective sau de părți ale acestora.

(6) În cazul în care un standard armonizat este adoptat de o organizație de standardizare europeană și este propus Comisiei pentru ca trimiterea la acesta să fie publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Comisia evaluează standardul armonizat în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

Atunci când referințele unui standard armonizat sunt publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, Comisia abrogă actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) sau părțile acestora care vizează aceleași cerințe în materie de proiectare ecologică, aceleași cerințe esențiale pentru pașapoartele digitale ale produselor și aceleași cerințe privind metodele de testare, de măsurare sau de calcul.

(7) În cazul în care un stat membru sau Parlamentul European consideră că o specificație comună nu satisface în întregime cerințele în materie de proiectare ecologică, cerințele esențiale pentru pașapoartele digitale ale produselor și cerințele privind metodele de testare, de măsurare sau de calcul, acesta informează Comisia în acest sens, prezentând o explicație detaliată. Comisia analizează această explicație detaliată și, dacă este cazul, poate modifica actul de punere în aplicare prin care se stabilește specificația comună în cauză.

Articolul 43

Evaluarea conformității

(1) Atunci când precizează procedura de evaluare a conformității aplicabilă în temeiul articolului 4 alineatul (5), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

(a) dacă modulul în cauză este adecvat tipului de produs și cerințelor relevante în materie de proiectare ecologică și proporțional cu interesul public urmărit;

(b) natura riscurilor pe care le presupune acel produs și măsura în care evaluarea conformității corespunde naturii și nivelului riscurilor respective; și

(c) atunci când implicarea terților este obligatorie, necesitatea ca producătorul să poată alege între modulele de asigurare a calității și modulele de certificare a produsului enumerate în anexa II la Decizia nr. 768/2008/CE.

(2) Înregistrările și corespondența referitoare la procedurile de evaluare a conformității se redactează într-o limbă oficială a statului membru în care este stabilit organismul notificat implicat într-o procedură de evaluare a conformității menționată la alineatul (1) sau într-o limbă acceptată de organismul respectiv.

Articolul 44

Declarația de conformitate UE

(1) Declarația de conformitate UE precizează că a fost demonstrată îndeplinirea cerințelor în materie de proiectare ecologică specificate în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4 sau că se aplică o prezumție de conformitate în conformitate cu articolul 41.

(2) Declarația de conformitate UE se structurează după modelul prevăzut în anexa V și conține elementele specificate în procedura aplicabilă de evaluare a conformității și o trimitere la actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4. Aceasta se actualizează în permanență și se traduce în limba sau limbile impuse de statul membru pe piața căruia este introdus sau pus la dispoziție produsul.

(3) În cazul în care un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 face obiectul mai multor acte juridice ale Uniunii prin care se solicită o declarație de conformitate UE, se întocmește o singură declarație de conformitate UE în temeiul tuturor acestor acte juridice ale Uniunii. Declarația respectivă precizează actele juridice în cauză ale Uniunii și referințele de publicare ale acestora. Aceasta poate fi un dosar care să cuprindă declarațiile de conformitate UE individuale relevante.

(4) Prin redactarea declarației de conformitate UE, producătorul își asumă responsabilitatea pentru conformitatea produsului.

Articolul 45

Principii generale ale marcajului CE

Marcajul CE face obiectul principiilor generale prevăzute la articolul 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

Articolul 46

Reguli și condiții privind aplicarea marcajului CE

(1) Marcajul CE se aplică în mod vizibil, lizibil și indelebil pe produs. Dacă acest lucru nu este posibil sau nu se justifică dată fiind natura produsului, marcajul se aplică pe ambalaj și pe documentele însoțitoare.

(2) Marcajul CE se aplică înainte ca produsul să fie introdus pe piață sau pus în funcțiune.

(3) Pentru un produs la a cărui fază de control al producției participă un organism notificat, marcajul CE este urmat de numărul de identificare al organismului notificat respectiv.

Numărul de identificare al organismului notificat se aplică chiar de către organismul notificat sau, la instrucțiunile acestuia, de către producător sau de către reprezentantul său autorizat.

(4) Marcajul CE și, după caz, numărul de identificare al organismului notificat pot fi urmate de o pictogramă sau de un alt marcaj care indică un risc special sau o utilizare specială.

(5) Statele membre dezvoltă mecanismele existente pentru a asigura aplicarea corectă a regimului care reglementează marcajul CE și iau măsuri adecvate în caz de utilizare incorectă a marcajului CE.

Articolul 47

Norme specifice privind marcajele

În ceea ce privește produsele care nu fac obiectul cerințelor de aplicare a marcajului CE prevăzute în dreptul Uniunii, atunci când specifică norme privind marcajul care indică conformitatea cu cerințele în materie de proiectare ecologică aplicabile în temeiul articolului 4 alineatul (6) litera (d), Comisia ia în considerare următoarele criterii:

(a) necesitatea de a reduce la minimum sarcina administrativă pentru operatorii economici;

(b) necesitatea de a se asigura că există coerență în raport cu alte marcaje aplicabile unui anumit produs; și

(c) necesitatea de a preveni confuzia cu privire la semnificația marcajelor în temeiul altor acte legislative ale Uniunii.

CAPITOLUL IX

NOTIFICAREA ORGANISMELOR DE EVALUARE A CONFORMITĂȚII

Articolul 48

Notificare

În cazul în care în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 se prevăd sarcini de evaluare a conformității de către o parte terță, statele membre notifică Comisiei și celorlalte state membre organismele autorizate să îndeplinească sarcinile respective.

Articolul 49

Autoritățile de notificare

(1) Statele membre desemnează o autoritate de notificare unică căreia îi revine răspunderea pentru instituirea și îndeplinirea procedurilor necesare pentru evaluarea și notificarea organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate, incluzând a conformității cu dispozițiile articolului 54.

(2) Statele membre pot decide că evaluarea și monitorizarea menționate la alineatul (1) trebuie să fie efectuate de un organism național de acreditare în sensul și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 765/2008.

(3) În cazul în care autoritatea de notificare deleagă sau încredințează în alt mod evaluarea, notificarea sau monitorizarea menționate la alineatul (1) de la prezentul articol unui organism care nu reprezintă o entitate guvernamentală, respectivul organism este o entitate juridică și îndeplinește *mutatis mutandis* cerințele prevăzute la articolul 50. În plus, un astfel de organism prevede modalități de acoperire a costurilor care decurg din activitățile sale.

(4) Autoritatea de notificare își asumă întreaga răspundere pentru sarcinile îndeplinite de organismul menționat la alineatul (3).

Articolul 50

Cerințe privind autoritățile de notificare

(1) Autoritatea de notificare este instituită în așa fel încât să nu existe conflicte de interese cu organismele de evaluare a conformității.

(2) Autoritatea de notificare se organizează și funcționează astfel încât să garanteze obiectivitatea și imparțialitatea activităților sale.

(3) Autoritatea de notificare este organizată în așa fel încât fiecare decizie cu privire la notificarea organismului de evaluare a conformității să fie luată de persoane competente, altele decât cele care au efectuat evaluarea.

(4) Autoritatea de notificare nu oferă și nu prestează activități pe care le desfășoară organismele de evaluare a conformității și nici servicii de consultanță în condiții comerciale sau concurențiale.

(5) Autoritatea de notificare garantează confidențialitatea informațiilor obținute. Cu toate acestea, la cerere, autoritatea de notificare face schimb de informații cu Comisia, cu autoritățile de notificare din alte state membre și cu alte autorități naționale relevante, privind organismele notificate.

(6) Autoritatea de notificare evaluează numai organismul specific de evaluare a conformității care solicită notificarea și nu ia în considerare capacitățile sau personalul societății-mamă sau al societății-soră. Autoritatea de notificare evaluează organismul respectiv în raport cu toate cerințele și sarcinile de evaluare a conformității relevante.

(7) Autoritatea de notificare dispune de suficient personal competent și de finanțare suficientă în vederea îndeplinirii corespunzătoare a sarcinilor sale.

Articolul 51

Obligația de informare a autorităților de notificare

Statele membre informează Comisia în legătură cu procedurile lor de evaluare și notificare a organismelor de evaluare a conformității și de monitorizare a organismelor notificate și în legătură cu orice modificare a acestora.

Comisia pune la dispoziția publicului informațiile respective.

Articolul 52

Cerințe referitoare la organismele notificate

(1) În scopul notificării, un organism de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la alineatele (2)-(12).

(2) Organismul de evaluare a conformității este constituit în temeiul dreptului intern al unui stat membru și are personalitate juridică.

(3) Organismul de evaluare a conformității este un organism terț, independent de organizația sau de produsul pe care îl evaluează. Acesta nu are nicio legătură de afaceri cu organizațiile care au un interes în ceea ce privește produsele pe care le evaluează, în special cu producătorii, cu partenerii lor comerciali și cu investitorii lor acționari. Aceasta nu exclude desfășurarea de către organismul de evaluare a conformității a unor activități de evaluare a conformității pentru producătorii concurenți.

(4) Organismul de evaluare a conformității, personalul de conducere și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu trebuie să acționeze ca proiectant, producător, furnizor, importator, distribuitor, instalator, cumpărător, proprietar, utilizator sau operator de întreținere al produselor pe care le evaluează sau ca reprezentant al vreuneia dintre aceste părți. Acest lucru nu împiedică utilizarea produselor evaluate care sunt necesare pentru operațiunile organismului de evaluare a conformității sau utilizarea acestor produse în scopuri personale.

Un organism de evaluare a conformității, personalul de conducere de nivel superior al acestuia și personalul responsabil cu îndeplinirea atribuțiilor de evaluare a conformității nu pot fi direct implicați în proiectarea, fabricarea sau construirea ori comercializarea, instalarea, utilizarea sau întreținerea produselor respective sau să reprezinte părțile angajate în aceste

activități. Aceștia nu se implică în activități care le-ar putea afecta imparțialitatea sau integritatea în ceea ce privește activitățile de evaluare a conformității pentru care sunt notificați. Aceste dispoziții se aplică în special serviciilor de consultanță.

Organismele de evaluare a conformității se asigură că activitățile societății-mamă și ale societății-soră, ale filialelor sau ale subcontractanților lor nu afectează confidențialitatea, obiectivitatea sau imparțialitatea activităților lor de evaluare a conformității.

Organismul de evaluare a conformității nu deleagă unui subcontractant sau unei filiale stabilirea și supravegherea procedurilor interne, a politicilor generale, a codurilor de conduită sau a altor norme interne, alocarea personalului său pentru sarcini specifice sau deciziile de evaluare a conformității.

(5) Organismele de evaluare a conformității și personalul acestora desfășoară activitățile de evaluare a conformității la cel mai înalt grad de integritate profesională și pe baza competenței tehnice indispensabile în domeniul specific. De asemenea, aceștia sunt independenți față de toate presiunile și stimulentele, în special de natură financiară, care le-ar putea influența deciziile sau rezultatele activităților de evaluare a conformității, în special în ceea ce privește persoanele sau grupele de persoane care au un interes legat de rezultatele activităților respective.

(6) Organismul de evaluare a conformității este capabil să îndeplinească toate atribuțiile de evaluare a conformității care îi sunt atribuite prin actul delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4 și în legătură cu care a fost notificat, indiferent dacă acele atribuții sunt îndeplinite chiar de către organismul de evaluare a conformității sau în numele și sub responsabilitatea acestuia.

De fiecare dată și pentru fiecare procedură de evaluare a conformității și pentru fiecare tip sau categorie de produse pentru care a fost notificat, organismul de evaluare a conformității are la dispoziție:

(a) personalul necesar având cunoștințe tehnice și experiență suficientă și corespunzătoare pentru a efectua sarcinile de evaluare a conformității;

(b) descrierile necesare ale procedurilor în conformitate cu care se realizează evaluarea conformității, asigurând transparența acestor proceduri și capacitatea de a le reproduce, inclusiv o descriere a modului în care personalul relevant, statutul și sarcinile acestuia corespund cu sarcinile de evaluare a conformității în legătură cu care organismul intenționează să fie notificat;

(c) politici și proceduri adecvate pentru a face distincție între sarcinile îndeplinite în calitate de organism notificat și celelalte activități ale sale;

(d) procedurile necesare pentru a-și desfășura activitatea ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate și de structura acesteia, de gradul de complexitate al tehnologiei utilizate pentru produse, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Organismul de evaluare a conformității dispune de mijloacele necesare pentru a îndeplini sarcinile tehnice și administrative legate de activitățile de evaluare a conformității în mod corespunzător și are acces la toate echipamentele sau instalațiile necesare.

(7) Personalul responsabil de îndeplinirea activităților de evaluare a conformității trebuie să dispună de următoarele:

(a) o pregătire tehnică și profesională solidă care acoperă toate activitățile de evaluare a conformității pentru care organismul de evaluare a conformității a fost notificat;

(b) cunoștințe satisfăcătoare privind cerințele evaluărilor pe care le efectuează și autoritatea adecvată pentru efectuarea acestor evaluări, inclusiv cunoștințe și o înțelegere corespunzătoare a legislației relevante, a cerințelor de testare, de măsurare și de calcul, a standardelor armonizate sau a specificațiilor comune aplicabile, precum și a dispozițiilor relevante din prezentul regulament și din actele delegate adoptate în temeiul articolului 4;

(c) capacitatea de a întocmi certificate, procese-verbale și rapoarte pentru a demonstra că evaluările au fost efectuate.

(8) Personalul responsabil cu luarea deciziilor de evaluare:

(a) este angajat de organismul de evaluare a conformității în temeiul dreptului intern al statului membru notificator;

(b) nu are niciun potențial conflict de interese;

(c) are competența de a verifica evaluările efectuate de alți membri ai personalului, de experți externi sau de subcontractanți;

(d) este suficient de numeros pentru a asigura continuitatea activității și o abordare coerentă a evaluărilor conformității;

(9) Imparțialitatea organismelor de evaluare a conformității și a personalului de conducere de nivel superior și a personalului de evaluare al acestora este garantată.

Remunerația personalului de conducere de nivel superior și a personalului de evaluare ale unui organism de evaluare a conformității nu depinde de numărul de evaluări realizate sau de rezultatele acestora.

(10) Organismele de evaluare a conformității încheie o asigurare de răspundere dacă răspunderea nu este asumată de stat în conformitate cu dreptul intern sau dacă statul membru nu este direct responsabil pentru evaluarea conformității.

(11) Personalul organismului de evaluare a conformității păstrează secretul profesional referitor la toate informațiile obținute în îndeplinirea sarcinilor de evaluare a conformității în temeiul actelor delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4, excepție făcând relația cu autoritățile de notificare și alte autorități naționale ale statului membru în care își desfășoară activitățile. Drepturile de autor sunt protejate.

(12) Organismele de evaluare a conformității participă la activitățile de standardizare relevante sau se asigură că personalul lor de evaluare este informat cu privire la aceste activități și țin seama de orientările și recomandările relevante emise de comitetele tehnice competente ale organismelor europene de standardizare.

Articolul 53

Prezumția de conformitate a organismelor de evaluare a conformității

În cazul în care un organism de evaluare a conformității își demonstrează conformitatea cu criteriile prevăzute în standardele armonizate relevante sau în părți din acestea, ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, se consideră că acesta este în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 52, în măsura în care standardele armonizate aplicabile acoperă aceste cerințe.

Articolul 54

Filialele organismelor notificate și subcontractarea de către organismele notificate

(1) În cazul în care un organism notificat subcontractează anumite sarcini legate de evaluarea conformității sau recurge la o filială, acesta se asigură că subcontractantul sau filiala îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 52 și informează autoritatea de notificare în acest sens.

(2) Organismele notificate preiau întreaga responsabilitate pentru sarcinile îndeplinite de subcontractanți sau filiale, oriunde ar fi acestea stabilite.

(3) Activitățile pot fi subcontractate sau realizate de o filială numai cu acordul clientului.

(4) Organismele notificate pun la dispoziția autorității de notificare documentele relevante privind evaluarea și monitorizarea calificărilor subcontractantului sau ale filialei și privind activitatea desfășurată de aceștia în temeiul actelor delegate relevante adoptate în temeiul articolului 4.

Articolul 55

Cererea de notificare

(1) Un organism de evaluare a conformității depune o cerere de notificare către autoritatea de notificare a statului membru în care este constituit.

(2) Cererea respectivă este însoțită de o descriere a activităților de evaluare a conformității, a modulului sau modulelor de evaluare a conformității și a produsului sau produselor pentru care organismul se consideră a fi competent, precum și de un certificat de acreditare, în cazul în care un astfel de certificat există, emis de un organism național de acreditare, care să ateste că organismul de evaluare a conformității îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 52. Certificatul de acreditare se referă numai la organismul juridic precis care solicită notificarea și se bazează, în plus față de standardele armonizate relevante, pe cerințele specifice și pe sarcinile de evaluare a conformității prevăzute în actul delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4.

(3) În cazul în care organismul de evaluare a conformității vizat nu poate prezenta un certificat de acreditare, acesta prezintă autorității de notificare toate documentele justificative necesare pentru verificarea, recunoașterea și monitorizarea periodică a conformității sale cu cerințele prevăzute la articolul 52.

Articolul 56

Procedura de notificare

(1) Autoritățile de notificare pot notifica numai organismele de evaluare a conformității care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 52.

(2) Autoritățile de notificare înștiințează Comisia și celelalte state membre folosind instrumentul de notificare electronică dezvoltat și administrat de Comisie.

(3) Notificarea include detalii complete ale activităților de evaluare a conformității, ale modulului sau modulelor de evaluare a conformității și ale produsului sau produselor în cauză și atestarea competenței necesare.

(4) În cazul în care notificarea nu se bazează pe un certificat de acreditare menționat la articolul 55 alineatul (2), autoritatea de notificare prezintă Comisiei și celorlalte state membre documentele justificative care atestă competența organismului de evaluare a conformității și măsurile adoptate pentru a se asigura că organismul respectiv va fi monitorizat periodic și că va îndeplini în continuare cerințele prevăzute la articolul 52.

(5) Organismul de evaluare a conformității în cauză poate îndeplini activitățile unui organism notificat numai dacă Comisia sau celelalte state membre nu ridică obiecții în termen de două săptămâni de la notificare, în cazul în care se utilizează un certificat de acreditare, respectiv în termen de două luni de la notificare, în cazul în care nu se utilizează acreditarea.

Numai un astfel de organism este considerat organism notificat în sensul prezentului regulament.

(6) Notificarea devine valabilă în ziua următoare datei la care organismul este inclus de către Comisie pe lista organismelor notificate menționată la articolul 57 alineatul (2).

Organismul în cauză poate efectua activitățile unui organism notificat numai după ce notificarea a devenit valabilă.

Comisia nu publică o notificare în cazul în care are cunoștință sau ia cunoștință de faptul că organismul notificat în cauză nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 52.

(7) Comisia și celelalte state membre sunt înștiințate cu privire la orice modificare relevantă ulterioară adusă notificării.

Articolul 57

Numerele de identificare și listele cu organismele notificate

(1) Comisia atribuie un număr de identificare unui organism notificat.

Comisia atribuie un singur astfel de număr, chiar dacă organismul este notificat în baza mai multor acte ale Uniunii.

(2) Comisia pune la dispoziția publicului lista organismelor notificate în temeiul prezentului regulament, inclusiv numerele de identificare care le-au fost atribuite și activitățile pentru care au fost notificate.

Comisia se asigură că această listă este actualizată.

Articolul 58

Modificări ale notificărilor

(1) În cazul în care o autoritate de notificare a constatat sau a fost informată că un organism notificat nu mai satisface cerințele prevăzute la articolul 52 sau că acesta nu își îndeplinește obligațiile, autoritatea de notificare restricționează, suspendă sau retrage notificarea după caz, în funcție de gravitatea încălcării cerințelor sau a neîndeplinirii obligațiilor. Aceasta informează de îndată Comisia și celelalte state membre în consecință.

(2) În caz de restrângere, suspendare sau retragere a unei notificări sau în cazul în care organismul notificat și-a încetat activitatea, statul membru notificator ia măsurile adecvate pentru a se asigura că dosarele organismului respectiv sunt fie prelucrate de un alt organism notificat, fie puse la dispoziția autorităților competente de notificare și de supraveghere a pieței, la cererea acestora.

Articolul 59

Contestarea competenței organismelor notificate

(1) Comisia investighează toate cazurile în care are îndoieli sau i se aduce la cunoștință o îndoială cu privire la competența unui organism notificat sau la continuarea îndeplinirii de către un organism notificat a cerințelor și a responsabilităților care îi revin.

(2) Statul membru notificator prezintă Comisiei, la cerere, toate informațiile referitoare la baza notificării sau la menținerea competenței organismului în cauză.

(3) Comisia se asigură că toate informațiile sensibile obținute pe parcursul investigațiilor sale sunt tratate în mod confidențial.

(4) În cazul în care constată că un organism notificat nu respectă sau nu mai respectă cerințele pentru a fi notificat, Comisia informează statul membru notificator în consecință și îi solicită să ia măsurile corective necesare, inclusiv retragerea notificării, dacă este necesar.

Comisia actualizează lista organismelor notificate menționată la articolul 57 alineatul (2) în termen de două săptămâni de la notificarea măsurilor corective luate de statele membre notificatoare în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat.

Articolul 60

Obligații operaționale pentru organismele notificate

(1) Organismele notificate efectuează evaluări ale conformității în concordanță cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

(2) Evaluările conformității sunt realizate în mod proporțional, evitând sarcinile inutile pentru operatorii economici. Organismele notificate își desfășoară activitatea ținând seama în mod corespunzător de dimensiunea unei întreprinderi, de domeniul de activitate și structura acesteia, de gradul de complexitate a tehnologiei produsului în cauză, precum și de caracterul de serie sau de masă al procesului de producție.

Procedând astfel, organismele în cauză respectă totuși gradul de precizie și nivelul de protecție necesare pentru conformitatea produsului cu cerințele relevante.

(3) În cazul în care un organism notificat constată că un producător nu îndeplinește cerințele relevante sau standardele armonizate, specificațiile comune sau alte specificații tehnice corespunzătoare, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare în vederea unei ultime evaluări a conformității, cu excepția cazului în care deficiențele nu pot fi remediate, caz în care nu emite un certificat sau o decizie de aprobare.

(4) În cazul în care, pe parcursul monitorizării conformității, după ce se emite certificatul în conformitate cu procedurile de evaluare a conformității prevăzute într-un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 sau după decizia de aprobare, un organism notificat constată că un produs sau producătorul nu corespunde sau nu mai corespunde cerințelor, acesta solicită producătorului să ia măsurile corective corespunzătoare și, dacă este cazul, suspendă sau retrage certificatul sau decizia de aprobare.

(5) În cazul în care nu se iau măsuri corective sau acestea nu au efectul necesar, organismul notificat restricționează, suspendă sau retrage orice certificat sau decizie de aprobare, după caz.

Articolul 61

Obligația de informare care revine organismelor notificate

(1) Organismele notificate informează autoritatea de notificare în legătură cu:

(a) orice refuz, restricție, suspendare sau retragere a certificatelor;

(b) circumstanțele care afectează domeniul de aplicare și condițiile notificării;

(c) orice cerere de informare cu privire la activitățile de evaluare a conformității, primită de la autoritățile de supraveghere a pieței;

(d) la cerere, activitățile de evaluare a conformității realizate în limita domeniului notificării și orice altă activitate realizată, inclusiv activități transfrontaliere și subcontractări.

(2) Organismele notificate furnizează celorlalte organisme notificate în temeiul prezentului regulament, care desfășoară activități similare de evaluare a conformității ce vizează aceeași grupă de produse, informații relevante privind aspecte legate de rezultate negative și, la cerere, pozitive ale evaluării conformității.

(3) În cazul în care Comisia sau autoritatea de supraveghere a pieței a unui stat membru transmite unui organism notificat stabilit pe teritoriul unui alt stat membru o cerere referitoare la o evaluare a conformității efectuate de către organismul notificat respectiv, aceasta trimite o copie a cererii respective autorității de notificare a celuilalt stat membru. Organismul notificat vizat răspunde la cererea respectivă fără întârziere, într-un termen de maximum 15 zile. Autoritatea de notificare se asigură că astfel de cereri sunt soluționate de organismul notificat.

(4) În cazul în care organismele notificate dețin sau primesc dovezi cu privire la următoarele, acestea alertează și fac schimb de astfel de dovezi cu autoritatea relevantă de supraveghere a pieței sau cu autoritatea de notificare, după caz:

(a) că un alt organism notificat nu respectă cerințele prevăzute la articolul 52 sau obligațiile care îi revin;

(b) că un produs introdus pe piață nu respectă cerințele în materie de proiectare ecologică stabilite în actele delegate aplicabile adoptate în temeiul articolului 4; sau

(c) că un produs introdus pe piață poate cauza un risc grav din cauza stării sale fizice.

Articolul 62

Schimbul de experiență

Comisia prevede organizarea schimbului de experiență între autoritățile statelor membre responsabile de politica privind notificarea.

Articolul 63

Coordonarea organismelor notificate

(1) Comisia se asigură că există o coordonare și o cooperare adecvate între organismele notificate în temeiul prezentului regulament și că acestea funcționează în mod corespunzător sub forma unui grup sau a unor grupuri de organisme notificate, după caz, inclusiv grupuri de organisme notificate în temeiul aceluiași act delegat adoptat în temeiul articolului 4 sau în legătură cu sarcini similare de evaluare a conformității.

Organismele notificate participă la activitatea oricărui grup relevant, în mod direct sau prin intermediul unor reprezentanți desemnați.

(2) Organismele notificate aplică ca orientare generală orice document relevant elaborat ca rezultat al activității grupurilor menționate la alineatul (1).

(3) Coordonarea și cooperarea în cadrul grupurilor menționate la alineatul (1) de la prezentul articol vizează asigurarea aplicării armonizate a prezentului regulament și a actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4. În acest sens, grupurile respective țin seama de orientările și recomandările relevante publicate de comitetele tehnice competente ale organismelor europene de standardizare.

CAPITOLUL X

STIMULENTE

Articolul 64

Stimulente din partea statelor membre

(1) Dacă statele membre oferă stimulente pentru produsele care fac obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, stimulentele respective vizează cele mai înalte două clase de performanță care sunt populate la nivelul Uniunii sau, după caz, produsele cu eticheta UE ecologică.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) de la prezentul articol, dacă statele membre oferă stimulente pentru produse cu impact energetic sau pneuri care intră sub incidența unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4, precum și sub incidența cerințelor de etichetare privind eficiența energetică sau a consumului de combustibil, se aplică articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2017/1369 și, respectiv, articolul 11 din Regulamentul (UE) 2020/740.

Articolul 65

Achizițiile publice verzi

(1) Autoritățile contractante și entitățile contractante, în conformitate cu Directiva 2014/24/UE sau 2014/25/UE, atribuie contracte de achiziții publice care respectă cerințele minime stabilite în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol pentru a achiziționa produse care fac obiectul unor acte delegate adoptate în temeiul articolului 4 sau pentru lucrări sau servicii, în cazul în care produsele respective se folosesc în activități care constituie obiectul contractelor respective (denumite în continuare „cerințe minime”).

(2) Cerințele minime se stabilesc după caz, pentru a stimula cererea și oferta de produse sustenabile ecologic care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4, ținând seama de valoarea și volumul contractelor de achiziții publice atribuite pentru grupele de produse relevante și de cât de fezabil economic este pentru autoritățile contractante și entitățile contractante să cumpere produse mai sustenabile ecologic fără a suporta costuri disproporționate.

(3) Comisia este împuternicită să stabilească, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, cerințele minime sub formă de specificații tehnice, criterii de atribuire, condiții de executare a contractului sau obiective.

Cerințele minime se stabilesc în raport cu aspecte referitoare la produs abordate în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4 aplicabil grupelor de produse în cauză, în funcție de relevanța lor pentru respectivele grupe de produse.

Cerințele minime se bazează pe cele mai înalte două clase de performanță, pe cele mai mari punctaje sau, dacă acestea nu sunt disponibile, pe cele mai bune niveluri de performanță posibile, potrivit actului delegat adoptat în temeiul articolului 4 aplicabil grupelor de produse în cauză.

Criteriile de atribuire dispun, după caz, de o pondere minimă, cuprinsă între 15 % și 30 %, în procesul de atribuire, care le permite să influențeze semnificativ rezultatul procedurii de achiziții și care favorizează selectarea produselor celor mai sustenabile ecologic.

Țintele anuale sau multianuale impun ca un procent minim de 50 % din achizițiile efectuate la nivelul autorităților contractante sau entităților contractante sau la nivel național agregat să aibă ca obiect cele mai sustenabile produse din punctul de vedere al mediului menționate la al patrulea paragraf.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73 alineatul (3).

CAPITOLUL XI

SUPRAVEGHEREA PIEȚEI

Articolul 66

Activități planificate de supraveghere a pieței

(1) În strategia națională de supraveghere a pieței menționată la articolul 13 din Regulamentul (UE) 2019/1020, fiecare stat membru prevede o secțiune privind activitățile de supraveghere a pieței planificate pentru a se asigura că se efectuează controale corespunzătoare, inclusiv, după caz, controale fizice și de laborator, la o scară adecvată în raport cu prezentul regulament și cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 din prezentul regulament.

Secțiunea menționată la primul paragraf include cel puțin:

(a) produsele sau cerințele identificate ca priorități pentru supravegherea pieței, ținând seama de prioritățile comune identificate de grupul de cooperare administrativă (ADCO), instituit în temeiul articolului 30 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2019/1020, în conformitate cu articolul 68 alineatul (1) litera (a), precum și de rapoartele elaborate în temeiul articolului 67 alineatul (2);

(b) activitățile de supraveghere a pieței planificate pentru a reduce sau a pune capăt neconformității pentru produsele sau cerințele identificate ca priorități, inclusiv natura controalelor care trebuie efectuate în cadrul strategiei naționale de supraveghere a pieței.

(2) Prioritățile pentru supravegherea pieței menționate la alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) sunt identificate pe baza unor criterii obiective, inclusiv:

(a) nivelurile de neconformitate observate pe piața care intră în sfera de competență a autorității de supraveghere a pieței;

(b) impactul neconformității asupra mediului;

(c) dacă este disponibil, numărul de plângeri primite de la utilizatori finali sau organizații de consumatori sau alte informații primite de la operatori economici sau din mass-media;

(d) numărul de produse relevante puse la dispoziție pe piața care intră în sfera de competență a autorității de supraveghere a pieței; și

(e) numărul de operatori economici relevanți activi pe piața care intră în sfera de competență a autorității de supraveghere a pieței.

(3) Pentru categoriile de produse identificate ca prezentând un risc ridicat de neconformitate, controalele menționate la alineatul (1) cuprind, în funcție de situație, controale fizice și de laborator bazate pe eșantioane reprezentative.

Autoritățile de supraveghere a pieței au dreptul de a recupera de la operatorul economic responsabil costurile aferente inspecției documentelor și testării fizice a produselor în caz de neconformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 4.

Articolul 67

Raportare și analiză comparativă

(1) Autoritățile de supraveghere a pieței introduc în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 informații privind natura și gravitatea oricărei sancțiuni impuse în legătură cu nerespectarea prezentului regulament.

(2) O dată la patru ani, Comisia întocmește un raport până la data de 30 iunie, pe baza informațiilor introduse de autoritățile de supraveghere a pieței în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020.

Raportul respectiv cuprinde:

(a) informații privind natura și numărul controalelor efectuate de autoritățile de supraveghere a pieței în cei patru ani calendaristici precedenți în temeiul articolului 34 alineatele (4) și (5) din Regulamentul (UE) 2019/1020;

(b) informații privind nivelurile de neconformitate identificate și natura și gravitatea sancțiunilor impuse în cei patru ani calendaristici precedenți în raport cu produsele care fac obiectul actelor delegate adoptate în temeiul articolului 4 din prezentul regulament;

(c) o comparație între informațiile menționate la literele (a) și (b) de la prezentul alineat cu activitățile planificate în contextul secțiunii privind activitățile de supraveghere a pieței elaborată în temeiul articolului 66 alineatul (1);

(d) criterii de referință orientative pentru autoritățile de supraveghere a pieței în ceea ce privește frecvența controalelor, precum și natura și gravitatea sancțiunilor impuse;

(e) lista produselor și cerințelor prioritare pentru autoritățile de supraveghere a pieței.

(3) Comisia publică raportul menționat la alineatul (2) de la prezentul articol în sistemul de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și îl pune la dispoziția publicului. Primul dintre aceste rapoarte se publică până la 19 iulie 2028.

Articolul 68

Coordonarea și sprijinirea supravegherii pieței

(1) În sensul prezentului regulament, ADCO se reunește la intervale regulate și, dacă este necesar, la cererea motivată a Comisiei sau a două sau mai multe autorități de supraveghere a pieței participante.

În contextul îndeplinirii sarcinilor sale prevăzute la articolul 32 din Regulamentul (UE) 2019/1020, ADCO sprijină punerea în aplicare a secțiunii despre activitățile de supraveghere a pieței elaborată în temeiul articolului 66 alineatul (1) și identifică:

(a) prioritățile comune pentru supravegherea pieței, astfel cum se menționează la articolul 66 alineatul (1) litera (a), pe baza unor criterii obiective, astfel cum se menționează la articolul 66 alineatul (2);

(b) prioritățile sprijinului acordat de Uniune în temeiul alineatului (2);

(c) cerințele prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 care sunt aplicate sau interpretate diferit și care ar trebui să fie priorități pentru organizarea de programe de formare comune sau pentru adoptarea de orientări în temeiul alineatului (2) de la prezentul articol.

(2) Pe baza priorităților identificate de ADCO, Comisia:

(a) organizează proiecte comune de supraveghere a pieței și de testare în domenii de interes comun;

(b) organizează investiții comune în capacitățile de supraveghere a pieței, inclusiv în echipamente și instrumente informatice;

(c) organizează programe comune de formare pentru personalul autorităților de supraveghere a pieței, al autorităților vamale, al autorităților de notificare și al organismelor notificate, inclusiv programe privind interpretarea și aplicarea corectă a cerințelor prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 și privind metodele și tehnicile relevante pentru aplicarea sau verificarea conformității cu aceste cerințe;

(d) elaborează orientări pentru aplicarea și asigurarea respectării cerințelor prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, inclusiv practici și metodologii comune pentru o supraveghere eficace a pieței;

(e) după caz, se consultă cu părțile interesate și cu experții.

Uniunea finanțează, după caz, acțiunile menționate la primul paragraf literele (a), (b) și (c).

(3) Comisia furnizează sprijin tehnic și logistic pentru a se asigura că ADCO își îndeplinește sarcinile prevăzute la prezentul articol și la articolul 32 din Regulamentul (UE) 2019/1020, dacă aceste sarcini au legătură cu prezentul regulament.

CAPITOLUL XII

PROCEDURI DE SALVGARDARE

Articolul 69

Procedura aplicabilă produselor care prezintă un risc la nivel național

(1) În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței au motive suficiente să creadă că un produs care face obiectul unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 prezintă un risc, acestea efectuează o evaluare care acoperă toate cerințele relevante pentru risc și prevăzute în prezentul regulament sau în actul delegat respectiv.

În cazul în care, pe parcursul evaluării respective, autoritățile de supraveghere a pieței constată că produsul nu este conform cu cerințele prevăzute în prezentul regulament sau în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4, acestea solicită fără întârziere operatorului economic relevant să ia măsuri corective adecvate și proporționale, într-un termen rezonabil stabilit de autoritățile de supraveghere a pieței și proporțional cu natura și, după caz, cu gradul neconformității, pentru a pune capăt neconformității. Respectivele măsuri corective pot include, printre altele, acțiunile enumerate la articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2019/1020.

Autoritățile de supraveghere a pieței informează organismul notificat relevant în consecință.

(2) În cazul în care autoritățile de supraveghere a pieței consideră că neconformitatea nu se limitează la teritoriul lor național, acestea informează Comisia și celelalte state membre cu privire la rezultatele evaluării și la acțiunile corective pe care le-au solicitat din partea operatorului economic.

(3) Operatorul economic relevant se asigură că sunt întreprinse toate măsurile corective adecvate pentru toate produsele vizate pe care le-a pus la dispoziție pe piață pe tot cuprinsul Uniunii.

(4) În cazul în care operatorul economic relevant nu întreprinde măsurile corective în termenul menționat la alineatul (1) al doilea paragraf sau neconformitatea persistă, autoritățile de supraveghere a pieței iau toate măsurile provizorii corespunzătoare pentru a interzice sau a restrânge punerea la dispoziție a produsului în cauză pe piața națională sau a retrage sau a rechema produsul de pe piață.

Acestea informează Comisia și celelalte state membre, fără întârziere, cu privire la respectivele măsuri.

(5) Informațiile care trebuie să fie transmise Comisiei și celorlalte state membre în conformitate cu alineatul (4) de la prezentul articol se comunică prin intermediul sistemului de informații și comunicare menționat la articolul 34 din Regulamentul (UE) 2019/1020 și includ toate detaliile disponibile, în special datele necesare pentru identificarea produsului neconform, originea produsului, natura neconformității presupuse și a neconformității constatate, natura și durata măsurilor naționale luate, precum și argumentele invocate de operatorul economic în cauză. Autoritățile de supraveghere a pieței indică, de asemenea, dacă neconformitatea este cauzată de una dintre următoarele situații:

(a) nerespectarea de către produs a cerințelor prevăzute în actul delegat relevant adoptat în temeiul articolului 4 din prezentul regulament; sau

(b) existența unor deficiențe în ceea ce privește normele armonizate sau specificațiile comune menționate la articolele 41 și 42 din prezentul regulament care conferă o prezumție de conformitate.

(6) Statele membre, altele decât statul membru care a inițiat procedura, informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la măsurile adoptate și la alte informații suplimentare de care dispun referitoare la neconformitatea produsului în cauză, precum și, în caz de dezacord cu măsura națională notificată, cu privire la obiecțiile lor.

(7) În cazul în care, în termen de trei luni de la primirea informațiilor menționate la alineatul (4), niciun stat membru și nici Comisia nu ridică vreo obiecție cu privire la o măsură provizorie luată de un stat membru, măsura respectivă este considerată justificată. Măsura provizorie respectivă poate specifica o altă perioadă decât perioada de trei luni pentru a ține seama de particularitățile produselor sau de cerințele în cauză.

(8) Statele membre se asigură că se iau măsurile restrictive corespunzătoare în legătură cu produsul în cauză, cum ar fi retragerea fără întârziere a produsului de pe piețele lor.

Articolul 70

Procedura de salvgardare la nivelul Uniunii

(1) În cazul în care, la finalizarea procedurii prevăzute la articolul 69 alineatele (3) și (4), se aduc obiecții cu privire la o măsură luată de un stat membru sau în cazul în care Comisia consideră că o măsură națională contravine dreptului Uniunii, Comisia inițiază imediat consultări cu statele membre și cu operatorul sau operatorii economici relevanți și evaluează măsura națională. Pe baza rezultatelor evaluării respective, Comisia decide, printr-un act de punere în aplicare, dacă măsura națională este justificată sau nu.

Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73 alineatul (3).

Comisia adresează decizia sa tuturor statelor membre și o comunică imediat acestora și operatorului sau operatorilor economic relevanți.

(2) În cazul în care măsura națională este considerată justificată, toate statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că produsul neconform este retras de pe piețele lor și informează Comisia în consecință.

În cazul în care măsura națională este considerată nejustificată, statul membru în cauză retrage măsura.

(3) În cazul în care măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea produsului este atribuită unor deficiențe ale standardelor armonizate menționate la articolul 41 din prezentul regulament, Comisia aplică procedura prevăzută la articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 1025/2012.

(4) În cazul în care măsura națională este considerată justificată, iar neconformitatea produsului este atribuită unor deficiențe în specificațiile comune menționate la articolul 42, Comisia adoptă, fără întârziere, acte de punere în aplicare care modifică sau abrogă specificațiile comune în cauză.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 73 alineatul (3).

Articolul 71

Neconformitatea formală

(1) În cazul în care un stat membru constată oricare dintre următoarele aspecte, acesta solicită operatorului economic în cauză să pună capăt neconformității respective:

(a) marcajul CE a fost aplicat prin încălcarea articolului 30 din Regulamentul (CE) nr. 765/2008 sau a articolului 46 din prezentul regulament;

(b) marcajul CE nu a fost aplicat;

(c) numărul de identificare al organismului notificat a fost aplicat prin încălcarea articolului 46 sau nu a fost aplicat atunci când acest lucru este necesar;

(d) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită;

(e) declarația de conformitate UE nu a fost întocmită corect;

(f) documentația tehnică nu este disponibilă, nu este completă sau conține erori;

(g) informațiile menționate la articolul 27 alineatul (6) sau la articolul 29 alineatul (3) lipsesc, sunt false sau incomplete;

(h) nu este îndeplinită orice altă cerință administrativă prevăzută la articolul 27 sau la articolul 29 sau în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4.

(2) În cazul în care neconformitatea menționată la alineatul (1) se menține, statul membru în cauză ia toate măsurile corespunzătoare pentru a restricționa sau a interzice punerea la dispoziție pe piață a produsului sau pentru a se asigura că acesta este rechemat sau retras de pe Piață.

CAPITOLUL XIII

COMPETENȚELE DELEGATE ȘI PROCEDURA COMITETULUI

Articolul 72

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4, articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 11 al treilea paragraf, articolul 12 alineatul (4) și articolul 25 alineatele (3) și (5) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 18 iulie 2024. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4, articolul 10 alineatul (1) al doilea paragraf, articolul 11 al treilea paragraf, articolul 12 alineatul (4) și articolul 25 alineatele (3) și (5) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4, al articolului 10 alineatul (1) al doilea paragraf, al articolului 11 al treilea paragraf, al articolului 12 alineatul (4) sau al articolului 25 alineatul (3) sau (5) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 73

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

CAPITOLUL XIV

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 74

Sancțiuni

(1) Statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul nerespectării prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică normele și măsurile respective Comisiei fără întârziere și îi comunică acesteia orice modificare ulterioară a acestora.

(2) Statele membre se asigură că în sancțiunile stabilite în temeiul prezentului articol se ține seama în mod corespunzător de următoarele aspecte, după caz:

(a) natura, gravitatea și durata încălcării;

(b) după caz, dacă încălcarea a fost săvârșită cu intenție sau din neglijență;

(c) situația financiară a persoanei fizice sau juridice considerate responsabilă;

(d) avantajele economice, în măsura în care pot fi stabilite, obținute în urma încălcării de persoana fizică sau juridică considerată responsabilă;

(e) prejudiciile provocate de încălcare asupra mediului;

(f) orice acțiune întreprinsă de persoana fizică sau juridică considerată responsabilă pentru a atenua sau remedia prejudiciul provocat;

(g) dacă încălcarea a avut un caracter repetitiv sau unic;

(h) orice alt factor agravant sau atenuant aplicabil circumstanțelor cazului.

(3) Statele membre pot impune cel puțin următoarele sancțiuni în cazul nerespectării prezentului regulament:

(a) amenzi;

(b) excluderea temporară de la procedurile de achiziții publice.

Articolul 75

Monitorizare și evaluare

(1) Printre documentele pregătitoare relevante pentru actualizarea planului de lucru în conformitate cu articolul 18 alineatul (3), Comisia întocmește un raport privind cerințele de proiectare ecologică cu scopul de a monitoriza îmbunătățirile în materie de sustenabilitate ecologică și circularitate a produselor care fac obiectul regulamentului.

(2) Până la 19 iulie 2030 și ulterior o dată la șase ani, Comisia efectuează o evaluare a prezentului regulament și a contribuției sale la funcționarea pieței interne, inclusiv în ceea ce privește sectorul reutilizării și recondiționării, vehiculele menționate la articolul 1 alineatul (2) litera (h) și obligațiile prevăzute în capitolul VI, în special scutirile pentru microîntreprinderi și întreprinderile mici, și contribuția la creșterea sustenabilității ecologice a produselor. În cadrul acestei evaluări, Comisia analizează dacă este fezabil să se includă adaptarea automată a cerințelor de proiectare ecologică pe baza îmbunătățirii performanței produselor care sunt introduse pe piață. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări ale evaluării sale și pune raportul respectiv la dispoziția publicului.

(3) Statele membre pun la dispoziția Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea rapoartelor menționate la alineatele (1) și (2).

(4) Până la 19 iulie 2028, Comisia evaluează beneficiile potențiale ale includerii cerințelor de sustenabilitate socială în domeniul de aplicare al prezentului regulament. Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport privind principalele constatări ale evaluării sale și publică raportul respectiv.

(5) Dacă este cazul, Comisia însoțește rapoartele menționate la alineatele (2) și (4) de o propunere legislativă de modificare a prezentului regulament.

Articolul 76

Despăgubiri pentru consumatori

Dacă un produs nu este conform cu cerințele de proiectare ecologică stabilite în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4, următorii operatori economici poartă răspunderea legală pentru daunele suferite de consumator:

(a) producătorul; sau

(b) dacă producătorul nu este stabilit în Uniune și fără a afecta cu nimic propria sa răspundere, importatorul sau reprezentantul autorizat al producătorului; sau

(c) dacă importatorul nu este stabilit în Uniune sau dacă producătorul nu are niciun reprezentant autorizat, prestatorul de servicii de logistică.

Răspunderea operatorilor economici respectivi pentru daune nu aduce atingere aplicării altor măsuri reparatorii aflate la dispoziția consumatorilor în temeiul dreptului Uniunii sau al dreptului intern.

Articolul 77

Modificarea Directivei (UE) 2020/1828

Punctul 27 din anexa I la Directiva (UE) 2020/1828 se înlocuiește cu următorul text:

„27. Regulamentul (UE) 2024/1726 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (JO L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj)."

Articolul 78

Modificarea Regulamentului (UE) 2023/1542

La articolul 77 din Regulamentul (UE) 2023/1542, se adaugă următorul alineat:

„(10) Operatorul economic care introduce bateria pe piață sau o pune în funcțiune încarcă numărul unic de identificare în registrul menționat la articolul 13 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/1726 al Parlamentului European și a Consiliului (*).

(*) Regulamentul (UE) 2024/1726 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (JO L, 2024/1726, 28.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1726/oj)."

Articolul 79

Abrogare și dispoziții tranzitorii

(1) Directiva 2009/125/CE se abrogă de la 18 iulie 2024, cu excepția următoarelor prevederi:

(a) articolele 1 și 2, articolul 8 alineatul (2), articolele 11, 14, 15, 18 și 19 și anexele I, II IV, V și VII la Directiva 2009/125/CE, în versiunea aplicabilă la 17 iulie 2024, care, în locul articolelor 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 19 și 20 și al anexelor I, II, III și IV la prezentul regulament, continuă să se aplice:

(i) până la 31 decembrie 2026 pentru panouri fotovoltaice, aparate pentru încălzirea incintelor și cazane cu funcție dublă, boilere, aparate pentru încălzirea incintelor cu combustibil solid, aparate de aer condiționat, inclusiv pompe de căldură aer-aer și ventilatoare de confort, cazane cu combustibil solid, produse de încălzire și răcire a aerului, unități de ventilație, aspiratoare, aparate de gătit, pompe de apă, ventilatoare industriale, pompe de circulație, surse de alimentare externe, computere, servere și produse de stocare a datelor, transformatoare electrice, echipamente frigorifice profesionale și echipamente profesionale de prelucrare a imaginilor;

(ii) până la 31 decembrie 2030 în ceea ce privește produsele reglementate de măsurile de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 15 din Directiva 2009/125/CE, însă numai în măsura în care sunt necesare modificări pentru a trata aspectele tehnice referitoare la respectivele măsuri de punere în aplicare;

(b) articolul 1 alineatul (3), articolul 2, articolul 3 alineatul (1), articolele 4, 5 și 8, articolul 9 alineatul (3), articolele 10, 14 și 20 și anexele IV, V și VI la Directiva 2009/125/CE, în versiunea aplicabilă la 17 iulie 2024, care, în locul articolelor 1, 2, 27 și 29, al articolului 41 alineatul (4), al articolului 43 alineatul (2), al articolelor 44, 45 și 46 și al articolului 74 și al anexelor IV și V la prezentul regulament, continuă să se aplice în ceea ce privește produsele reglementate prin măsuri de punere în aplicare care sunt adoptate în temeiul articolului 15 din directiva respectivă până când măsurile respective vor fi abrogate sau declarate caduce.

Litera (b) de la prezentul alineat se aplică după adoptarea de către Comisie a unor măsuri de punere în aplicare în temeiul articolului 15 din Directiva 2009/125/CE pentru produsele menționate la litera (a) punctele (i) și (ii).

(2) Articolele 3, 40 și 66-71 din prezentul regulament se aplică produselor reglementate de măsuri de punere în aplicare adoptate în temeiul articolului 15 din Directiva 2009/125/CE.

(3) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VIII.

(4) Pentru produsele introduse pe piață sau puse în funcțiune în conformitate cu Directiva 2009/125/CE înainte de data aplicării unui act delegat adoptat în temeiul articolului 4 din prezentul regulament care reglementează aceleași produse, producătorul pune la dispoziție, pentru o perioadă de 10 ani de la data la care a fost fabricat ultimul astfel de produs, o versiune electronică a documentației referitoare la evaluarea conformității și la declarația de conformitate, în vederea inspecției, în termen de 10 zile de la primirea unei cereri din partea autorităților de supraveghere a pieței sau a Comisiei.

Articolul 80

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 13 iunie 2024.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președintele	*Președintele*
R. METSOLA	H. LAHBIB

ANEXA I

Parametrii produsului

Următorii parametri sunt utilizați, după caz și, dacă este necesar, împreună cu alți parametri, în mod individual sau combinat, ca bază pentru îmbunătățirea aspectelor referitoare la produs:

(a) durabilitatea și fiabilitatea produsului sau a componentelor sale, exprimate prin durata de viață garantată a produsului, durata de viață tehnică a acestuia, timpul mediu între defecțiuni, indicarea informațiilor privind utilizarea reală a produsului, rezistența la tensiuni sau la învechirea mecanismelor;

(b) ușurința reparării și a întreținerii măsurate pe baza următoarelor elemente: caracteristicile, disponibilitatea, timpul de livrare și accesibilitatea ca preț a pieselor de schimb, modularitatea, compatibilitatea cu instrumentele și piesele de schimb disponibile în mod obișnuit, disponibilitatea instrucțiunilor de reparare și întreținere, numărul de materiale și componente utilizate, utilizarea componentelor standard, utilizarea standardelor de codificare a componentelor și a materialelor pentru identificarea componentelor și a materialelor, numărul și complexitatea proceselor și dacă sunt necesare instrumente specializate, ușurința dezasamblării și a reasamblării nedistructive, condițiile de acces la datele privind produsul, condițiile de acces la hardware-ul și software-ul necesare sau de utilizare a acestora;

(c) ușurința modernizării, a reutilizării, a refabricării și a recondiționării măsurate pe baza următoarelor elemente: numărul de materiale și componente utilizate, utilizarea componentelor standard, utilizarea standardelor de codificare a componentelor și a materialelor pentru identificarea componentelor și a materialelor, numărul și complexitatea proceselor și a instrumentelor necesare, ușurința dezasamblării și a reasamblării nedistructive, condițiile de acces la datele privind produsul, condițiile de acces la hardware-ul și software-ul necesare sau de utilizare a acestora, condițiile de acces la protocoalele de testare sau la echipamentele de testare care nu sunt disponibile în mod obișnuit, disponibilitatea garanțiilor specifice produselor refabricate sau recondiționate, condițiile de acces la tehnologiile protejate de drepturi de proprietate intelectuală sau de utilizare a acestora, modularitatea;

(d) proiectare în vederea reciclării, ușurința și calitatea reciclării măsurate pe baza următoarelor elemente: utilizarea de materiale ușor reciclabile, accesul sigur, ușor și nedistructiv la componente și materiale reciclabile sau la componente și materiale care conțin substanțe periculoase și compoziția și omogenitatea materialelor, posibilitatea de sortare cu un grad ridicat de puritate, numărul de materiale și componente utilizate, utilizarea componentelor standard, utilizarea standardelor de codificare a componentelor și a materialelor pentru identificarea componentelor și a materialelor, numărul și complexitatea proceselor și instrumentelor necesare, ușurința dezasamblării și a reasamblării nedistructive, condițiile de acces la datele produsului, condițiile de acces la hardware-ul și software-ul necesare sau utilizarea acestora;

(e) evitarea soluțiilor tehnice care dăunează reutilizării, modernizării, reparării, întreținerii, recondiționării, refabricării și reciclării produselor și componentelor;

(f) utilizarea substanțelor, mai ales a substanțelor care prezintă motive de îngrijorare, ca atare, sub formă de constituenți ai substanțelor sau în amestecuri, în timpul procesului de fabricare a produselor sau care conduc la prezența lor în produse, inclusiv odată ce produsele respective devin deșeuri, și efectele lor asupra sănătății umane și mediului;

(g) utilizarea energiei sau consumul de energie, apă și alte resurse în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produsului, inclusiv efectul factorilor fizici sau al actualizărilor de software și firmware asupra eficienței produsului, inclusiv impactul asupra defrișărilor;

(h) utilizarea sau conținutul materialelor reciclate și recuperarea materialelor, inclusiv a materiilor prime critice;

(i) utilizarea sau conținutul de materiale regenerabile sustenabile;

(j) greutatea și volumul produsului și ale ambalajului acestuia, precum și raportul produs/ambalaj;

(k) încorporarea unor componente uzate;

(l) cantitatea, caracteristicile și disponibilitatea consumabilelor necesare pentru o funcționare și o întreținere corespunzătoare, exprimate, printre altele, prin randament, durata de viață tehnică, capacitatea de reutilizare, reparare și refabricare, eficiența în raport cu masa resurselor și interoperabilitate;

(m) amprenta de mediu a produsului, exprimată sub forma unei cuantificări, în conformitate cu actul delegat aplicabil, a impactului asupra mediului al unui produs pe durata ciclului de viață, indiferent dacă este vorba de una sau mai multe categorii de impact asupra mediului sau de un set agregat de categorii de impact;

(n) amprenta de carbon a produsului;

(o) amprenta materială a produsului;

(p) eliberarea de microplastice și nanoplastice, exprimată prin eliberarea în etape distincte ale ciclului de viață al produsului, inclusiv în etapa de fabricație, transport, utilizare și sfârșit al ciclului de viață;

(q) emisiile în aer, apă sau sol eliberate în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produsului, exprimate prin cantitățile de emisii și natura lor, inclusiv zgomotul;

(r) cantitățile de deșeuri generate, inclusiv deșeurile de plastic și deșeurile de ambalaje și ușurința reutilizării acestora, precum și cantitățile de deșeuri periculoase generate;

(s) performanța funcțională și condițiile de utilizare, exprimate inclusiv prin capacitatea de a-și îndeplini utilizarea preconizată, precauțiile de utilizare, competențele necesare și compatibilitatea cu alte produse sau sisteme;

(t) proiectare pentru a avea o greutate mică, ceea ce se exprimă prin reducerea consumului de materiale, optimizarea sarcinii și a rezistenței structurilor, integrarea funcțiilor în materialul sau într-o singură componentă a produsului, utilizarea de materiale cu densitate mai mică sau cu rezistență mare și de materiale hibride, raportat la economiile de materiale, reciclare și alte aspecte legate de circularitate și reducerea deșeurilor.

ANEXA II

Procedura de definire a cerințelor de performanță

Cerințele specifice produsului sau cerințe orizontale de performanță se stabilesc după cum urmează:

O analiză tehnică, de mediu și economică selectează un număr de modele reprezentative ale produsului sau ale produselor în cauză aflate pe piață și se identifică opțiunile tehnice de ameliorare a performanței produsului în raport cu parametrii produsului menționați în anexa I ținând seama de viabilitatea economică a opțiunilor și evitând orice creștere semnificativă a altor efecte asupra mediului pe durata ciclului de viață, precum și orice reducere semnificativă a performanței sau a utilității pentru consumatori.

Analiza menționată la primul paragraf identifică, de asemenea, în raport cu parametrul luat în discuție, produsele și tehnologiile cu cele mai bune performanțe, disponibile pe piață, precum și îmbunătățirile tehnologice nou apărute.

Performanțele produselor disponibile pe piețele internaționale și criteriile de referință fixate în legislațiile altor țări sunt luate în considerare pe parcursul analizei menționate în primul paragraf, precum și la fixarea cerințelor.

Pe baza analizei menționate la primul paragraf și luând în considerare fezabilitatea economică și tehnică, inclusiv disponibilitatea resurselor și a tehnologiilor-cheie, precum și potențialul de îmbunătățire, sunt definite nivelurile sau cerințele necantitative.

Orice limită de concentrație pentru substanțele menționate în anexa I litera (f) se bazează pe o analiză aprofundată a sustenabilității substanțelor și a alternativelor identificate ale acestora și nu are efecte adverse semnificative asupra sănătății umane sau a mediului. Orice cerință de performanță privind substanțele menționate în anexa I litera (f) ia în considerare evaluările existente ale securității chimice efectuate de organismele relevante ale Uniunii cu privire la substanțele în cauză, precum și criteriile sigure și sustenabile din momentul conceperii pentru substanțele chimice și materialele elaborate de Comisie. Limitele de concentrație propuse iau în considerare, de asemenea, aspecte legate de aplicabilitate, cum ar fi limitele de detecție analitice.

Dacă este cazul, analiza menționată în primul paragraf ia în considerare efectele probabile ale schimbărilor climatice asupra produsului pe durata de viață prospectivă a acestuia, precum și potențialul produsului de a îmbunătăți reziliența climatului pe parcursul întregului său ciclu de viață.

Se efectuează o analiză de senzitivitate care să includă factorii relevanți, cum ar fi prețul energiei sau al altor resurse, costul materiei prime și al tehnologiilor necesare, costurile de producție, ratele de actualizare și, după caz, costurile de mediu externe, inclusiv cele legate de evitarea emisiilor de gaze cu efect de seră.

În vederea elaborării analizei menționate la primul paragraf, se iau în considerare informațiile relevante disponibile în cadrul altor activități ale Uniunii, printre care foile de parcurs sectoriale existente menționate în Regulamentul (UE) 2021/1119, și includ informațiile tehnice utilizate ca bază pentru Regulamentul (CE) nr. 66/2010, Directiva 2010/75/UE și criteriile tehnice de examinare adoptate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/852, sau care decurg din acestea, precum și criteriile privind achizițiile publice ecologice ale UE.

Aceasta se aplică, de asemenea, în cazul informațiilor disponibile din programele existente aplicate în alte părți ale lumii pentru a fixa cerințe specifice în materie de proiectare ecologică a produselor comercializate cu parteneri economici ai Uniunii.

ANEXA III

Pașaportul digital al produsului

(menționat la articolele 9-12)

Cerințele referitoare la pașaportul digital al produsului prevăzute în actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 specifică datele care trebuie sau pot fi incluse în pașaportul digital al produsului, dintre următoarele elemente:

(a) informațiile solicitate în temeiul articolului 7 alineatul (2) litera (b) și al articolului 7 alineatul (5) sau în temeiul altor acte legislative ale Uniunii aplicabile grupei de produse relevante;

(b) identificatorul unic al produsului la nivelul indicat în actul delegat aplicabil adoptat în temeiul articolului 4;

(c) numărul global de identificare comercială, astfel cum este prevăzut în standardul Organizației Internaționale pentru Standardizare/Comisiei internaționale pentru electrotehnică ISO/IEC 15459-6 sau în norme echivalente, al produselor sau al părților acestora;

(d) codurile relevante ale mărfurilor, cum ar fi un cod TARIC, astfel cum este definit în Regulamentul (CEE) nr. 2658/87;

(e) documentația de conformitate și informațiile necesare în temeiul prezentului regulament sau al altor acte legislative ale Uniunii aplicabile produsului, cum ar fi declarația de conformitate, documentația tehnică sau certificatele de conformitate;

(f) manuale de utilizare, instrucțiuni, avertismente sau informații privind siguranța, în conformitate cu alte acte din dreptul Uniunii aplicabile produsului;

(g) informații referitoare la producător, cum ar fi identificatorul unic al operatorului și informațiile menționate la articolul 27 alineatul (7);

(h) identificatorii unici ai operatorilor, alții decât identificatorul producătorului;

(i) identificatorii unici ai instalațiilor;

(j) informații referitoare la importator, inclusiv informațiile menționate la articolul 29 alineatul (3) și numărul său de înregistrare și identificare a operatorilor economici (EORI);

(k) numele, datele de contact și identificatorul unic al operatorului economic stabilit în Uniune care trebuie să îndeplinească sarcinile prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (UE) 2019/1020 sau la articolul 15 din Regulamentul (UE) 2023/988 sau sarcini similare în temeiul altor acte din dreptul Uniunii aplicabile produsului;

(l) referința furnizorului de pașapoarte digitale ale produselor care deține copia de rezervă a pașaportului digital al produsului.

Suportul de date, identificatorul unic al produsului menționat la litera (b), identificatorii unici ai operatorilor menționați la literele (g), (h) și (k) și identificatorii unici ai instalațiilor menționați la litera (i) respectă, atunci când este relevant pentru produsele în cauză, standardele ISO/IEC 15459-1:2014, ISO/IEC 15459-2:2015, ISO/IEC 15459-3:2014, ISO/IEC 15459-4:2014, ISO/IEC 15459-5:2014 și ISO/IEC 15459-6:2014.

Actele delegate adoptate în temeiul articolului 4 identifică informațiile relevante pentru cerințele în materie de proiectare ecologică pe care producătorii le pot include în pașaportul digital al produsului în plus față de informațiile cerute în temeiul articolului 9 alineatul (2) litera (a), inclusiv informațiile privind etichetele voluntare specifice aplicabile produsului. Printre acestea figurează o mențiune precizând dacă produsului i s-a acordat o etichetă UE ecologică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 66/2010.

ANEXA IV

Controlul intern al producției

(Modulul A)

1. Controlul intern al producției este procedura de evaluare a conformității prin care producătorul îndeplinește obligațiile prevăzute la punctele 2, 3 și 4 și asigură și declară pe proprie răspundere că produsul îndeplinește cerințele prevăzute de actul delegat adoptat în temeiul articolului 4.

2. Documentația tehnică

   Producătorul stabilește documentația tehnică. Documentația permite evaluarea conformității produsului cu cerințele prevăzute de actul delegat adoptat în temeiul articolului 4. Documentația tehnică specifică cerințele aplicabile și vizează, în măsura în care acest lucru este relevant pentru evaluare, proiectarea, fabricarea și funcționarea produsului. Documentația tehnică conține, după caz, cel puțin următoarele elemente:

   — o descriere generală a produsului și a utilizării prevăzute a acestuia;

   — desenele de proiectare și de producție și diagramele componentelor, subansamblelor, circuitelor etc.;

   — descrieri și explicații necesare pentru înțelegerea desenelor și a schemelor respective și a funcționării produsului;

   — o listă a standardelor armonizate, a specificațiilor comune sau a altor specificații tehnice relevante ale căror referințe au fost publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, aplicate integral sau parțial și descrierile soluțiilor adoptate pentru a îndeplini cerințele, în cazul în care aceste standarde armonizate nu au fost aplicate. În eventualitatea unor standarde armonizate aplicate parțial, documentația tehnică menționează părțile care au fost aplicate;

   — rezultatele calculelor de proiectare, ale examinărilor efectuate etc.;

   — rezultatele măsurătorilor efectuate în legătură cu cerințele în materie de proiectare ecologică, inclusiv detalii referitoare la conformitatea acestor măsurători în raport cu cerințele de proiectare ecologică stabilite în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4;

   — rapoartele de testare; și

   — o copie a informațiilor furnizate în conformitate cu cerințele de informare prevăzute la articolul 7.

3. Fabricația

   Producătorul ia toate măsurile necesare pentru ca procesul de fabricație și monitorizarea acestuia să asigure conformitatea produsului cu documentația tehnică menționată la punctul 2 și cu cerințele stabilite în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4.

4. Marcajul CE și declarația de conformitate UE

   Producătorul aplică marcajul de conformitate necesar pe fiecare produs în parte care îndeplinește cerințele stabilite în actul delegat adoptat în temeiul articolului 4.

   Producătorul întocmește o declarație de conformitate scrisă pentru fiecare model de produs în conformitate cu articolul 44 și o păstrează, împreună cu documentația tehnică, la dispoziția autorităților naționale competente timp de zece ani după introducerea pe piață sau punerea în funcțiune a produsului. Declarația de conformitate identifică produsul pentru care a fost întocmită.

   O copie a declarației de conformitate este pusă la dispoziția autorităților relevante, la cerere.

5. Reprezentantul autorizat

   Obligațiile producătorilor stabilite la punctul 4 pot fi îndeplinite de reprezentantul lor autorizat, în numele și pe răspunderea sa, cu condiția ca obligațiile să fie menționate în mandat.

ANEXA V

Declarația de conformitate UE

(menționată la articolul 44)

1. Nr .... (identificarea unică a produsului):
2. Denumirea și adresa producătorului și, după caz, ale reprezentantului autorizat al producătorului:
3. Prezenta declarație de conformitate este emisă pe răspunderea exclusivă a producătorului:
4. Obiectul declarației (descrierea produsului este suficientă pentru identificarea fără echivoc a acestuia și pentru a permite trasabilitatea; se poate include o imagine, în cazul în care acest lucru este necesar pentru identificarea produsului):
5. Obiectul declarației menționat la punctul 4 este în conformitate cu prezentul regulament, cu actul delegat adoptat în temeiul articolului 4 și, după caz, cu alte acte legislative de armonizare ale Uniunii:
6. Referințele standardelor armonizate relevante sau ale specificațiilor comune utilizate sau referințele celorlalte specificații tehnice în legătură cu care se declară conformitatea:
7. După caz, organismul notificat … (denumire, număr) a efectuat … (descrierea intervenției) și a emis certificatul sau decizia de aprobare … (număr):
8. După caz, referința altor acte din dreptul Uniunii aplicabile privind aplicarea marcajului CE:
9. Identificarea și semnătura persoanei împuternicite să angajeze răspunderea producătorului sau a reprezentantului autorizat al producătorului:
10. Informații suplimentare:

    Semnat pentru și în numele:

    (locul și data emiterii):

    (numele, funcția) (semnătura):

ANEXA VI

Criterii pentru măsurile de autoreglementare

(menționate la articolul 21)

Următoarea listă neexhaustivă de criterii se folosește pentru a evalua măsurile de autoreglementare în conformitate cu articolul 21:

1. Participarea liberă

Măsurile de autoreglementare trebuie să fie deschise participării tuturor operatorilor care introduc pe piață un produs care face obiectul măsurii de autoreglementare, inclusiv a IMM-urilor și a operatorilor din țări terțe, atât în etapa de pregătire, cât și în cea de punere în aplicare. Operatorii economici care intenționează să instituie o măsură de autoreglementare ar trebui să-și facă publică intenția de a face acest lucru înainte de a demara procesul de elaborare a măsurii.

2. Sustenabilitate și valoare adăugată

Măsurile de autoreglementare trebuie să răspundă obiectivelor politice ale prezentului regulament și trebuie să fie aliniate cu dimensiunile economice și sociale ale dezvoltării sustenabile. Măsurile de autoreglementare trebuie să cuprindă o abordare integrată față de protecția mediului, a intereselor consumatorilor, a sănătății, a calității vieții și a intereselor economice.

3. Reprezentativitate

Sectorul de producție și asociațiile conexe participante în cadrul unei măsuri de autoreglementare trebuie să reprezinte marea majoritate a sectorului economic relevant, în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) primul paragraf litera (b). Trebuie să se asigure respectarea dreptului Uniunii în domeniul concurenței, în special a articolului 101 din TFUE în ceea ce privește acordurile anticoncurențiale.

4. Obiective cuantificate și eșalonate

Obiectivele definite de semnatarii măsurilor de autoreglementare trebuie să fie stabilite în termeni clari, cuantificabili și lipsiți de ambiguitate, plecând de la o bază bine definită. Dacă măsura de autoreglementare acoperă un interval lung de timp, trebuie să se includă obiective intermediare. Trebuie să existe posibilitatea de a monitoriza conformitatea cu obiectivele și țintele intermediare într-un mod accesibil și credibil, folosind indicatori clari și fiabili.

5. Implicarea societății civile

În vederea asigurării transparenței, măsurile de autoreglementare trebuie să fie făcute publice, inclusiv online, pe un site web cu acces public gratuit, și prin alte mijloace electronice de diseminare a informației.

Părțile interesate, inclusiv statele membre, filiera industrială, organizațiile nonguvernamentale de mediu și asociațiile de consumatori sunt invitate să își prezinte observațiile cu privire la orice măsură de autoreglementare.

6. Monitorizare și raportare

Trebuie selectat și numit un inspector independent care să monitorizeze dacă semnatarii respectă măsura de autoreglementare. Măsura de autoreglementare trebuie să prevadă competența inspectorului independent de a verifica respectarea cerințelor prevăzute în măsura de autoreglementare. De asemenea, măsura de autoreglementare trebuie să stabilească procedura de selectare a inspectorului independent și normele pentru a garanta faptul că inspectorul nu are conflicte de interese și că deține competențele necesare pentru verificarea respectării cerințelor prevăzute în măsura de autoreglementare.

Fiecare semnatar trebuie să raporteze anual toate informațiile și datele necesare pentru ca inspectorul independent să verifice în mod fiabil respectarea de către semnatar a măsurii de autoreglementare.

Inspectorul independent trebuie să întocmească un raport de conformitate la sfârșitul fiecărei perioade de raportare de un an.

În cazul în care nu respectă cerințele prevăzute de măsura de autoreglementare, un semnatar trebuie să ia măsuri corective. Inspectorul independent trebuie să le comunice celorlalți semnatari care participă la măsura de autoreglementare dacă detectează o neconformitate din partea unui semnatar și despre măsurile corective pe care semnatarul intenționează să le adopte.

Inspectorul independent ține cont, în special în raportul de conformitate, de rezultatele oricărei activități de supraveghere a pieței desfășurate de o autoritate de supraveghere a pieței în care a fost identificată o situație de neconformitate cu cerințele impuse de măsurile de autoreglementare și se iau măsuri corective.

7. Raportul cost-eficacitate al gestionării unei măsuri de autoreglementare

Costul gestionării unei măsuri de autoreglementare, în special cu privire la monitorizare, nu trebuie să conducă la o sarcină administrativă disproporționată în comparație cu obiectivele acesteia și cu alte instrumente de politică disponibile.

ANEXA VII

Produse de consum a căror distrugere de către operatorii economici este interzisă

Codurile de nomenclatură și descrierile sunt preluate din Nomenclatura Combinată, astfel cum este menționată la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 și astfel cum este prevăzută în anexa I la acesta, în versiunea în vigoare la 28 iunie 2024.

Codul mărfurilor	Descriere
1. Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte	
4203	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, din piele naturală sau reconstituită
61	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, tricotate sau croșetate
62	Îmbrăcăminte și accesorii de îmbrăcăminte, altele decât cele tricotate sau croșetate
6504	Pălării și alte articole pentru acoperit capul, împletite sau confecționate prin îmbinarea benzilor din orice material, chiar căptușite sau împodobite
6505	Pălării și alte articole pentru acoperit capul, tricotate sau croșetate, confecționate din dantelă, pâslă sau alte produse textile, sub formă de una sau mai multe bucăți (dar nu din benzi), chiar căptușite sau împodobite plase și fileuri pentru păr din orice material, chiar căptușite sau împodobite
2. Încălțăminte	
6401	Încălțăminte etanșă cu tălpi exterioare și fețe din cauciuc sau din material plastic, a cărei față nu a fost nici fixată de talpa exterioară prin coasere sau prin nituri, cuie, șuruburi, știfturi sau dispozitive similare, nici formată din diferite părți asamblate prin procedee similare
6402	Altă încălțăminte cu tălpi exterioare și fețe din cauciuc sau din material plastic
6403	Încălțăminte cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic, piele naturală sau reconstituită și cu fețe din piele naturală
6404	Încălțăminte cu tălpi exterioare din cauciuc, material plastic, piele naturală sau reconstituită și cu fețe din materiale textile
6405	Altă încălțăminte

ANEXA VIII

Tabel de corespondență

Directiva 2009/125/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	—
Articolul 4	Articolul 29
Articolul 5	Articolele 44, 45 și 46
Articolul 6	Articolul 3
Articolul 7	Articolele 69, 70 și 71
Articolul 8	Articolele 27 și 43
Articolul 9	Articolul 41
Articolul 10	—
Articolul 11	Articolul 38
Articolul 12	Articolul 68
Articolul 13	Articolul 22
Articolul 14	Articolul 7
Articolul 15	Articolele 4 și 5
Articolul 16	Articolul 18
Articolul 17	Articolul 21
Articolul 18	Articolul 19
—	Articolul 24
—	Articolul 28
—	Articolele 30-40
—	Articolul 42
—	Articolele 47-67
—	Articolul 72
Articolul 19	Articolul 73
Articolul 20	Articolul 74
Articolul 21	Articolul 75
Articolul 22	—
Articolul 23	—
Articolul 24	Articolul 79
Articolul 25	Articolul 80
Articolul 26	—
Anexa I	Articolele 5 și 7, anexa I
Anexa II	Anexa II
—	Anexa III

Directiva 2009/125/CE	Prezentul regulament
Anexa III	—
Anexa IV	Anexa IV
Anexa V	—
Anexa VI	Anexa V
Anexa VII	Articolul 8
Anexa VIII	Anexa VI
Anexa IX	—
Anexa X	Anexa VIII